



ΠΑΝΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ 'ΕΛΕΓΚΤΙΚΗ & ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ'

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συγκριτική ανάλυση του ελληνικού φορολογικού συστήματος
σε σχέση με τα αντίστοιχα της Ελβετίας, Σουηδίας και
Βουλγαρίας

Επιμέλεια εργασίας: Πουρή Αρχοντούλα

Επιβλέπων καθηγητής: κ. Αποστόλου Απόστολος

ΑΘΗΝΑ 2018

Περιεχόμενα

1. Ευχαριστίες.....σελ.3	
1.1.Περίληψη.....σελ.3	
1.2.Εισαγωγή.....σελ.4	
2. Παραδοχές που τίθενται κατά την εφαρμογή της ανάλυσης.....σελ.5	
2.1 Κοινή νομισματική μονάδα.....σελ.5	
2.2 Στόχοι της ανάλυσης.....σελ.6	
2.3 Χρήση των συμπερασμάτων που θα εξαχθούν.....σελ.6	
3. Φορολογικά Συστήματα Ευρωπαϊκών χωρών.....σελ.6	
3.1 Ελβετία.....σελ.6	
3.1.1 Φυσικά Πρόσωπα.....σελ.7	
3.1.2 Νομικά Πρόσωπα.....σελ.10	
3.1.3. Λοιποί Φόροι.....σελ.16	
3.2 Σουηδία.....σελ.37	
3.2.1 Φυσικά Πρόσωπασελ.37	
3.2.2 Νομικά Πρόσωπασελ.40	
3.2.3 Λοιποί Φόροι.....σελ.53	
3.3 Βουλγαρία.....σελ.59	
3.3.1 Φυσικά Πρόσωπα.....σελ.59	
3.3.2 Νομικά Πρόσωπα.....σελ.62	
3.3.3 Λοιποί Φόροι.....σελ.69	
3.4 Γενική Παρουσίαση φορολογικού συστήματος Ελλάδας.....σελ.78	
3.4.1 Φυσικά Πρόσωπασελ.79	
3.4.2 Νομικά Πρόσωπα.....σελ.80	
3.4.3 Λοιποί Φόροι.....σελ.80	
4. Σύγκριση με το φορολογικό σύστημα της Ελλάδας.....σελ.84	
4.1 Σύγκριση Φυσικών Προσώπων.....σελ.91	
4.2 Σύγκριση Νομικών Προσώπων.....σελ.91	
4.3 Σύγκριση Λοιπών Φόρων.....σελ.92	
5. Γενικά Συμπεράσματα της Ανάλυσης.....σελ.93	
6. Ειδικά Θέματα προς περαιτέρω διερεύνηση.....σελ.95	
7. Βιβλιογραφία.....σελ.96	

1. Ευχαριστίες

Θα ήθελα να εκφράσω τις ευχαριστίες μου στους παρακάτω (αλφαβητικά), για την βοήθεια που μου παρείχαν κατά την διαδικασία της εκπόνησης:

- Αποστόλου Απόστολος, Καθηγητής και Επιβλέπων της Διπλωματικής μου εργασίας μου στο Πάντειο Πανεπιστήμιο.
- Κορομηλά Γεώργιο, Διδάσκοντα στο ΠΜΣ, φορολογικό σύμβουλο και συγγραφέα, για την πολύπλευρη και ουσιαστική βοήθειά του στην εκπόνηση της εργασίας αυτής,
- Τσάμη Αναστάσιο, Καθηγητή Χρηματοοικονομικής και Τραπεζικής Λογιστικής του Παντείου Πανεπιστημίου,
- Φίλο Ιωάννη, Αναπληρωτή Καθηγητή Ελεγκτικής και Διεθνών Προτύπων του Παντείου Πανεπιστημίου.

1.1. Περίληψη

Η παρούσα εργασία στόχο έχει την σύγκριση σε επίπεδο βασικών διατάξεων της φορολογίας εισοδήματος (Νομικών και Φυσικών Προσώπων) μεταξύ της Ελλάδας, των Ελβετίας, της Σουηδίας και της Βουλγαρίας. Η σύγκριση αυτή γίνεται με την παράθεση των σχετικών φορολογικών διατάξεων, με την παραπομπή στις αντίστοιχες ελληνικές προβλέψεις (όπου αυτό κρίνεται απαραίτητο) καθώς και σε επίπεδο ουσιαστικού φορολογικού συντελεστή.

Επιπλέον, ο λόγος που επιλέξαμε να διερευνήσουμε και να αναλύσουμε το φορολογικό σύστημα της Ελβετίας είναι ότι αρχικά είναι ένα πολύ δυνατό, οικονομικά ισχυρό και ανεξάρτητο κράτος και έχει προσελκύσει πολλές εταιρείες και πολλούς επενδυτές από όλες τις μεριές του κόσμου. Επίσης, το φορολογικό σύστημα των καντονιών είναι αρκετά ανταγωνιστικό και παρέχει φορολογικά κίνητρα, διότι οι φορολογικοί συντελεστές στην Ελβετία διαφοροποιούνται ανάλογα με το καντόνι που βρίσκεται ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο. Ακόμη, την Σουηδία την επέλεξα στην εργασία μου διότι είναι μια χώρα πολύ ανταποδοτική στους πολίτες της, οι οποίοι βλέπουν ότι οι φόροι που δίνουν στο κράτος έχουν αντίκτυπο σε μια καλύτερη εκπαίδευση των παιδιών τους, σε ένα καλύτερο σύστημα υγείας και γενικά σε μια χώρα

άρτια οργανωμένη χώρα. Η Βουλγαρία, επίσης έχει πολύ ενδιαφέρον να την εξετάσουμε διότι είναι μια γειτονική μας χώρα και τα τελευταία χρόνια ολοένα και περισσότερες ελληνικές εταιρείες μεταφέρουν εκεί τα γραφεία τους λόγω του ευνοϊκού φορολογικού καθεστώτος που έχει. Ουσιαστικά μέσα στην Ευρώπη βρίσκεται ένας φορολογικός παράδεισος που προσπαθεί να προσελκύσει όλο και περισσότερες εταιρείες και επενδυτές, παρέχοντας φορολογική ασυλία και πολύ χαμηλούς φορολογικούς συντελεστές.

Τέλος, με αφορμή κάποια άρθρα που διάβασα στο Google Scholar (Stoian Tanchev, 2016, Dan Ariely, 2016 ,Oliver Hümbelin, 2016) για το φορολογικό σύστημα αυτών των χωρών με παρακίνησαν να τις επιλέξω προς ανάλυση και εξέταση.

Όπως είναι προφανές οι βασικές πηγές της εργασίας είναι οι φορολογικοί νόμοι των προαναφερθέντων κρατών καθώς και η σχετική γραπτή καθοδήγηση που έχει δημοσιευθεί από την οικεία φορολογική διοίκηση. Τέλος, η προτελευταία ενότητα διαπραγματεύεται ειδικότερα θέματα που προέκυψαν από την ανάλυση σε σύγκριση με τα ελληνικά δεδομένα ενώ η τελευταία ενότητα αναφέρει την επιπλέον κρίσιμη βιβλιογραφία από την οποία αντλήθηκαν δεδομένα για την ολοκλήρωση της ανάλυσης.

1.2. Εισαγωγή

Η πτυχιακή αυτή εργασία πραγματοποιείται στο πλαίσιο του ΠΜΣ «Φορολογίας και Ελεγκτικής» του Παντείου Πανεπιστημίου, περιόδου Γ' Εξαμήνου του ακαδημαϊκού έτους 2018-2019. Με την ανάλυση που θα ακολουθήσει θα επιχειρήσουμε να καταγράψουμε στα βασικά τους σημεία τις φορολογικές διατάξεις που ισχύουν σήμερα σε τρεις (3) διαφορετικές χώρες, με αναφορά στα εξής φορολογικά πεδία:

- Φορολογία Εισοδήματος Νομικών Προσώπων
- Φορολογία Εισοδήματος Φυσικών Προσώπων

Σε κάθε μία από τις προαναφερθείσες ενότητες η ανάλυση θα πραγματοποιείται στην βάση της παράθεσης των σχετικών διατάξεων από τους οικείους φορολογικούς κώδικες και εγκυκλίους της φορολογικής διοίκησης, όπως αυτές ισχύουν σήμερα στο κάθε κράτος.

Επιπλέον, μετά την παράθεση των ανωτέρω, θα επιχειρηθεί να καταγραφούν οι αναλογίες και οι διαφορές που προκύπτουν σε σχέση με την Ελλάδα με απώτερο σκοπό να αναδειχθούν τυχόν πρακτικές και τεχνικές οι οποίες δυνητικά θα μπορούσαν να χρησιμεύσουν στην ελληνική φορολογική διοίκηση, στην κατεύθυνση της συνολικά επιτυχέστερης συμμόρφωσης και καλλιέργειας φορολογικής εμπιστοσύνης.

Τέλος, θα υπάρξει αναφορά στις κυριότερες βιβλιογραφικές πηγές (κυρίως ηλεκτρονικές) από τις οποίες αντλήθηκαν στοιχεία για την εργασία.

2. Παραδοχές που αναγνωρίζονται κατά την εφαρμογή της ανάλυσης

2.1. Κοινή νομισματική μονάδα

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να επισημανθεί ότι για λόγους αποφυγής επιπλέον πολυπλοκότητας επιλέχθηκε στα σχετικά παραδείγματα που θα παρατεθούν κατά την σύγκριση των δεδομένων μεταξύ των χωρών να χρησιμοποιηθεί μία θεωρητική κοινή νομισματική μονάδα. Η παραδοχή αυτή προκύπτει από το γεγονός ότι οι όποιες συγκρίσεις θα πραγματοποιούνται σε επίπεδο συντελεστών επί τοις εκατό και όχι σε απόλυτες τιμές.

2.2. Στόχοι της ανάλυσης

Οι στόχοι της ανάλυσης της εργασίας είναι οι ακόλουθοι:

- Την κατανόηση των φορολογικών συστημάτων των 3 χωρών που επιλέχθηκαν για ανάλυση σε ένα ευρύ πλαίσιο και τις διαφορές που παρουσιάζουν με την Ελλάδα. Στο πλαίσιο αυτού του πρώτου στόχου θα παρατεθούν οι γενικοί φορολογικοί νόμοι που ισχύουν σε κάθε χώρα και θα αποφευχθεί συνειδητά η ανάλυση επιμέρους, ειδικών και σπάνιων περιπτώσεων οι οποίες ενώ

παρουσιάζουν μεγάλη πολυπλοκότητα, κρίνεται ότι τελικά δεν συνεισφέρουν επαρκώς στην επίτευξη αυτού του στόχου.

- Την σύγκριση των δεδομένων με τα αντίστοιχα ελληνικά και πιο συγκεκριμένα σε θεωρητικό επίπεδο, σε επίπεδο φορολογικών συντελεστών και στην ανάδειξη των αρτιότερων φορολογικών πρακτικών που ίσως θα μπορούσαν να εφαρμοστούν και στην χώρα μας.

2.3. Χρήση των συμπερασμάτων που θα εξαχθούν

Τα συμπεράσματα που θα εξαχθούν πρέπει να αναφέρουμε ότι η παρούσα εργασία αποτελεί ακαδημαϊκό προϊόν και δεν θα πρέπει σε καμία περίπτωση να ληφθεί υπόψη για την διαμόρφωση και λήψη επιχειρηματικών αποφάσεων που σχετίζονται με εμπορική ή άλλη δραστηριότητα (ιδίως όσον αφορά τον λεγόμενο φορολογικό σχεδιασμό). Συμπερασματικά, λοιπόν γίνεται σαφές ότι αρμόδιοι για την παροχή πληροφοριών, αρχείων και συμβουλών σε τέτοια επίπεδα παραμένουν αποκλειστικά και μόνο οι πιστοποιημένοι επαγγελματίες των σχετικών κλάδων της κάθε χώρας (λογιστές, φοροτεχνικοί, ορκωτοί ελεγκτές, ειδικευμένοι νομικοί επιστήμονες).

3. Φορολογικά Συστήματα Ευρωπαϊκών χωρών

Παρακάτω θα παραθέσουμε την ανάλυσή μας σχετικά με τα φορολογικά συστήματα νομικών προσώπων, φυσικών προσώπων και λοιπών φόρων των χωρών Ελβετία, Σουηδία και Βουλγαρία σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία κάθε χώρας.

3.1. Ελβετία

Το φορολογικό σύστημα της Ελβετίας χωρίζεται στην Ομοσπονδία, στα καντόνια και στους Δήμους και έχουν το δικαίωμα να επιβάλλουν φόρο και στα φυσικά και στα νομικά πρόσωπα και οι 3 αυτές αρχές και ορίζεται στον Νόμο DBG/1990. Μάλιστα το κάθε καντόνι επιβάλλει διαφορετικούς φορολογικούς συντελεστές και στα

φυσικά και στα νομικά πρόσωπα. Τα είκοσι έξι καντόνια της Ελβετίας είναι οι διοικητικές της υποδιαιρέσεις και ουσιαστικά είναι σαν να υπάρχουν 26 διαφορετικοί φορολογικοί συντελεστές.

Παρακάτω η ανάλυση που θα κάνουμε αφορά την φορολογία των φυσικών και νομικών προσώπων και λοιπών φόρων που αυτήν τη φορολογία την επιβάλλουν αθροιστικά και η ομοσπονδία και τα καντόνια και οι δήμοι.

3.1.1. Φυσικά Πρόσωπα

Το φορολογικό σύστημα της Ελβετίας αντιστοιχεί σε πρώην «στρατιωτικό φόρο». Ο τελευταίος μετονομάστηκε με απόφαση του Ομοσπονδιακού Συμβουλίου της 13ης Ιανουαρίου 1982 στον «άμεσο ομοσπονδιακό φόρο», ο οποίος αντιστοιχεί καλύτερα στη φύση του. Ο στρατιωτικός φόρος εισήχθη το 1941 για να καλύψει την απότομη αύξηση των αμυντικών δαπανών κατά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Το φορολογικό σύστημα της Ελβετίας περιορίζεται στο εισόδημα των φυσικών προσώπων και στο κέρδος για τα νομικά πρόσωπα. Επομένως, φορολογούνται ξεχωριστά τα περιουσιακά στοιχεία και το κεφάλαιο των φυσικών και των νομικών προσώπων.

Ο ομοσπονδιακός φόρος εισπράττεται από τα καντόνια και υπό την εποπτεία της Συνομοσπονδίας και εισέρχεται στο γενικό ομοσπονδιακό ταμείο και μαζί με σχεδόν όλες τις άλλες εισπράξεις της ομοσπονδιακής κυβέρνησης εξυπηρετεί την εκπλήρωση των πολλαπλών καθηκόντων της Συνομοσπονδίας. Κατ' αρχήν, κάθε καντόνι παραδίδει το 83% των ποσών των φόρων, των προστίμων και των τόκων στη Συνομοσπονδία. Συνεπώς, το μερίδιο που του απομένει είναι συνήθως 17% (φορολογικός νόμος άρθρο 128).

Ο φόρος επί του εισοδήματος φυσικών προσώπων καθορίζεται και εισπράττεται για κάθε φορολογικό έτος με βάση το εισόδημα που πράγματι κέρδισε το φορολογικό έτος. Για τα φυσικά πρόσωπα, το φορολογικό έτος αντιστοιχεί στο ημερολογιακό έτος. Ο φόρος επί του καθαρού κέρδους των νομικών προσώπων καθορίζεται και εισπράττεται για κάθε φορολογική περίοδο, τη φορολογική περίοδο που αντιστοιχεί στο οικονομικό έτος.

Οι υποκείμενοι στον φόρο είναι φυσικά πρόσωπα που ζουν στην Ελβετία ή έχουν φορολογική κατοικία στην Ελβετία. Μια φορολογική κατοικία στην Ελβετία υπάρχει εάν ένα άτομο (ανεξάρτητα από προσωρινή διακοπή)

- παραμένει στην Ελβετία για τουλάχιστον 30 ημέρες και ασκεί εργασία
- παραμένει στην Ελβετία για τουλάχιστον 90 ημέρες και δεν ασκεί

Επιπλέον, φυσικά πρόσωπα που διαμένουν στο εξωτερικό περιορίζεται ο φόρος τους σε ό,τι τους συνδέει οικονομικά με την Ελβετία (π.χ. εισόδημα από ακίνητα στην Ελβετία). Σε όλα τα καντόνια, τα συνολικά έσοδα κατά κανόνα χωρίς διάκριση των επιμέρους στοιχείων προέρχονται από τα φυσικά πρόσωπα που κυρίως φορολογεί ολόκληρο το εισόδημά τους από την αυτοαπασχόληση ή μισθωτή εργασία τους κι ένας επιπλέον φόρος από το εισόδημα από επενδύσεις και από την κινητή και ακίνητη περιουσία.

Όσον αφορά τη φορολογία των συζύγων, σύμφωνα με την αρχή της οικογενειακής φορολογίας, οι οικογένειες θεωρούνται μια οικονομική οντότητα. Ως εκ τούτου, τα εισοδήματα των συζύγων που ζουν νομίμως σε γάμο, ανεξαρτήτως της περιουσιακής τους περιουσίας, προστίθενται μαζί (άρθρο 9 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού της φορολογίας της Ελβετίας). Από την 1η Ιανουαρίου 2007, ισχύουν οι ίδιοι κανόνες για τους συντρόφους που έχουν σύμφωνο συμβίωσης. Αυτή η αρχή της από κοινού αξιολόγησης των συζύγων δεν ισχύει πλέον εάν ζουν χωριστά, δηλαδή μπορεί να μην έχουν χωρίσει εγγράφως αλλά και μόνο που δεν συμβιώνουν φορολογούνται ξεχωριστά. Το εισόδημα ανηλίκου, εκτός από το εισόδημα από το οποίο το παιδί φορολογείται αυτοδικαίως, προστίθεται στον κάτοχο της γονικής μέριμνας.

Το συνολικό ακαθάριστο εισόδημα συλλαμβάνει ολόκληρο το εισόδημα, για παράδειγμα:

- Εισόδημα από την αμειβόμενη απασχόληση καθώς και από τη δευτερογενή επικερδή απασχόληση (συμπεριλαμβανομένων των δωρεών λόγω υπηρεσίας, των φιλοδογημάτων κ.λπ.) ·
- Έσοδα από αυτοαπασχόληση (περιλαμβανομένων των υπεραξιών από την πώληση περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης).
- Έσοδα από παροχές
- Έσοδα από κινητά και ακίνητα.

- Άλλα έσοδα (για παράδειγμα, κέρδη άνω των 1.000 μονάδων από εκδήλωση λαχειοφόρου αγοράς ή λαχειοφόρου αγοράς).

Τα έξοδα που απαιτούνται για την απόκτηση αυτού του εισοδήματος (όπως τα επαγγελματικά έξοδα) αφαιρούνται.

Επιπλέον, γενικές μειώσεις (π.χ. έκπτωση για ασφάλιστρα και εισφορές σε επαγγελματικά συνταξιοδοτικά συστήματα και σε ταμείο για το ιδιωτικό χρέος καθώς επίσης και κοινωνικές εκπτώσεις (αφαίρεση για παιδιά, έκπτωση για παντρεμένους και έκπτωση για άτομα που χρειάζονται βοήθεια). Το ποσό αυτών των εκπτώσεων ποικίλλει σημαντικά από το καντόνι στο καντόνι.

Ο φόρος για το εισόδημα των φυσικών προσώπων είναι προοδευτικός, δηλαδή οι φορολογικοί συντελεστές αυξάνονται με την αύξηση του εισοδήματος, ωστόσο αυτή η προοδευτικότητα διαφέρει από καντόνι σε καντόνι. Εξαίρεση αποτελεί ο συντελεστής φόρου εισοδήματος στα καντόνια Ούρι (UR) και Όμπβαλντεν (OW) ο οποίος είναι ανάλογος.

Από την 1η Ιανουαρίου 2011, επιβάλλεται επί του εισοδήματος των φυσικών προσώπων φόρος βάσει των τριών συντελεστών: φόρος για μεμονωμένα άτομα, φόρος για τα παντρεμένα άτομα και φόρος για ηλικιωμένους. Ο φόρος γάμου βασίζεται στην περιορισμένη οικονομική δυνατότητα ενός νοικοκυριού πολλών ατόμων σε σύγκριση με ένα νοικοκυριό ενός ατόμου. Οι φορολογούμενοι που ζουν μαζί με παιδιά ή άτομα που χρειάζονται στήριξη σε νοικοκυριό και των οποίων η συντήρηση είναι η κύρια ευθύνη του φορολογούμενου φορολογούνται σύμφωνα με το φόρο των γονέων. Αυτό αποτελείται από μια επιπλέον έκπτωση 251 μονάδων από το ποσό του φόρου για κάθε παιδί και κάθε άτομο που έχει ανάγκη στήριξης.

Η επιβολή φόρου αρχίζει σε φορολογητέο εισόδημα των 30.800 φράγκα και άνω για τα παντρεμένα ζευγάρια ή για μονογονεϊκές οικογένειες και από 17.800 φράγκα και πάνω για τους άγαμους.

Το νόμιμο μέγιστο ποσοστό φόρου είναι 44,75% (άρθρο 128 παράγραφος 1^α του DBG) και το χαμηλότερο ποσοστό φόρου είναι 22,6%. Αυτό επιτυγχάνεται σύμφωνα με το ισχύουσα φορολογική νομοθεσία για φορολογητέο εισόδημα 895.900 φράγκα για οικογένειες 755.200 φράγκα για τους άγαμους.

Οι φορολογικοί συντελεστές αναπροσαρμόζονται ετησίως όπως για παράδειγμα σε μια περίπτωση αρνητικού πληθωρισμού όπου μειώνονται ανάλογα.

Επιπλέον λαμβάνεται υπόψη το βάρος της άμεσης φορολογίας των καντονιών και των δήμων κατά τον καθορισμό των τιμολογίων (άρθρο 128 (2) DBG).

Τέλος μπορούμε να αναφέρουμε ότι το ακαθάριστο εισόδημα του κράτους από τους φόρους επί του εισοδήματος φυσικών προσώπων ανήλθε σε περίπου 10,6 δισεκατομμύρια φράγκα (συμπεριλαμβανομένου του καντονικού μεριδίου).

3.1.2. Νομικών προσώπων

Στο καντόνι που βρίσκεται η πόλη της Βασιλείας (BS) δεν έχει δημοτικούς φόρους, δεδομένου ότι το δικαίωμα σε φόρο εκεί έχει μόνο το καντόνι. Από την άλλη πλευρά συλλέγονται τοπικοί φόροι στις κοινότητες πληθυσμού του Bettingen και Riehen, όσον αφορά με την περιουσία και τα κέρδη επί των ακινήτων των κατοίκων εκεί, με αποτέλεσμα σε αυτές τις αγροτικές κοινότητες το καντόνι εισπράττει μόνο το 50% των φόρων επί των κερδών του πλούτου και των περιουσιακών στοιχείων των κατοίκων. Οι φόροι που επιβάλλονται από τους δήμους βρίσκονται σε ορισμένα καντόνια στις δικές τους δημοτικές διατάξεις και σε άλλα καντόνια κατοχυρώνονται με βάση τους νόμους που έχει το καντόνι. Στο καντόνι της Ούρι, ξεχωριστοί φορολογικοί συντελεστές ορίζονται από τον νόμο για τους άμεσους φόρους του καντονιού και τους δήμους καθώς και τις ενορίες. Επιπλέον, οι τρεις αυτές φορολογικές αρχές ορίζουν το φορολογικό συντελεστή ετησίως.

Σε όλα σχεδόν τα καντόνια, οι ενορίες των τριών εθνικών εκκλησιών (η ανασχηματισμένη, Ρωμαιοκαθολική και Καθολική Εκκλησία) εισπράττουν φόρο από τα μέλη τους. Εκ πρώτης όψεως, ο μεγάλος αριθμός των φόρων που εισπράττονται στην Ελβετία είναι εκπληκτικός. Ωστόσο, εάν γίνει σύγκριση με ξένες χώρες, αυτό που τους διακρίνει είναι η έλλειψη ενιαίου εθνικού νόμου που διέπει τους μεμονωμένους φόρους, ιδιαίτερα τους άμεσους φόρους.

Φόροι εισοδήματος και άλλοι άμεσοι φόροι

Οι φόροι εισοδήματος και ο φόρος επί της ακίνητης περιουσίας είναι περιοδικοί φόροι και συνεπώς, η συλλογή τους απαιτεί χρονική οριοθέτηση. Για την εκτίμηση των φόρων, είναι καθοριστική η περίοδος αξιολόγησης (είναι η περίοδος κατά την οποία

υπολογίζεται το εισόδημα που βασίζεται στον φόρο που πρέπει να αποδοθεί). Η αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων καθορίζεται από την αξία που οφείλεται σε συγκεκριμένη «ημερομηνία αναφοράς»

Όλα τα καντόνια φορολογούν με βάση το σύστημα Postnumerando που είναι μια ετήσια αποτίμηση, λαμβάνοντας υπόψη το πραγματικό εισόδημα που κερδίζει ο κάθε φορολογούμενος. Επομένως, η περίοδος αξιολόγησης είναι ίδια με τη φορολογική περίοδο (φορολογικό έτος). Γενικά, οι φόροι αυτοί αξιολογούνται ετησίως με βάση τη φορολογική δήλωση που πρέπει να συμπληρώσει ο φορολογούμενος και να υποβληθεί στη φορολογική αρχή. Στα περισσότερα καντόνια, υπάρχει ένα είδος φορολογικού πολλαπλασιαστή το λεγόμενο *Steuermass* που αποτελείται από δύο μέρη, τον νόμιμο φορολογικό συντελεστή και τον περιοδικά καθορισμένο φορολογικό συντελεστή.

Οι φορολογικοί νόμοι αυτών των καντονιών περιέχουν μόνο τον λεγόμενο βασικό φορολογικό συντελεστή και ο φόρος που προκύπτει από αυτόν τον βασικό φορολογικό συντελεστή ονομάζεται απλός φόρος. Ο πράγματι οφειλόμενος καντονικός ή κοινοτικός φόρος προκύπτει μόνο από τον πολλαπλασιασμό αυτού του απλού φόρου με τη φορολογική βάση και πρόκειται για ένα κλάσμα που συνήθως επαναπροσδιορίζεται ετησίως από τον νομοθέτη.

Στους φόρους εισοδήματος και περιουσίας φυσικών προσώπων, οι δήμοι συνήθως χρησιμοποιούν την ίδια φορολογική βάση και την ίδια τιμολόγηση με το καντόνι.

Οι δήμοι εισπράττουν τους φόρους αυτούς σε πολλαπλάσια (εκφρασμένα σε απόλυτα ή σε ποσοστά) του βασικού φόρου ή σε πολλαπλάσιο του πραγματικά οφειλόμενου κρατικού φόρου.

Οι υποκείμενοι στο φόρο είναι συνήθως νομικά πρόσωπα που βασίζονται ή να έχουν την πραγματική τους διοίκηση στην Ελβετία.

Υπάρχουν δύο ομάδες νομικών οντοτήτων:

- Εταιρείες (εταιρείες περιορισμένης ευθύνης, εταιρείες και συνεταιρισμών)
- Σύλλογοι, ιδρύματα και άλλα νομικά πρόσωπα (δημοσίου δικαίου και εκκλησιαστικά σώματα και Ιδρύματα και συλλογικών επενδύσεων, καθώς επίσης και Real estate).

Το ακαθάριστο εισόδημα επί των κερδών νομικών προσώπων το 2016 ανήλθε σε περίπου 10,6 δισεκατομμύρια φράγκα.

Εταιρείες και συνεταιρισμοί

Οι εταιρείες αυτές καταβάλλουν φόρο επί του καθαρού κέρδους. Ο φορολογικός συντελεστής είναι αναλογικός και ανέρχεται στο 8,5% του καθαρού κέρδους και ο παρακρατούμενος φόρους μειώνει το φόρο που θα αποδοθεί με την δήλωση. Ενώσεις, ιδρύματα και άλλα νομικά πρόσωπα, δημόσια και εκκλησιαστικά καταβάλλεται σε δημόσιο επίπεδο φόρος που είναι ίσος με το 4,25% του καθαρού εισοδήματος, υπό την προϋπόθεση ότι δεν είναι για λόγους φιλανθρωπικούς, κοινωνικούς ή παρεμφερούς σκοπού τους που τότε απαλλάσσεται από τη φορολογική υποχρέωση. Επιπλέον, όσο το κέρδος δεν φτάνει τα 5.000 φράγκα παραμένει αφορολόγητο.

Φόροι κερδών και κεφαλαίων νομικών προσώπων

Σχεδόν όλα τα καντόνια και οι κοινότητες προβλέπουν φόρο επί των καθαρών κερδών και του φόρου επί του καταβεβλημένου ονομαστικού κεφαλαίου και των αποθεματικών για τις επιχειρήσεις και τους συνεταιρισμούς και υπολογίζεται για κάθε φορολογική περίοδο που αντιστοιχεί στη χρήση.

Από την άλλη πλευρά, στο καντόνι της περιοχής Ούρι (UR), τα νομίμως φορολογηθέντα νομικά πρόσωπα δεν υπόκεινται σε καντονικό φόρο επί του κεφαλαίου. Μόνο οι εταιρείες χαρτοφυλακίου και διαχείρισης καταβάλλουν στο καντόνι έναν προνομιούχο φόρο κεφαλαίου. Στο καντόνι της Βασιλείας (BS), τα νομικά πρόσωπα δεν υπόκεινται σε δημοτικό φόρο.

Ο φόρος επί του καθαρού κέρδους προσδιορίζεται συνήθως με αναλογικό φορολογικό συντελεστή (σταθερό επιτόκιο) και βασίζεται στην απόδοση του εισοδήματος (ο λόγος του κέρδους προς το κεφάλαιο και τα αποθεματικά).

- Σταθερό συντελεστής: Ζυρίχη (ZH), Λουκέρνη (LU), Ούρι (UR), Σβυτς (SZ), Ομπβαλντεν (OW), Νίντβαλντεν (NW), Γκλάρους (GL), Σαφχάουζεν (SH), Άπεντσελ Άουσερχοντεν (AR), Άπεντσελ Ίνερχοντεν (AI), Σανκτ Γκάλλεν (SG), Γραουμπύντεν (GR), Τούργκαου (TG), Τιτσίνο (TI), Βω (VD), Νεσατέλ (NE), Γενεύη (GE) και Γιούρα (JU).

- Μικτό σύστημα που συνδυάζει διάφορα σύνολα και τον ψηλότερο συνδυασμό κέρδους: Βέρνη (BE), Τσουγκ (ZG), Σόλοτουρν (SO), Βασιλεία (BS), Μπάζελ-Λάντσαφτ (BL), Ααργκαου (AG) και Βαλαί (VS)

Επιπλέον, ο φόρος που υπολογίζεται με βάση το κεφάλαιο είναι σχεδόν ο ίδιος σε όλα τα καντόνια εκτός από τα καντόνια της Γραουμπύντεν (GR) και της Βαλαί (VS) όπου ο τιμοκατάλογος είναι ελαφρώς προοδευτικός. Τα καντόνια έχουν μετά την έκδοση της Εταιρικής Φορολογικής Μεταρρύθμιση II τη δυνατότητα να αντισταθμίσουν το φόρο εισοδήματος κατά του φόρου κεφαλαίου (άρθρο 30 παρ. 2 φορολογία ομοσπονδίας Ελβετίας). Συνεπώς, οι υποκείμενοι στον φόρο πληρώνουν μόνο το ποσό του υψηλότερου από τους δύο φόρους.

Οι εταιρείες των οποίων το εισόδημα προέρχεται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει από ελβετικές και ξένες συμμετοχές (εταιρείες χαρτοφυλακίου και επενδύσεων) απολαμβάνουν φορολογικές ελαφρύνσεις σε όλα τα καντόνια. Για παράδειγμα, εταιρείες που δεν ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα στην Ελβετία και των οποίων ο κύριος σκοπός είναι η μακροπρόθεσμη διαχείριση συμμετοχών, δεν καταβάλλουν φόρο επί του καθαρού εισοδήματος, εφόσον οι συμμετοχές ή τα έσοδα από τις επενδύσεις αντιπροσωπεύουν τουλάχιστον τα δύο τρίτα του συνολικού ενεργητικού ή του εισοδήματος (εταιρείες χαρτοφυλακίου). Η χορήγηση αυτών των φορολογικών μειώσεων αποσκοπεί στην αποφυγή οικονομικής πολλαπλής φορολογίας. Τα καντόνια επιβαρύνονται μόνο με μειωμένο φόρο κεφαλαίου για αυτές τις εταιρείες χαρτοφυλακίου.

Οι εταιρείες διαχείρισης είναι εκείνες οι εταιρείες που βρίσκονται μόνο στο καντόνι και δεν έχουν καμία δευτερεύουσα επιχειρηματική δραστηριότητα εκεί, αλλά ασκούν τις δραστηριότητές τους σχεδόν αποκλειστικά στο εξωτερικό. Οι εταιρείες αυτές απολαμβάνουν ειδικής φορολογικής μεταχείρισης, δεδομένου ότι τα έσοδα από τις επενδύσεις τους είναι απαλλαγμένα από φόρο, ενώ άλλα εισοδήματα από την Ελβετία φορολογούνται πλήρως (στην περίπτωση των βοηθητικών εμπορικών ή βιομηχανικών δραστηριοτήτων) με το σύνθηδες επιτόκιο.

Όσον αφορά τον φόρο κεφαλαίου, στα περισσότερα καντόνια χρησιμοποιούνται μειωμένες τιμές, παρόμοιες ή ακόμη και ίδιες με εκείνες για τις εταιρείες χαρτοφυλακίου.

Επιπλέον, τα καντόνια για τις νεοϊδρυόμενες εταιρείες οι οποίες εξυπηρετούν τα οικονομικά συμφέροντα του καντονιού, κατά τη διάρκεια μέγιστου διαστήματος δέκα ετών, παρέχουν φορολογικές ελαφρύνσεις με τη μορφή προσωρινών, μερικών η ολικών απαλλαγών.

Στην περίπτωση άλλων νομικών προσώπων (ενώσεων, ιδρυμάτων κ.λπ.) η φορολόγηση των κερδών είναι γενικά η ίδια με αυτή των εταιρειών και όλα τα καντόνια φορολογούν το κεφάλαιο αυτών των οντοτήτων. Συνήθως προβλέπουν διαφορετικό ποσοστό ή φορολογικούς συντελεστές για τα νομικά πρόσωπα από ό, τι για τα φυσικά πρόσωπα.

Ελάχιστος φόρος

Τα περισσότερα καντόνια υπόκεινται σε ελάχιστη εισφορά επί του φόρου κεφαλαίου για εταιρείες και συνεταιρισμούς, των οποίων το ελάχιστο για τον καντονικό φόρο κυμαίνεται μεταξύ 100 και 900 φράγκων, ανάλογα με το καντόνι. Για να φορολογηθούν και οι λεγόμενες μη κερδοσκοπικές εταιρείες οι οποίες έχουν οικονομική σημασία, φορολογούν τα καντόνια Λουκέρνη (LU), Σβυτς (SZ), Ομπβαλντεν (OW), Νίντβαλντεν (NW), Φράμπουργκ (FR), Βασιλεία (BS), Σαφχάουζεν (SH), Απεντσελ Άουσερχοντεν (AR), Τούργκαου (TG), Τιτσίνο (TI), Βα (VD) και Βαλαί (VS) ορισμένα νομικά πρόσωπα με έναν ελάχιστο/κατώτατο φόρο πάνω στα εισοδήματα, στα περιουσιακά στοιχεία ή στο επενδεδυμένο κεφάλαιο, ο οποίος αντικαθιστά τους συνήθεις φόρους σε κέρδη και κεφάλαιο, εφόσον τους υπερβαίνουν τα εισοδήματα αυτών των εταιρειών.

Παρακρατούμενοι φόροι

Η παρακράτηση φόρου στην πηγή είναι φόρος που εισπράττεται από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση όσον αφορά την απόδοση των κινητών περιουσιακών στοιχείων (ιδίως των τόκων και των μερισμάτων και των δικαιωμάτων), των κερδών της ελβετικής λαχειοφόρου αγοράς και ορισμένων ασφαλιστικών παροχών. Οι δικαιούχοι της φορολογητέας παροχής υποχρεούνται να υποδείξουν στις αρμόδιες αρχές τα εισοδήματα και τα κέρδη κεφαλαίου που χρεώνονται με την παρακράτηση

φόρου στην πηγή και τα περιουσιακά στοιχεία από τα οποία δημιουργήθηκαν τα φορολογητέα κέρδη (ο λεγόμενος σκοπός ασφάλειας του παρακρατούμενου φόρου). Ο σκοπός του παρακρατούμενου φόρου είναι επίσης να περιορίσει τη φοροδιαφυγή. (άρθρο 132, παρ.2 φορολογία ομοσπονδίας Ελβετίας)

Ο παρακρατούμενος φόρος υπό ορισμένες προϋποθέσεις αντισταθμίζεται από τους οφειλόμενους καντονικούς και κοινοτικούς φόρους. Η παρακράτηση φόρου στην πηγή είναι, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, αντισταθμίζεται από τους οφειλόμενους καντονικούς και κοινοτικούς φόρους. Επομένως, ο λήπτης του φορολογητέου εισοδήματος που κατοικεί στην Ελβετία, ο οποίος εκπληρώνει την υποχρέωσή του να δηλώσει φόρους εισοδήματος και περιουσίας, δεν επιβαρύνεται οριστικά από τον φόρο.

Η παρακράτηση φόρου στην πηγή είναι φόρος αντικειμένου, επιβάλλεται ανεξάρτητα από την οικονομική δυνατότητα του αποδέκτη της φορολογητέας υπηρεσίας.

Ο φορολογικός συντελεστής είναι:

- 35% επί των κινήσεων κεφαλαίων και των κερδών των λαχειοφόρων αγορών.
- 15% επί των προσόδων και των συντάξεων.
- 8% για άλλες ασφαλιστικές παροχές.

Οι φορολογούμενοι είναι οι εγχώριοι οφειλότες (π.χ. τράπεζες) της φορολογητέας υπηρεσίας. Πρέπει να καταβάλουν τον φόρο επί της φορολογητέας υπηρεσίας και να το μεταβιβάσουν στον αποδέκτη (π.χ. κάτοχος λογαριασμού) μειώνοντας ανάλογα την υπηρεσία.

Ο φορολογούμενος πρέπει να υποβάλει τις απαιτούμενες δηλώσεις και τα δικαιολογητικά και ταυτόχρονα να καταβάλει την εισφορά (αρχή αυτοαξιολόγησης). Τα ποσά που οφείλονται μετά την ημερομηνία λήξης τους, χωρίς υπενθύμιση, οφείλονται σε νόμιμα καθορισμένο τόκο υπερημερίας που καθορίζεται από το Ομοσπονδιακό Υπουργείο Οικονομικών (FDF).

Η επιστροφή του παρακρατούμενου φόρου παραχωρείται στους δικαιούχους που έχουν την κατοικία τους στην Ελβετία ως εξής:

- ✓ Φυσικά πρόσωπα που διαμένουν στην Ελβετία, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν δηλώσει δεόντως τα περιουσιακά στοιχεία και τα κέρδη που αποκτώνται σε αυτά στη φορολογική δήλωση που ισχύει για τους καντονικούς και τους κοινοτικούς φόρους. Ο φόρος παρακράτησης παρακρατείται στα φυσικά

πρόσωπα από τα καντόνια, οπότε το ποσό που πρέπει να επιστραφεί αντισταθμίζεται συνήθως από τη φορολογική υποχρέωση του καντονιού

- ✓ Τα νομικά πρόσωπα που έχουν την έδρα τους στην Ελβετία, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν καταγράψει δεόντως τα έσοδα που υπόκεινται στην παρακράτηση φόρου στην πηγή. Τα νομικά πρόσωπα θα τους επιστραφεί απευθείας ο παρακρατηθέντας φόρος από την Ομοσπονδιακή Φορολογική Διοίκηση.

Ο αποδέκτης της φορολογητέας παροχής οφείλει να υποβάλει αίτηση επιστροφής του παρακρατούμενου φόρου εντός τριών ετών από το τέλος του ημερολογιακού έτους κατά το οποίο η φορολογητέα παροχή έχει καταστεί απαιτητή. Εάν δεν πληρούνται οι προαναφερόμενοι όροι, τότε είτε δεν προκύπτει καμία αξίωση επιστροφής είτε υφίσταται μια υφιστάμενη αξίωση. Η επιστροφή είναι επίσης απαράδεκτη σε όλες τις περιπτώσεις όπου θα οδηγούσε σε φοροδιαφυγή. Αυτή η επίσημη αυστηρότητα προορίζεται από τον νομοθέτη, σκοπός του είναι με την παρακράτηση φόρου η προώθηση της φορολογικής συμμόρφωσης μέσω λιγότερο ευνοϊκής μεταχείρισης του φοροφυγά κατά τον ειλικρινή φορολογούμενο, έτσι ώστε οι φοροφυγάδες τουλάχιστον να υπομείνουν ένα ορισμένο ποσό φορολογικής επιβάρυνσης με αυτόν τον τρόπο.

Για διαμένοντες στο εξωτερικό, η παρακράτηση φόρου είναι η τελική επιβάρυνση. Τα πρόσωπα που διαμένουν σε κράτος που έχει συνάψει με την Ελβετία μια συνθήκη αποφυγής της διπλής φορολογίας, μπορεί να διεκδικήσει την πλήρη ή μερική επιστροφή της παρακράτησης φόρου ανάλογα με το σχεδιασμό της παρούσας συμφωνίας, εφόσον πληρούν τους όρους που καθορίζονται σ' αυτήν.

Το ακαθάριστο εισόδημα από την παρακράτηση φόρου ήταν το 2016 περίπου 5,2 δισεκατομμύρια φράγκα (συμπ. Καντονίου μερίδιο 10%).

3.1.3. Λοιποί φόροι

Φόροι κληρονομιάς και δώρων

Οι φόροι κληρονομιάς και δωρεάς χρεώνονται μόνο από τα καντόνια, αλλά όχι από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση. Σε λίγα καντόνια, η εξουσία είσπραξης του φόρου

κληρονομίας και δωρεάς διατίθεται επίσης στους δήμους. Ωστόσο, οι περισσότεροι από αυτούς δεν εισπράττουν τον ίδιο τον φόρο αλλά συμμετέχουν μόνο στα έσοδα από τον καντονικό φόρο.

Στο καντόνι της Τσουγκ (ZG), ο φόρος εισπράττεται από το καντόνι, αλλά τα έσοδα προέρχονται από τους δήμους. Στο καντόνι Γκραουμπύντεν (GR), οι δήμοι έχουν τη δική τους φορολογική δικαιοδοσία. Ενώ σχεδόν όλα τα καντόνια φορολογούν κληρονομίες καθώς και δωρεές, το καντόνι της Λουκέρνης (LU) παραιτείται από τη φορολογική επιβάρυνση των δωρεών. Ωστόσο, οι δωρεές συμπεριλαμβάνονται στον υπολογισμό του φόρου κληρονομιών τα τελευταία πέντε χρόνια πριν από το θάνατο ενός που κάνει την διαθήκη του.

Τα καντόνια Σβυτς (SZ) και Όμπβαλντεν (OW) δεν επιβάλλουν φόρο κληρονομίας ούτε φόρο δωρεάς.

Το θέμα του φόρου κληρονομίας είναι η μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων στους νόμιμους και κληρονόμους και στους κληροδόχους. Επιπλέον, το καντόνι στο οποίο ο κληροδότης είχε την τελευταία κατοικία του έχει το δικαίωμα να επιβάλλει φόρο κληρονομίας επί κινητών αγαθών, ενώ τα οικόπεδα και οι εκτάσεις που κληρονομούνται φορολογούνται στο καντόνι στο οποίο βρίσκονται.

Ο φόρος κληρονομίας επιβάλλεται χωριστά στην κληρονομιά οποιουδήποτε κληρονόμου ή κληροδόχου.

Ένας επιπλέον φόρος για το σύνολο των εναπομεινάντων περιουσιακών στοιχείων του αποθανόντος εισπράττεται στο καντόνι του Σόλοτουρν (SO), πέραν του φόρου κληρονομίας, ενώ αντίθετα το καντόνι του Γκραουμπύντεν (GR) επιβάλλει μόνο φόρο ακίνητης περιουσίας και όχι φόρο κληρονομίας. Ο φόρος κληρονομίας και δωρεάς είναι ένας εφάπαξ φόρος. Στην περίπτωση κληρονομιών, συνήθως υπολογίζεται επί της αξίας του κτήματος κατά το χρόνο θανάτου του κληροδόχου. Για τις δωρεές η αξία τους εξαρτάται από τον χρόνο και τη στιγμή της μεταβίβασης της περιουσίας. Επίσης, η φορολογητέα αξία για τους δύο φόρους είναι η αγοραία αξία. Οι αποκλίσεις από αυτή την αρχή ισχύουν σε μεμονωμένα καντόνια για τίτλους, ακίνητα και ασφαλιστικές παροχές.

Οι φορολογικές απαλλαγές, οι ατομικές μειώσεις και τα αφορολόγητα ποσά ρυθμίζονται διαφορετικά στα επιμέρους καντόνια.

- Ο επιζών σύζυγος και η επιζών σύζυγος απαλλάσσονται από το φόρο σε όλα τα καντόνια.

- Οι άμεσοι απόγονοι απαλλάσσονται από τον φόρο, εκτός από την Άπεντσελ Ίνερχοντεν (AI) (αφορολόγητο μέχρι 300.000 φράγκα), Βω (VD) (αφορολόγητο μέχρι 250.000 φράγκα) και Νεσατέλ (NE) (αφορολόγητο μέχρι 50.000 φράγκα).

Στο καντόνι της Λουκέρνης (LU), μόνο οι δήμοι μπορούν να επιβάλλουν φόρο στην κληρονομιά των άμεσων απογόνων (αφορολόγητο ποσό 100.000 φράγκα).

- Οι άμεσοι πρόγονοι (οι γονείς ή οι θετοί γονείς) απαλλάσσονται από τον φόρο στα καντόνια Ούρι (UR), Νίντβαλντεν (NW), Τσουγκ (ZG), Φράμπουργκ (FR), Σόλοτουρν (SO), Μπάζελ-Λάντσαφτ (BL), Άπεντσελ Άουσερχοντεν (AR), Άαργκαου (AG), Τιτσίνο (TI), Βαλαί (VS) και η Γενεύη (GE). Σε όλα τα άλλα καντόνια φορολογούνται, με την πλειοψηφία να προβλέπει προσωπικές εκπτώσεις (αφορολόγητα δικαιώματα) που κυμαίνονται από 500 έως 200.000 φράγκα.

Οι φορολογικοί συντελεστές είναι πολύ διαφορετικοί από καντόνι σε καντόνι. Στην πλειοψηφία των καντονιών, ωστόσο, είναι ίδιος ο φορολογικός συντελεστής και για τους δύο φόρους μέσα στο ίδιο καντόνι και είναι προοδευτικός. Η φορολογική επιβάρυνση βασίζεται συνήθως στον βαθμό συγγένειας και στο ποσό του περιουσιακού στοιχείου. Τα καντόνια Ούρι (UR), Νίντβαλντεν (NW), Άπεντσελ Άουσερχοντεν (AR), Άπεντσελ Ίνερχοντεν (AI) και Σανκτ Γκάλλεν (SG) χρησιμοποιούν γραμμικούς φορολογικούς συντελεστές ανάλογα με το βαθμό συγγένειας.

Για την εκτίμηση του φόρου κληρονομιάς, γίνεται μια απογραφή περιουσίας του κληροδόχου, η οποία καταρτίζεται μετά το θάνατό του. Ο φόρος δωρεάς αξιολογείται με βάση μια φορολογική δήλωση που υποβάλλεται από τον αποδέκτη της κληρονομιάς κάτι το οποίο συμβαίνει στην πλειοψηφία των καντονιών.

Φόρος επί της Λαχειοφόρου Αγοράς και των Κληρώσεων

Τα κέρδη των λαχειοφόρων αγορών, τα αθλητικά στοιχήματα (στοιχήματα για το αποτέλεσμα των ποδοσφαιρικών αγώνων) και παρόμοια γεγονότα (όπως τα στοιχήματα ιπποδρομιών) φορολογούνται σε όλα τα καντόνια.

Στα καντόνια Σβυτς (SZ), Τιτσίνο (TI), Βαλαί (VS) και Γιούρα (JU), τα κέρδη αυτά φορολογούνται χωριστά από άλλα έσοδα με συγκεκριμένο ποσοστό. Στα καντόνια

Βέρνη (BE) και Νεσατέλ (NE), τα κέρδη των λαχειοφόρων αγορών αξιολογούνται ταυτόχρονα και προστίθενται με άλλα εισοδήματα, αλλά φορολογούνται χωριστά με χωριστό ποσοστό.

Σε όλα τα άλλα καντόνια τα κέρδη αυτά υπόκεινται στον κανονικό φόρο εισοδήματος και γενικά φορολογούν αυτά τα κέρδη μόνο από ένα ορισμένο ύψος και πάνω.

Τέλος, τα κέρδη που πραγματοποιούνται στα τυχερά παίγνια στα ελβετικά καζίνο απαλλάσσονται από το φόρο.

Φόρος από πώληση των ακινήτων

Σε ομοσπονδιακό επίπεδο, τα κεφαλαιακά κέρδη από την πώληση ιδιωτικής περιουσίας είναι ρητά αφορολόγητα. Μόνο τα κεφαλαιακά κέρδη που πραγματοποιούνται από την πώληση περιουσιακών στοιχείων (από περιουσιακά στοιχεία ενός αυτοαπασχολούμενου ή νομικού προσώπου) ή προέρχονται από εμπορικές συναλλαγές ακίνητης περιουσίας υπόκεινται σε φόρο.

Όλα τα καντόνια, από την άλλη πλευρά, φορολογούν τα οφέλη από την πώληση ακινήτων του φορολογούμενου. Κυρίως ο φόρος εισπράττεται αποκλειστικά από το καντόνι. Στα καντόνια των Όμπβαλντεν (OW), Φράιμπουργκ (FR), Βασιλεία (BS), Σαφχάουζεν (SH), Γκραουμπύντεν (GR) και Γιούρα (JU), επιβάλλουν τόσο το καντόνι όσο και τους δήμους. Στα καντόνια της Ζυρίχης (ZH) και Τσουγκ (ZG), μόνο οι δήμοι επιβάλλουν τέτοιους φόρους σύμφωνα με τον καντονικό φορολογικό νόμο.

Ο φόρος κέρδους γης εισπράττεται αποκλειστικά από το καντόνι, οι δήμοι συμμετέχουν συνήθως σε μία ή την άλλη μορφή στα έσοδα από τον καντονικό φόρο.

Σε σχεδόν τα μισά καντόνια, όλα αυτά τα κέρδη γης υπόκεινται σε ειδικό φόρο, τον λεγόμενο Land Profit Tax, ο οποίος επιβάλλεται στα κέρδη φυσικών και νομικών προσώπων. Αυτός είναι ένας αποκλειστικός φόρος και τα κέρδη φορολογούνται αποκλειστικά με αυτόν τον φόρο και δεν υπόκεινται σε περαιτέρω επιβάρυνση.

Στα άλλα καντόνια, μόνο τα κέρδη γης που πραγματοποιούνται από την πώληση ιδιωτικών περιουσιακών στοιχείων ιδιωτών υπόκεινται σε αυτόν τον ειδικό φόρο.

Αντίθετα, τα κέρδη κεφαλαίου από την πώληση των δραστηριοτήτων στην αγορά ακινήτων περιουσιακών στοιχείων (αυτοαπασχολούμενοι ή νομικά πρόσωπα) ή

από εμπορικές εταιρείες (κέρδη που προκύπτουν έναν έμπορο ακινήτων κατά την άσκηση του επαγγέλματός του) συνήθως προστίθενται και στα υπόλοιπα εισοδήματα και φορολογούνται αθροιστικά.

Φόρος επί ακινήτων

Εκτός από τους φόρους περιουσίας και κεφαλαίου, περισσότερα από τα μισά καντόνια επιβάλλουν επίσης φόρο ακίνητης περιουσίας.

Αυτός ο περιοδικός φόρος περιουσίας (που ονομάζεται επίσης φόρος γης ή ακινήτου) εκτιμάται και χρεώνεται ετησίως. Κατά κανόνα, εκτιμάται και υπολογίζεται με βάση τη φορολογητέα αξία στο τέλος της φορολογικής περιόδου.

Ο δημοτικός φόρος επί ακινήτων που βρίσκεται στο καντόνι φυσικών και νομικών προσώπων επιβάλλεται σε όλους τους δήμους των καντονίων Σανκτ Γκάλλεν (SG), Τιτσίνο (TI), Βαλαί (VS) και Γιούρα (JU), ενώ στους δήμους στα καντόνια Βέρνη (BE), Φράμπουργκ (FR), Άπεντσελ Άνερχοντεν (AI), Γκραουμπύντεν (GR) και Βω (VD) επιτρέπονται, αλλά δεν υποχρεούνται κιόλας να εισπράττουν τέτοιους φόρους. Στα καντόνια Τούργκαου TG και Γενεύη GE ο φόρος ακίνητης περιουσίας επιβαρύνεται μόνο από το καντόνι (κανένας φόρος συμβολαίου). Εκτός από τον δημοτικό φόρο επί όλων των ακινήτων, τα καντόνια Τιτσίνο (TI) και Βαλαί (VS) επιβάλλουν έναν καντονικό φόρο επί των περιουσιακών στοιχείων των νομικών προσώπων. Το καντόνι της Βω (VD) έχει επιπλέον καντονικό και δημοτικό πρόσθετο φόρο, αλλά μόνο για ακίνητα που εξυπηρετούν νομικά πρόσωπα ως επένδυση. Εντούτοις, τα ακίνητα - ή τμήματα αυτών - τα οποία χρησιμοποιούνται από νομικά πρόσωπα για δικούς τους οικονομικούς ή βιομηχανικούς σκοπούς απαλλάσσονται.

Το καντόνι του Νεσατέλ (NE) εισπράττει μόνο φόρο ακίνητης περιουσίας που εξυπηρετεί νομικά πρόσωπα ως επένδυση και στην περιουσία των συνταξιοδοτικών ταμείων, τα οποία κανονικά απαλλάσσονται από τον φόρο.

Το ακίνητο φορολογείται στη θέση που βρίσκεται το ακίνητο, ανεξάρτητα από την κατοικία του φορολογούμενου και επιπλέον για τον υπολογισμό του φόρου, οι μη γεωργικές ιδιότητες συνήθως υπολογίζονται στην αγοραία αξία τους, ενώ οι γεωργικές και δασικές ιδιότητες μετρούνται στην αξία εισοδήματος. Ο φόρος ακίνητης

περιουσίας υπολογίζεται επί της συνολικής αξίας της γης, δηλαδή χωρίς να λαμβάνονται υπόψη τα χρέη τους, τα οποία δεν μπορούν να αφαιρεθούν.

Στο καντόνι του Νεσατέλ (NE), ο φόρος ακίνητης περιουσίας υπολογίζεται βάσει της κτηματολογικής αξίας των ακινήτων που χρησιμεύουν ως επένδυση. Η αφαίρεση του χρέους δεν είναι δυνατή.

Ο φόρος είναι πάντα ανάλογος και πιο συγκεκριμένα ο φορολογικός συντελεστής εκφράζεται σε ποσοστά και κυμαίνεται μεταξύ 0,2% και 3,00% της κτηματολογικής αξίας.

Τα καντόνια Λουκέρνη (LU), Όμπβαλντεν (OW), Νίντβαλντεν (NW), Βασιλεία (BS), Σαφχάουζεν (SH), Άπεντσελ Άουσερχοντεν (AR), Τούργκαου (TG) και Τιτσίνο (TI) επιβάλλουν επιπρόσθετα έναν λεγόμενο ελάχιστο φόρο επί ακίνητης περιουσίας που ανήκει σε νομικά πρόσωπα, αν είναι υψηλότερο από το άθροισμα του φόρου κεφαλαιουχικών κερδών ή υψηλότερο από τον ελάχιστο φόρο επί του ακαθάριστου εισοδήματος. Τα καντόνια Όμπβαλντεν (OW) και Νίντβαλντεν (NW) επιβάλλουν επίσης αυτόν τον φόρο στα φυσικά πρόσωπα. Το καντόνι της Ούρι (UR) έχει έναν παρόμοιο ελάχιστο φόρο, αλλά μόνο σχετικά με τη γη φυσικών προσώπων, οι οποίοι πληρώνουν λιγότερα από 300 φράγκα ανά καντονικό, κοινοτικό και εκκλησιαστικό φόρο ανά φορολογικό έτος στο καντόνι.

Τέλος, τα καντόνια Ζυρίχη (ZH), Σβυτς (SZ), Γκλάρους (GL), Τσουγκ (ZG), Σόλοτουρν (SO), Μπάζελ-Λάντσαφτ (BL) και Άαργκαου (AG) δεν χρεώνουν φόρο ακίνητης περιουσίας.

Φόρος μεταβίβασης

Ο φόρος μεταβίβασης είναι ένας φόρος νομικής συναλλαγής που επιβαρύνει κάθε μεταβίβαση κυριότητας ακινήτων (και συγγενικών δικαιωμάτων) στο καντόνι ή στον δήμο. Το αντικείμενο του φόρου μεταβίβασης είναι επομένως η μεταβίβαση της κυριότητας. Οι φόροι μεταβίβασης εισπράττονται σχεδόν σε όλα τα καντόνια, συνήθως από το καντόνι. Μόνο στα καντόνια των Άπεντσελ Άουσερχοντεν (AR), Σανκτ Γκάλλεν (SG) και Γκραουμπύντεν (GR) ο φόρος μεταβίβασης ορίστηκε ως δημοτικός

φόρος, ενώ στην Φράιμπουργκ (FR), Βω (VD) και Βαλαί (VS), εκτός από το καντόνι, οι δήμοι μπορούν επίσης να επιβάλουν αυτόν τον φόρο.

Επιπλέον, τα καντόνια Ζυρίχη (ZH), Ούρι (UR), Γκλάρους (GL), Τσουγκ (ZG), Σαφχάουζεν (SH) και Άαργκαου (AG) δεν έχουν κανέναν φόρο μεταβίβασης ακινήτων.

Ο φόρος υπολογίζεται πάντοτε με βάση την τιμή αγοράς. Φορολογητέος είναι συνήθως ο αγοραστής του ακινήτου (φυσικό ή νομικό πρόσωπο). Στα καντόνια Όμπβαλντεν OW, Μπάζελ-Λάντσαφτ BL και Άπεντσελ Άουσερχοντεν AR, ο αγοραστής και ο πωλητής καταβάλλουν το ήμισυ του φόρου, εκτός αν συμφωνηθεί διαφορετικά. Οι φορολογικοί συντελεστές είναι γενικά ανάλογοι (σταθεροί φορολογικοί συντελεστές) και στα περισσότερα καντόνια και δήμους μεταξύ 1% και 3,3% της τιμής αγοράς.

Φόρος Εμπορίου

Οι δήμοι του καντονιού της Γενεύης (GE) μπορούν να επιβάλλουν φόρο επιχειρήσεων (taxe professionnelle communale) σε φυσικά και νομικά πρόσωπα που είναι αυτοαπασχολούμενοι, έχουν εμπορική, βιομηχανική ή βιομηχανική δραστηριότητα ή έχουν μόνιμη εγκατάσταση ή υποκατάστημα στην επικράτειά τους. Εξαιρούνται από τον φόρο οι γεωργικές εκμεταλλεύσεις για τον τομέα δραστηριότητας που δεν έχει βιομηχανικό ή οικονομικό χαρακτήρα.

Ο φόρος υπολογίζεται με βάση τους συντελεστές που συνδέονται με τον ετήσιο κύκλο εργασιών, τα ετήσια έξοδα μίσθωσης των επαγγελματικών χώρων και τον αριθμό των υπαλλήλων μιας εκμετάλλευσης με μέγιστο ποσοστό το 2%.

Φόρος αυτοκινήτων

Όλα τα μηχανοκίνητα οχήματα και τα ρυμουλκούμενα που είναι δηλωμένα στην Ελβετία πρέπει να είναι καταχωρημένα για να κυκλοφορήσουν. Η καταχώρηση των οχημάτων και η παράδοση των εγγράφων κυκλοφορίας (ταξινόμηση οχήματος) πρέπει να είναι στο όνομα του ιδιοκτήτη του οχήματος των πινακίδων κυκλοφορίας, που πραγματοποιούνται από τα καντόνια, συνήθως από το Γραφείο Οδικής

Κυκλοφορίας στο Καντόνι στο όνομα του ιδιοκτήτη. Για τα καντόνια Όμπβαλντεν (OW) και Νίντβαλντεν (NW), ο φόρος αυτοκινήτων επιβάλλεται από το κέντρο ασφάλειας κυκλοφορίας στο Obwalden και το Nidwalden και είναι υψηλότερος.

Τα εγκεκριμένα μηχανοκίνητα οχήματα και τα ρυμουλκούμενα υπόκεινται σε φόρο αυτοκινήτων, ο οποίος εισπράττεται ετησίως σε όλα τα καντόνια και απαλλάσσονται από το φόρο τα οχήματα που είναι εγγεγραμμένα σε ξένες χώρες. Φορολογείται ο κάτοχος του οχήματος, εξ ονόματος του οποίου εκδόθηκε η κάρτα του οχήματος και οι πινακίδες ελέγχου. Σε αντίθεση με ορισμένες γειτονικές χώρες, στην Ελβετία οι πινακίδες κυκλοφορίας του οχήματος δεσμεύονται από τον κάτοχό του, εφόσον παραμείνει στο ίδιο καντόνι, κατά την αλλαγή του ιδιοκτήτη του οχήματος, έτσι ώστε να μην ακολουθούν το αυτοκίνητο.

Το ποσό του φόρου ποικίλλει ανάλογα με τον τύπο του οχήματος, τα κριτήρια σχεδιασμού, τα τεχνικά χαρακτηριστικά, τη δυναμικότητα, την φιλικότητα προς το περιβάλλον. Η φορολογική επιβάρυνση των ίδιων οχημάτων ποικίλλει σημαντικά από το καντόνι έως το καντόνι.

Ορισμένες κατηγορίες οχημάτων ή τους τύπους των δίσκων συχνά αποκλείονται από τον έλεγχο (π.χ. ηλεκτρικά ή υβριδικά οχήματα) ή όφελος των φορολογικών ελαφρύνσεων (π.χ. οχήματα της κατηγορίας A και B σύμφωνα με την ετικέτα Ομοσπονδιακή ενέργειας ή τις εκπομπές CO₂).

Για λόγους πληρότητας, πρέπει να αναφερθεί εδώ ότι τα καντόνια έχουν επίσης έναν φόρο για τα σκάφη, ιδίως για τους κινητήρες, τα πανιά και τα φορτηγά πλοία. Αυτά τα σκάφη πρέπει να καταχωρηθούν σε μια καντονική ναυτική αρχή και να πληρώσουν τον ανάλογο φόρο για το καντόνι που βρίσκονται.

Φόρος σκύλου

Τα καντόνια και / ή οι δήμοι επιβάλλουν φόρο σκύλου ετησίως. Ο φόρος μπορεί να ποικίλει ανάλογα με το μέγεθος ή το βάρος του σκύλου. Το ποσό του φόρου μπορεί μερικές φορές να ποικίλει από δήμο σε δήμο ενός καντονιού. Στα περισσότερα καντόνια υπάρχουν φορολογικές ελαφρύνσεις ή φοροαπαλλαγές για ορισμένες περιπτώσεις (σκύλοι οδηγοί, σκύλοι διάσωσης κ.λπ.).

Φόρος διασκέδασης

Ο φόρος διασκεδάσεως αποτελεί εισφορά επί πληρωμένων δημόσιων εκδηλώσεων και είναι είτε υπό μορφή φόρου εισιτηρίου (συνήθως 10% της τιμής του εισιτηρίου ή των ακαθάριστων εσόδων) είτε υπό τη μορφή εφάπαξ φόρου. Βρίσκεται στα καντόνια Φράμπουργκ (FR), Άπεντσελ Άουσερχοντεν (AR), Τιτσίνο (TI) (μόνο για τους κινηματογράφους), Νεσατέλ (NE) και Γιούρα (JU). Στα καντόνια Λουκέρνη (LU), Σόλοτουρν (SO) και Βω (VD) ο φόρος διασκέδασης είναι προαιρετικός δημοτικός φόρος.

Φόρος λοταρίας

Η πλειοψηφία των καντονιών επιβάλλει εισφορά σε δημόσιες, μη εμπορικές λαχειοφόρες αγορές, σε εορταστικές εκδηλώσεις κ.λπ. Κατά κύριο λόγο η έρευνα διεξάγεται από το καντόνι, σπανιότερα από τους δήμους. Μερικές φορές οι δήμοι συμμετέχουν επίσης στην απόδοση του φόρου που εισπράττει το καντόνι.

Ωστόσο, αυτός ο φόρος συνήθως σχεδιάζεται ως τέλος αδείας. Μόνο σε ορισμένα καντόνια έχει δημοσιονομικό χαρακτήρα.

Ποια γεγονότα υπόκεινται σε χρεώσεις ή εισφορές ρυθμίζονται πολύ διαφορετικά στα επιμέρους καντόνια. Αυτό ισχύει και για το ποσό της εισφοράς. Στις περισσότερες περιπτώσεις, η εισφορά βασίζεται στο ποσό της παρτίδας ή του σχεδίου (σταθερού ή φθίνοντος ή προοδευτικού), μερικές φορές σύμφωνα με άλλα κριτήρια (για παράδειγμα μέγεθος του χώρου). Τα καντόνια Ζυρίχη (ZH), Βασιλεία (BS), Σαφχάουζεν (SH), Τούργκαου (TG) και Νεσατέλ (NE) δεν έχουν κανένα φόρο ή τέλη αυτού του είδους.

Φόρος διαμονής / τουριστικός φόρος

Στα περισσότερα καντόνια, χρεώνεται φόρος διαμονής. Μόνο τα καντόνια της Ζυρίχης (ZH) και Τούργκαου (TG) δεν τον αναγνωρίζουν. Στα καντόνια Σόλοτουρν (SO), Γκραουμπύντεν (GR), Άαργκαου (AG) και Βω (VD), ο νόμος επιτρέπει στους δήμους (AG: μόνο οι δήμοι με θέρετρα υγείας) την είσπραξη τέτοιου φόρου, αλλά δεν

τους υποχρεώνει να το πράξουν. Η είσπραξη του φόρου γίνεται συνήθως από το τοπικό τουριστικό γραφείο, αλλά μερικές φορές και από τον δήμο.

Φόρος του τουρισμού

Τα καντόνια Άπεντσελ Άνερχοντεν (AI) και Γενεύη (GE) επιβάλλουν έναν λεγόμενο φόρο προώθησης του τουρισμού για εταιρείες που ασκούν οικονομικές ή εμπορικές δραστηριότητες και επωφελούνται από τις άμεσες ή έμμεσες επιπτώσεις του τουρισμού. Μετράται με τα οφέλη και την προστιθέμενη αξία που αποφέρουν οι φορολογούμενοι από τον τουρισμό. Τα έσοδα αυτού του φόρου προορίζονται για την ανάπτυξη και την προώθηση του τουρισμού. Οι δήμοι των καντονίων Βέρνη (BE), Λουκέρνη (LU), Γκλάρους (GL), Φράιμπουργκ (FR), Γκραουμπύντεν (GR), Τιτσίνο (TI), Βω (VD) και Βαλαί (VS) έχουν επίσης τη δυνατότητα να επιβάλλουν τέτοιες ή παρόμοιες επιβαρύνσεις.

Φόρος πυρόσβεσης

Τα περισσότερα καντόνια γνωρίζουν ένα φόρο πυρόσβεσης που εισπράττεται είτε από το καντόνι είτε από τον δήμο. Χρεώνεται γενικά από πυροσβέστες που παρέχουν υπηρεσίες πυρόσβεσης. Ωστόσο, μόνο τα καντόνια Ζυρίχη (ZH), Βασιλεία (BS), Τιτσίνο (TI), Βω (VD) και Γενεύη (GE) δεν έχουν τέτοια εισφορά.

Εισφορά νερού

Η εισφορά αυτή πρέπει να καταβάλλεται από υδροηλεκτρικούς σταθμούς για την εκμετάλλευση υδροηλεκτρικής ενέργειας πάνω από μια ορισμένη παραγωγή. Τα καντόνια Ζυρίχη (ZH), Φράιμπουργκ (FR), Βασιλεία (BS), Μπάζελ-Λάντσαφτ (BL), Σαφχάουζεν (SH), Τούργκαου (TG) και Τιτσίνο (TI) δεν έχουν τέτοια εισφορά. Από αυτό εξαρτάται και η χρέωση του νερού, η οποία αυξάνεται λόγω της συχνής ύδρευση από το χρησιμοποιημένο νερό.

Φόρος Καζίνο

Μετά την κατάργηση της απαγόρευσης των τυχερών παιχνιδιών το 1993, δόθηκε στην Συνομοσπονδία η δυνατότητα να επιβάλει ειδικό φόρο επί των εσόδων από το καζίνο. Ωστόσο, αυτό δεν μπορεί να υπερβαίνει το 80% των ακαθάριστων εσόδων από τυχερά παιχνίδια. Εάν το καντόνι της τοποθεσίας εισπράξει παρόμοια εισφορά το ομοσπονδιακό συμβούλιο μπορεί να μειώσει την εισφορά που επιβάλλεται από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση. Η μείωση αντιστοιχεί στο ποσό της καντονικής εισφοράς, αλλά δεν μπορεί να υπερβαίνει το 40% του συνόλου του φόρου χαρτοπαικτικών λεσχών που οφείλεται στα ακαθάριστα έσοδα τυχερών παιχνιδιών.

Ο φόρος του καζίνο έχει εισπραχθεί από τον Απρίλιο του 2000 από την Ελβετική Ομοσπονδιακή Επιτροπή Τραπεζών (ESBK). Τα ακαθάριστα έσοδα τυχερών παιχνιδιών είναι η διαφορά μεταξύ όλων των στοιχημάτων και όλων των πληρωμένων κερδών. Επίσης, μέρος των ακαθάριστων εσόδων από τυχερά παιχνίδια είναι τα τέλη που χρεώνονται από το καζίνο για επιτραπέζια παιχνίδια (ρουλέτα, πόκερ κ.λπ.).

Το φορολογικό όφελος από το φόρο καζίνο ήταν το 2016 περίπου 276 εκατομμύρια φράγκα και 47 εκατομμύρια φράγκα για τα καντόνια.

Για τα ακαθάριστα έσοδα τυχερών παιχνιδιών μέχρι 10 εκατομμύρια φράγκα, ο βασικός φορολογικός συντελεστής είναι 40%.

Για κάθε επιπλέον εκατομμύριο, ο ρυθμός αυξάνεται κατά 0,5% μέχρι το μέγιστο ποσοστό 80%. Επιπλέον, το Ομοσπονδιακό Συμβούλιο μπορεί να μειώσει το φορολογικό συντελεστή στο 20% κατά τα πρώτα τέσσερα χρόνια λειτουργίας ενός καζίνο.

Το Ομοσπονδιακό Συμβούλιο μπορεί να μειώσει την αμοιβή κατά περισσότερο από το ένα τέταρτο του καζίνο, με την προϋπόθεση ότι τα έσοδα του καζίνο χρησιμοποιούνται για τη δημόσια συμφέροντα της περιοχής, δηλαδή η προώθηση πολιτιστικών δραστηριοτήτων ή για φιλανθρωπικούς σκοπούς (π.χ. υποστήριξη του αθλητισμού, των μέτρων στον κοινωνικό τομέα, την προώθηση του τουρισμού) ,

Εάν η περιοχή που είναι η τοποθεσία του καζίνο προσφέρεται για εποχιακό τουρισμού εξαρτώνται από το Ομοσπονδιακό Συμβούλιο για το αν μπορεί να μειώσει την αμοιβή σε περισσότερο από το ένα τρίτο. Εάν οι δύο λόγοι μείωσης συσσωρεύονται, μπορεί να μειώσει τον φορολογικό συντελεστή κατά το ήμισυ το πολύ.

Υποχρέωση πληρωμής στρατιωτικής θητείας

Κάθε Ελβετός υπόκειται σε στρατιωτική θητεία (άρθρο 59 (1) DBG). Όποιος το καθήκον αυτό, για οποιονδήποτε λόγο, δεν μπορεί να εκπληρώσει πρέπει να πληρώσει τη στρατιωτική φορολογική απαλλαγή. Η υποχρεωτική στρατιωτική θητεία επιβάλλεται από τα καντόνια υπό την εποπτεία της Συνομοσπονδίας. Τα καντόνια λαμβάνουν προμήθεια 20%.

Αυτός ο φόρος αντικατάστασης του στρατού επιβάλλεται σύμφωνα με τη νομοθεσία στο συνολικό καθαρό εισόδημα του κάθε Ελβετού και η βάση επιβολής του φόρου είναι το φορολογητέο εισόδημα του υπόχρεου.

Το τέλος αντικατάστασης είναι 3 φράγκα για κάθε 100 φράγκα φορολογητέου εισοδήματος, αλλά τουλάχιστον 400 φράγκα πρέπει να είναι και θα μειωθεί ανάλογα με τον συνολικό αριθμό ημερών υπηρεσίας που έχουν ήδη ολοκληρωθεί μέχρι το τέλος του έτους αντικατάστασης. Η μείωση είναι το ένα δέκατο από 50 έως 99 ημέρες στρατιωτικής υπηρεσίας και ενός άλλου δέκατου για κάθε επιπλέον 50 στρατιωτικές ημέρες υπηρεσίας (κοινοφελούς εργασίας 75 ημέρες) ή κλάσματα αυτών.

Μόνο όσοι πληρούν τη γενική υποχρέωση στρατιωτικής θητείας δικαιούνται επιστροφή των τελών αντικατάστασης που έχουν καταβληθεί.

Τα έσοδα από την στρατιωτική φορολογική απαλλαγή των υπηρεσιών ανήλθε σε περίπου 174 εκατομμύρια φράγκα (συμπ. 20% προμήθεια για τα καντόνια).

Φορολογία κατανάλωσης

Την 1η Ιανουαρίου 1995 εισήχθη ΦΠΑ. Η μεταβολή του συστήματος από τον φόρο κύκλου εργασιών στον φόρο προστιθέμενης αξίας οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στην καθιέρωση του ΦΠΑ σε όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ.

Την 1η Ιανουαρίου 2010 ο εντελώς αναθεωρημένος ομοσπονδιακός νόμος περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, της 12ης Ιουνίου 2009 (νόμου περί ΦΠΑ) τέθηκε σε ισχύ, η οποία προσφέρει πολλές απλουστεύσεις σε σύγκριση με τον προηγούμενο νόμο και είναι γενικά φιλικό προς το χρήστη.

Ο ΦΠΑ είναι γενικός φόρος κατανάλωσης. Ο στόχος της φορολογίας έγκειται στην μη επιχειρηματική εγχώρια κατανάλωση αγαθών και υπηρεσιών. Επιβάλλεται σε όλα τα στάδια της παραγωγής, του εμπορίου και των υπηρεσιών (εγχώριος φόρος), στις υπηρεσίες που παρέχονται από εταιρείες εγκατεστημένες στο εξωτερικό (φόρος αγοράς) και στην εισαγωγή αγαθών (φόρος εισαγωγής).

Απαλλάσσονται από το φόρο όποιος εντός ενός έτους κερδίζει λιγότερο από 100.000 φράγκα φορολογητέου εισοδήματος ή ως μη κερδοσκοπικός, εθελοντικός αθλητικός ή πολιτιστικός σύλλογος ή ως μη κερδοσκοπικό ίδρυμα στη Γερμανία με λιγότερες από 150.000 φράγκα έσοδα από φορολογητέες υπηρεσίες.

Η βάση υπολογισμού είναι η συμφωνηθείσα ή ληφθείσα αμοιβή για παραδόσεις και υπηρεσίες που παρέχονται στην εγχώρια αγορά. Οι φορολογούμενοι επιτρέπεται να εκπέσουν στον λογαριασμό ΦΠΑ τους φόρους επί των δικών τους αγαθών και υπηρεσιών και των εισαγωγών αγαθών τους. Αυτή η αποκαλούμενη έκπτωση του φόρου εισροών αποφεύγει τη φορολογική σώρευση (φορολογική χρέωση και φορολόγηση των πωλήσεων) (καθαρή αρχή όλων των φάσεων).

Δεδομένου ότι ο ΦΠΑ επιβαρύνεται από τον καταναλωτή, συνήθως μετακυλίεται σε αυτόν με την ένταξή του στην τιμή πώλησης ή ως ξεχωριστό στοιχείο του τιμολογίου. Διακρίνεται μεταξύ των παροχών που απαλλάσσονται από τον ΦΠΑ και των απαλλαγών. Δεν καταβάλλεται κανένας φόρος και στις δύο κατηγορίες υπηρεσιών. Ωστόσο, υπάρχει διαφορά στο δικαίωμα έκπτωσης του φόρου εισροών. Το δικαίωμα αυτό ισχύει μόνο για την αγορά αγαθών και υπηρεσιών που χρησιμοποιούνται για την παροχή υπηρεσιών που απαλλάσσονται από τον φόρο (πραγματική φορολογική απαλλαγή).

Οι απαλλασσόμενες από τον φόρο (δικαίωμα έκπτωσης του φόρου εισροών) είναι ιδίως:

- Παραδόσεις αγαθών που μεταφέρονται ή αποστέλλονται απευθείας στο εξωτερικό.
- Υπηρεσίες μεταφορών πέρα από τα σύνορα.
- Υπηρεσίες προς αποδέκτες με επιχειρηματική δραστηριότητα ή κατοικία στο εξωτερικό.

Εξαιρούνται από τον φόρο (δεν δικαιούνται έκπτωσης του φόρου εισροών) είναι ειδικότερα:

- Παροχές υγείας, κοινωνικής πρόνοιας και κοινωνικής ασφάλισης.
- Εκπαίδευση, διδασκαλία και παιδική και εφηβική περίθαλψη.
- Πολιτιστικά επιτεύγματα
- Αθλητικές εκδηλώσεις
- Ασφαλιστικές υπηρεσίες
- Πληρωμές στον τομέα των νομισματικών και κεφαλαιακών συναλλαγών (εξαιρουμένης της διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων και της είσπραξης οφειλών).
- Ενοικίαση διαμερισμάτων και άλλων ακινήτων (μεταφορά για χρήση ή χρήση).
- Πώληση ακινήτων (μεταφορά και διορισμός πραγματικών δικαιωμάτων σε ακίνητα).
- Στοιχήματα, λαχεία και άλλα τυχερά παίγνια που συνεπάγονται τη χρήση χρημάτων, υπό τον όρο ότι υπόκειται σε ειδικό φόρο ή άλλες επιβαρύνσεις.
- Παροχή εγχώριων επίσημων σφραγίδων που χρησιμοποιούνται ως τέτοια.
- Πωλήσεις αγροτικών, δασοκομικών και κηπευτικών προϊόντων από αγρότες, δασοκόμους και κηπουρούς.
- Υπηρεσίες εντός της ίδιας κοινότητας.

- ✓ Κανονικός συντελεστής: Ο φόρος είναι 8,0%.
- ✓ Ειδική τιμή: Τα καταλύματα στον ξενοδοχειακό τομέα (π.χ. ενοικίαση διαμερισμάτων διακοπών) υπόκεινται στο ποσοστό 3,8%
- ✓ Μειωμένος συντελεστής: Για ορισμένες κατηγορίες αγαθών και υπηρεσιών υπάρχει μειωμένος συντελεστής 2,5%, ιδίως για:

• Τρόφιμα (εκτός από οινοπνευματώδη ποτά) σύμφωνα με τον ομοσπονδιακό νόμο για τα τρόφιμα και τα άρθρα χρησιμότητας της 20ης Ιουνίου 2014 (LMG). Εξάιρεση: Ο κανονικός συντελεστής ισχύει για τα τρόφιμα που παρέχονται ως μέρος των υπηρεσιών εστίασης.

- Κτηνοτροφία, πουλερικά, ψάρια.
- Σπόροι, ζωντανά φυτά, κομμένα άνθη.
- Δημητριακά
- Ζωοτροφές και λιπάσματα
- Φάρμακα

- Εφημερίδες, περιοδικά, βιβλία και άλλα έντυπα χωρίς διαφημιστικό χαρακτήρα του είδους που θα καθοριστεί από το ομοσπονδιακό συμβούλιο.

- Υπηρεσίες ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών εταιρειών (Εξαίρεση: Ο κανονικός συντελεστής για τις υπηρεσίες εμπορικού χαρακτήρα) .

Οι φορολογούμενοι με ετήσιο κύκλο εργασιών έως 5,02 εκατομμύρια φράγκα και φορολογική υποχρέωση έως 109,000 φράγκα ετησίως μπορούν να επιλέξουν έναν απλουστευμένο φορολογικό λογαριασμό. Η φορολογική υποχρέωση υπολογίζεται με τον πολλαπλασιασμό των συνολικών φορολογητέων ακαθάριστων πωλήσεων με τον αποκαλούμενο καθαρό φορολογικό συντελεστή που εφαρμόζεται στον εν λόγω τομέα. Εάν χρησιμοποιούνται τέτοιοι καθαροί φορολογικοί συντελεστές - οι οποίοι πάντοτε είναι κατώτεροι από 8,0% - ο φόρος εισροών που μπορεί να πιστωθεί στα έσοδα από τις πωλήσεις δεν χρειάζεται πλέον να προσδιοριστεί διότι αυτό είχε ήδη ληφθεί υπόψη κατά τον καθορισμό του καθαρού φορολογικού συντελεστή (παραδείγματα: καθαρός φορολογικός συντελεστής για αρχιτέκτονες = 6,1% %, για αρτοποιεία = 0,6%).

Υπεύθυνος για τη συλλογή και είσπραξη του ΦΠΑ στις εγχώριες συναλλαγές και του φόρου αναφοράς είναι η Ομοσπονδιακή Φορολογική Διοίκηση.

Αντιθέτως, η είσπραξη φόρων επί της εισαγωγής αγαθών εμπίπτει στη δικαιοδοσία της Ομοσπονδιακής Υπηρεσίας Τελωνείων .

Το 2016 το ακαθάριστο φορολογητέο εισόδημα από τον ΦΠΑ ήταν περίπου 22,5 δισεκατομμύρια φράγκα.

Τέλη χαρτοσήμου

Τα τέλη χαρτοσήμου είναι οι φόροι που εισπράττει η Συνομοσπονδία για ορισμένες νομικές συναλλαγές, ιδίως την έκδοση και διαπραγμάτευση τίτλων, δηλαδή την άντληση κεφαλαίων και κινήσεων κεφαλαίων και την πληρωμή ασφαλιστρών.

Η ομοσπονδιακή κυβέρνηση εισπράττει τρία είδη τέλους χαρτοσήμου: το τέλος χαρτοσήμου, τέλη κύκλου εργασιών και εισφορά ασφαλιστρών.

Τα τέλη χαρτοσήμου εισπράττονται ειδικότερα για το θέμα των δικαιωμάτων συμμετοχής στην εγχώρια αγορά.

Τα τέλη χαρτοσήμου ανέρχονται στο 1% του ποσού που εισπράττει η Εταιρεία έναντι των μετοχών, αλλά τουλάχιστον της ονομαστικής αξίας. Στην περίπτωση ίδρυσης ή

αύξησης μετοχικού κεφαλαίου ή εταιρείας περιορισμένης ευθύνης, ένα όριο συμμετοχής 1 εκατομμυρίου μονάδων εφαρμόζεται γενικά σε μετοχές που εκδίδονται έναντι αμοιβής. Η εγχώρια εταιρεία οφείλει να καταβάλει δικαιώματα.

Επιπλέον, εξαιρούνται τα τέλη χαρτοσήμου από τη δημιουργία ή την αύξηση των δικαιωμάτων συμμετοχής σε περίπτωση συγχωνεύσεων, μετατροπών ή διασπάσεων εταιρειών ή συνεταιρισμών καθώς και τη μετεγκατάσταση μιας αλλοδαπής εταιρείας στην Ελβετία.

Τα ακαθάριστα έσοδα από τα τέλη χαρτοσήμου το 2016 ανήλθαν σε περίπου 209 εκατ. φράγκα.

Τέλη κύκλου εργασιών

Ο φόρος χαρτοσήμου επιβάλλεται στις αγορές και στις πωλήσεις εγχώριων και αλλοδαπών τίτλων που πραγματοποιούνται από εγχώριους πωλητές τίτλων.

Η χρέωση είναι

- 1,5 ‰ για εγχώριες κινητές αξίες και
- 3 ‰ για ξένους τίτλους.

Η εισφορά υπολογίζεται επί της αμοιβής που καταβάλλεται κατά την αγορά ή πώληση μιας ασφάλειας.

Το ακαθάριστο εισόδημα από τον φόρο κύκλου εργασιών το 2016 ανήλθε σε περίπου 1,1 δισεκατομμύρια φράγκα.

Προκειμένου να διατηρηθεί ελκυστικό το ελβετικό χρηματοπιστωτικό κέντρο παρά τη διεθνοποίηση της εμπορίας τίτλων και τον αυξανόμενο ανταγωνισμό από ξένα χρηματιστήρια, ο φόρος αυτός έχει υποστεί αρκετές αναθεωρήσεις τα τελευταία χρόνια.

Επί του παρόντος, η εισφορά εξαιρείται ή απαλλάσσεται ειδικότερα:

- την εκδότρια επιχείρηση (με εξαίρεση τις μονάδες αλλοδαπών αμοιβαίων κεφαλαίων)
- εμφανίζονται ως αντισυμβαλλόμενος ξένες τράπεζες, πράκτορες, χρηματιστήριο • το ξένο συνάλλαγμα (όπως το Eurex) που ενεργεί ως αντισυμβαλλόμενος κατά την άσκηση τυποποιημένων παραγώγων
- εμπορία δικαιωμάτων συνδρομής και δικαιωμάτων προαίρεσης
- συναλλαγών σε μέσα χρηματαγοράς

- το ξένο μέρος στις συναλλαγές σε ξένα ομόλογα (ομόλογα του ευρώ)
- η επιχείρηση για το χαρτοφυλάκιο συναλλαγών ενός εμπορικού αντιπροσώπου
- διαπραγμάτευση για λογαριασμούς εγχώριων και ξένων επενδυτικών κεφαλαίων
- ορισμένοι ξένοι επενδυτές, που συχνά αναφέρονται ως θεσμικοί επενδυτές (κράτη, κεντρικές τράπεζες, κοινωνική ασφάλιση και επαγγελματικές συντάξεις, ασφαλιστές ζωής)
- οι αλλοδαπές εταιρείες των οποίων οι μετοχές είναι εισηγμένες σε αναγνωρισμένο χρηματιστήριο (επονομαζόμενες "εταιρείες"), συμπεριλαμβανομένων των ενοποιημένων εταιρειών του ομίλου τους.

Η υποχρέωση πληρωμής είναι ευθύνη του εγχώριου διανομέα χρεογράφων, ο οποίος ενεργεί ως διαμεσολαβητής ή ως συμβαλλόμενο μέρος της φορολογούμενης επιχείρησης.

Στην περίπτωση της διαμεσολάβησης των τίτλων οι έμποροι οφείλουν κάθε μισή εισφορά για κάθε μέρος που προσδιορίζει απέναντι από τον όχι ως καταχωρισμένος έμπορος τίτλων ή απαλλάσσονται επενδυτές.

Είναι οι εγχώριες έμποροι κινητών αξιών για ίδιο λογαριασμό με τη φροντίδα της προσωπικής περιουσίας του, έτσι οφείλει, ως μέρος ενός μισού φόρου για τους εαυτούς τους, καθώς και ένα (ακόμη) το ήμισυ του φόρου για το άλλο μέρος εφόσον, όπως αναγνωρίζει, δεν εγγεγραμμένος έμπορος τίτλων ή απαλλάσσονται επενδυτές.

Εισφορά ασφαλιστρων

Πάνω απ 'όλα, η πριμοδότηση αυτή υπόκειται στην καταβολή ασφαλιστρων για ασφάλιση ευθύνης, πυρκαγιάς και ασφάλισης νοικοκυριού.

- Η εισφορά υπολογίζεται επί του ασφαλιστρου και είναι συνήθως 5%.
- Αυτό δεν ισχύει για τα επιστρεπτέα ασφαλιστήρια συμβόλαια ζωής που χρηματοδοτούνται με ενιαία πριμοδότηση, για τα οποία ο φορολογικός συντελεστής είναι 2,5%.

Κατά κανόνα, ο εγχώριος ασφαλιστής ευθύνεται για τον φόρο. Εάν η ασφάλιση έχει συναφθεί με αλλοδαπό ασφαλιστή, τότε ο εγχώριος ασφαλισμένος υπόκειται σε φόρο. Η ασφάλιση προσωπικού, όπως η ασφάλιση ζωής με περιοδικές πληρωμές ασφαλιστρων, καθώς και η ασφάλιση υγείας, ατυχήματος, αναπηρίας και ανεργίας,

εξαιρούνται από την εισφορά. Το ακαθάριστο εισόδημα από την εισφορά των ασφαλιστρών ανήλθε σε περίπου 702 εκατ. φράγκα το 2016.

Οι ομοσπονδιακοί ειδικοί φόροι κατανάλωσης περιλαμβάνουν τον φόρο καπνού, τον φόρο μπίρας, τον φόρο ορυκτελαίου, τον φόρο αυτοκινήτων και τον φόρο πνευμάτων.

Φόρος καπνού

Το αντικείμενο αυτού του φόρου είναι εγχώρια παρασκευασμένα και έτοιμα για κατανάλωση προϊόντα καπνού και υποκατάστατα προϊόντα.

Ο υποκείμενος στον φόρο είναι ο κατασκευαστής του εγχώριου προϊόντος ή του οφειλέτη των εισαγόμενων προϊόντων.

Οι προσεγγίσεις είναι οι εξής:

- Για τα τσιγάρα, ο φόρος υπολογίζεται ανά στοιχείο (συγκεκριμένο φορολογικό στοιχείο) και ως ποσοστό της λιανικής τιμής. Είναι 11.832 σεντ ανά τεμάχιο και 25% της λιανικής τιμής, αλλά τουλάχιστον 21.210 σεντ ανά τεμάχιο (ισχύει από την 1η Απριλίου 2013).
- Για τα πούρα, ο φόρος είναι 0,56 σεντ ανά τεμάχιο και 1% της λιανικής τιμής (ισχύει από την 1η Απριλίου 2013).
- Για τον λεπτοκομμένο καπνό, ο φόρος είναι 38 φράγκα ανά κιλό συν 25% της λιανικής τιμής, τουλάχιστον 80 φράγκα ανά κιλό καθαρού βάρους (ισχύει από την 1η Απριλίου 2013).
- Για τους άλλους καπνούς για κάπνισμα, ο φόρος είναι 12% της λιανικής τιμής (ισχύει από την 1η Απριλίου 2013).

Για τα εγχώρια παραγόμενα προϊόντα, πρέπει να καταβάλλεται σύμφωνα με την αρχή της αυτοαξιολόγησης και για τα εισαγόμενα προϊόντα σύμφωνα με τους κανόνες που εφαρμόζονται στους δασμούς.

Τα συνολικά έσοδα από τον φόρο επί του καπνού ήταν περίπου 2,1 δισ. φράγκα το 2016).

Φόρος μπίρας

Οι παραγωγοί (ζυθοποιίες) για την μύρα που παράγεται στο τελωνειακό έδαφος ή ο οφειλέτης για την εισαγόμενη μύρα (μύρα εισαγωγής) φορολογούνται. Ο φόρος μύρας υπολογίζεται ανά εκατόλιτρο και με βάση την αρχική περιεκτικότητας σε μούστου, εκφρασμένη σε βαθμούς Plato.

Ο φόρος είναι:

- Ελαφριά μύρα (έως 10,0 βαθμούς Plato) 16,88 ανά εκατόλιτρο.
- Κανονική και ειδική μύρα (από 10,1 έως 14,0 βαθμούς Plato) 25,32 φράγκα ανά εκατόλιτρο.
- Ισχυρή μύρα (από 14,1 βαθμούς Plato) 33,76 φράγκα ανά εκατόλιτρο.

Δεν εισπράττεται φόρος στη μύρα με μέγιστη περιεκτικότητα σε αλκοόλη 0,5% κατ'όγκο (μη αλκοολούχα μύρα).

Ο φορολογικός συντελεστής για την μύρα που παράγεται από ζυθοποιία από ανεξάρτητες εγκαταστάσεις παραγωγής με ετήσια παραγωγή μικρότερη από 55.000 εκατόλιτρα μειώνεται ως εξής:

- 90% με ετήσια παραγωγή 45.000 εκατόλιτρων
- σε 80% με ετήσια παραγωγή 35.000 εκατόλιτρων
- σε 70% με ετήσια παραγωγή 25.000 εκατόλιτρων
- σε 60% με ετήσια παραγωγή 15.000 εκατόλιτρων ή λιγότερο

Για την εγχώρια παραγωγή μύρας, πρέπει να καταβάλλεται βάσει αυτοαξιολόγησης και για την εισαγόμενη μύρα σύμφωνα με τους κανόνες που ισχύουν για τους δασμούς. Τα φορολογικά έσοδα το 2016 ανήλθαν σε 112,5 εκατομμύρια φράγκα περίπου.

Πετρελαϊκός φόρος

Αυτός ο ειδικός φόρος κατανάλωσης περιλαμβάνει:

- φόρο ορυκτελαίου επί πετρελαίου, άλλων πετρελαιοειδών, φυσικού αερίου και των προϊόντων που παράγονται από τη μεταποίησή τους και στα καύσιμα
- μια φορολογική επιβάρυνση για τα καύσιμα

Η φορολογική υποχρέωση προκύπτει στο επίπεδο του εμπορίου μεταφέροντας τον φόρο επί της τιμής του προϊόντος στους καταναλωτές. Ο φόρος πετρελαιοειδών

διαφέρει ανάλογα με το προϊόν και τη χρήση του (καύσιμα, τεχνικοί σκοποί). Επομένως, η φορολογική επιβάρυνση ανά λίτρο:

- Βενζινοκίνητο αυτοκίνητο 73,12 σεντς (συμπεριλαμβανομένης της φορολογικής επιβάρυνσης των πετρελαιοειδών 30 λεπτών ανά λίτρο).
- πετρέλαιο ντίζελ 75,87 σεντς (συμπεριλαμβανομένης της φορολογικής επιβάρυνσης πετρελαίου 30 λεπτών ανά λίτρο).
- Λάδι θέρμανσης 0,3 σεντς

Τα φορολογικά οφέλη είναι που προορίζονται για καύσιμα που χρησιμοποιούνται στη γεωργία, τη δασοκομία και την επαγγελματική αλιεία ή από εταιρείες αδειών μεταφοράς.

Από τον Ιούλιο του 2008 χορηγήθηκε επίσης φορολογική ελάφρυνση για βιογενικά καύσιμα, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται οι ελάχιστες περιβαλλοντικές και κοινωνικές απαιτήσεις που έχει θέσει το Ομοσπονδιακό Συμβούλιο.

Οι αρχές που διέπουν την είσπραξη του ειδικού φόρου κατανάλωσης είναι οι ακόλουθες:

- ✓ Τα εγχώρια εισαγόμενα και εγχώρια παραγόμενα προϊόντα φορολογούνται εξίσου. Το εδαφικό έδαφος είναι η ελβετική επικράτεια και οι περιοχές τελωνειακών συνδέσεων. Οι εγχώριες ζώνες αποκλεισμού (οι κοιλάδες Samnaun και Samruoir) δεν θεωρούνται εγχώριες.
- ✓ Ο φορολογικός ισχυρισμός προκύπτει από τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία. Για τα εισαγόμενα εμπορεύματα, πρόκειται για την ημερομηνία κατά την οποία το προϊόν τίθεται σε ελεύθερη κυκλοφορία. Για τα εμπορεύματα σε εγκεκριμένες αποθήκες, ο φορολογικός ισχυρισμός προκύπτει κατά τη στιγμή της απομάκρυνσης ή της χρήσης στην αποθήκη.
- ✓ Η βάση αξιολόγησης είναι 1.000 λίτρα στους 15 ° C, για τα βαρέα αποστάγματα και ορισμένα άλλα προϊόντα ανά 1.000 kg καθαρού βάρους. Η φορολόγηση του όγκου εγγυάται μια ομοιόμορφη φορολογική επιβάρυνση ανεξάρτητα από την ειδική πυκνότητα του προϊόντος.
- ✓ Οι εγκεκριμένοι αποθηκευτές και οι υποχρεωτικοί κάτοχοι αποθήκης διαβιβάζουν ηλεκτρονικά τη φορολογική κατάθεση. Αυτή η διαδικασία μπορεί επίσης να απαιτήσει εισαγωγείς.

- ✓ Οι εγκεκριμένες αποθήκες εξυπηρετούν το σκοπό της αποθήκευσης, διύλισης, παραγωγής και απόκτησης αφορολόγητων αγαθών. Η παραγωγή (συμπεριλαμβανομένου του ραφινάρισμα) και η εξαγωγή και η αποθήκευση των αφορολόγητων αγαθών πρέπει πάντοτε να πραγματοποιούνται σε εγκεκριμένη αποθήκη.
- ✓ Το πετρέλαιο εσωτερικής καύσης, το οποίο έχει σχεδιαστεί για να είναι επιπλέον φως για χρήση ως μαζούτ, βαμμένο και επισημαίνεται για φυσική διάκριση από πετρέλαιο ντίζελ.

Οι καταναλωτές επιβαρύνθηκαν με περίπου 4,69 δισεκατομμύρια φράγκα το 2016, με 2,82 δισεκατομμύρια από τον φόρο πετρελαιοειδών και 1,87 δισεκατομμύρια από το φόρο επί των ορυκτών καυσίμων. Το ήμισυ του καθαρού φόρου εισοδήματος του φόρου πετρελαιοειδών και του συνολικού καθαρού εισοδήματος της φορολογικής επιβάρυνσης πετρελαιοειδών προορίζονται για οδικές και εναέριες μεταφορές (3,27 δισ. φράγκα). Το υπόλοιπο του καθαρού εισοδήματος (περίπου 1,42 δισ. φράγκα) αφορά τις γενικές δαπάνες του ομοσπονδιακού προϋπολογισμού.

Φόρος αυτοκινήτων

Επιβάλλεται φόρος 4% επί της αξίας των μηχανοκίνητων οχημάτων κατά τη διάρκεια της εισαγωγής και η παραγωγή τους όταν εισάγονται και παράγονται στην εγχώρια αγορά

Ως αυτοκίνητα κατά την έννοια του νόμου νοούνται τα ελαφρά επαγγελματικά οχήματα (συμπεριλαμβανομένων των μικρών λεωφορείων) με βάρος μονάδας που δεν υπερβαίνει τα 1 600 κιλά και τα επιβατικά αυτοκίνητα. Λόγω της ασήμαντης εγχώριας παραγωγής, εισάγεται το 99,9% των εσόδων (περίπου 348 εκατομμύρια φράγκα το 2016). Τα ηλεκτροκίνητα οχήματα απαλλάσσονται από τον φόρο.

Ως ειδικό χαρακτηριστικό, ο φόρος αυτοκινήτων εισπράττεται στην περιοχή αποκλεισμού των τελωνείων Samnaun, σε αντίθεση με τους δασμούς ή άλλους ειδικούς φόρους κατανάλωσης.

Φορολόγηση των αλκοολούχων ποτών

Τα εγχώρια παραγόμενα οиноπνευματώδη είναι φορολογητέα και τα λεγόμενα μονοπώλια επιβαρύνουν τα εισαγόμενα προϊόντα.

Η απαλλαγή από τη φορολογία είναι η ίδια χρήση των γεωργικών παραγωγών. Επιπλέον, τα άτομα ηλικίας 17 ετών και άνω επιτρέπονται αφορολογήτων για τους επιβάτες που μεταφέρουν αγαθά και μονοπώλιο χωρίς διόδια πέντε λίτρα αλκοόλης μέχρι και 18 τοις εκατό κατ' όγκο και ένα λίτρο 18 τοις εκατό κατά ένθετο' όγκο.

Τα εγχώρια και τα εισαγόμενα αλκοολούχα ποτά φορολογούνται εξίσου και σε ομοιόμορφη βάση. Ο κανονικός φορολογικός συντελεστής είναι 29 φράγκα ανά λίτρο καθαρού οινόπνευματος.

Ο φόρος μειώνεται κατά 50% για:

- ✓ Κρασιά από φρούτα, τα μούρα ή άλλες πρώτες ύλες με περιεκτικότητα οινόπνευματος ανώτερη του 15 αλλά όχι περισσότερο από 22 τοις εκατό κατ' όγκο, καθώς και για τα φυσικά κρασιά από νωπά σταφύλια με περιεκτικότητα οινόπνευματος ανώτερη του 18 τοις εκατό κατ' όγκο, αλλά όχι περισσότερο από 22 τοις εκατό κατ' όγκο
- ✓ Οινόπνευμα ποτά, γλυκά κρασιά και μουστάλλες με περιεκτικότητα σε οινόπνευμα που δεν υπερβαίνει το 22% κατ' όγκο
- ✓ Βερμούτ και άλλα κρασιά από νωπά σταφύλια, αρωματισμένα με φυτά ή άλλες ουσίες, με περιεκτικότητα σε αλκοόλη που δεν υπερβαίνει το 22% κατ' όγκο.

Από το 2004, έχει επιβληθεί ειδικός φόρος 116 φράγκα ανά λίτρο καθαρού οινόπνευματος (αυξημένος κατά 300% του φορολογικού συντελεστή).

Από την 1η Ιουλίου 2009. Οι μικροί παραγωγοί λαμβάνουν ένα φορολογικό όφελος 30% για τα πρώτα 30 λίτρα καθαρής αλκοόλης ανά έτος, υπό την προϋπόθεση ότι είναι εμπορεύματα αποκλειστικά ντόπια.

Τα εγχώρια και τα εισαγόμενα αλκοολούχα ποτά μπορούν να εκτραφούν σε φορολογική αναστολή στη φορολογική αποθήκη. Ο φόρος αλκοόλης καταβάλλεται όταν αφαιρείται το οινόπνευμα από τη φορολογική αποθήκη.

Στην Ελβετία οι φόροι εισπράττονται από την Ομοσπονδιακή Επιτροπή Αλκοολισμού (Federal Alcohol Board) και το καθαρό εισόδημα που αποκτάται κάθε χρόνο πηγαίνει το 90% σε κοινωνικές εξασφαλίσεις. Το άλλο 10% πηγαίνει στα καντόνια και πρέπει να χρησιμοποιείται για την καταπολέμηση των αιτιών και των αποτελεσμάτων των προβλημάτων εθισμού (αλκοολισμού).

Το καθαρό εισόδημα του φόρου των αλκοολούχων ποτών το 2016 ανήλθε σε περίπου 249 εκατομμύρια φράγκα.

3.2. Σουηδία

Παρακάτω θα αναλύσουμε τα βασικά σημεία του φορολογικού συστήματος της Σουηδίας στο πλαίσιο των φυσικών και νομικών προσώπων και των λοιπών φόρων. (PwC 2017, KPMG 2017).

3.2.1. Φυσικά Πρόσωπα

Η Σουηδία έχει ένα προοδευτικό σύστημα φορολογίας εισοδήματος για το 2017 όπου για τα παρακάτω όρια εισοδήματος υπολογίζει φόρο ως εξής:

- Από 0 έως 18.800 SEK, 0%
- Από 18,800 έως 438.900 SEK, Δημοτικός φόρος
- Από 438,900 έως 638.500 SEK, Δημοτικός φόρος + 20% (Ε.Φ.)
- Για το υπερβάλλον ποσό του 638.500 SEK, Δημοτικός φόρος + 25% (Ε.Φ.)
- Για μη-κατοίκους Σουηδίας 25%

Να σημειώσουμε ότι το «Ε.Φ.» είναι ο Εθνικός φόρος και ο δημοτικός φόρος ποικίλει με μέγιστο ποσοστό το 32%.

Η Σουηδία επιβάλλει δύο άμεσους φόρους στους ιδιώτες, στους εργαζόμενους από μισθωτή εργασία.

1) Φόρος εισοδήματος.

2) Φόρος εισοδήματος από κεφάλαιο.

Σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά πρότυπα η Σουηδία έχει υψηλό φορολογικό συντελεστή και μπορούμε να αναφέρουμε συνοπτικά τα ακόλουθα:

- Εθνικός φορολογικός συντελεστής. Για το εισόδημα που υπερβαίνει 430.200 SEK προσαύξηση συντελεστή φορολόγησης 20% και για εισόδημα που υπερβαίνει τα 625.800 προσαύξηση 25%.
- Δημοτικοί φορολογικοί συντελεστές. 29,19% μέχρι 32%
- Φόρος εισοδήματος κεφαλαίου 30%.

- Απαλλαγή από τη διπλή φορολογία.
- Παρακρατούμενος φόρος. Μερίσματα 30%, τόκοι 0%., Δικαιώματα 0%
- Καθαρός φόρος περιουσίας 0%
- Κοινωνική ασφάλιση . Πληρώνεται από τον εργοδότη εκτός από το 7% που πληρώνουν οι εργαζόμενοι για ποσά μεγαλύτερα από 478.551 SEK.
- Φόρος κληρονομιάς δεν υπάρχει.(Καταργήθηκε το 2005)
- Φόρος ακινήτων- δημοτικός φόρος το μέγιστο 7.412 SEK

Οι μόνιμοι κάτοικοι της Σουηδίας υπόκειται σε εθνικό φόρο εισοδήματος για εισόδημα από κεφάλαιο (μερίσματα, τόκοι, δικαιώματα, κέρδη κεφαλαίου).

Οι κάτοικοι φορολογούνται με βάση το παγκόσμιο εισόδημα, με ορισμένες εξαιρέσεις για το εισόδημα από αλλοδαπούς που καλύπτεται από φορολογικές ελαφρύνσεις. Τα πρόσωπα που δεν είναι μόνιμοι κάτοικοι υπόκεινται σε φόρο μόνο για εισόδημα που αποκτάται στη Σουηδία, όπως οι μισθοί από τη σουηδική απασχόληση, έσοδα από επιχειρηματικές δραστηριότητες και εισόδημα από ακίνητα που βρίσκονται στη Σουηδία. Οι ξένοι εμπειρογνώμονες, οι επιστήμονες και τα στελέχη που εργάζονται προσωρινά στη Σουηδία και που διαμένουν στη Σουηδία για φορολογικούς σκοπούς μπορούν να τύχουν ειδικού φορολογικού καθεστώτος. Ο ιδιώτης που δικαιούται φορολογικών ελαφρύνσεων δικαιούται μείωση κατά 25% του φορολογητέου εισοδήματος για τα τρία πρώτα έτη απασχόλησης. Συνεπώς, ο εργοδότης θα λάβει μείωση κατά 25% στη βάση υπολογισμού των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης. Τα δίδακτρα για σχολεία απαλλάσσονται από φορολογία.

Ο εθνικός φόρος εισοδήματος επιβάλλεται στα έσοδα από την απασχόληση, τις επιχειρήσεις και τις επενδύσεις, αν και τα έσοδα από επενδύσεις υπολογίζονται ξεχωριστά. Ο δημοτικός φόρος εισοδήματος εισπράττεται από το εισόδημα που προκύπτει από την απασχόληση και τις επιχειρήσεις, αλλά όχι από το εισόδημα από επενδύσεις και δεν αποτελεί έκπτωση για τον υπολογισμό του φορολογητέου εισοδήματος που υπόκειται στον εθνικό φόρο. Πρόσθετες παροχές που περιλαμβάνονται στα φορολογητέα εισοδήματα (γενικά με βάση την αγορά), περιλαμβάνουν επιδοτούμενα γεύματα, ημερήσιες αποζημιώσεις ταξιδιού, ευνοϊκά δάνεια, ασφάλιστρα , αυτοκίνητα των επιχειρήσεων και ιδιωτική ιατρική περίθαλψη επιδοτούμενη από την εταιρεία. Οι κάτοικοι ημεδαπής που λαμβάνουν εισόδημα από

την απασχόληση ή εισόδημα από ενεργό επιχείρηση έχουν δικαίωμα σε προσωπικά επιδόματα, τα οποία εκπίπτουν από το εισόδημα αυτό. Το ποσό της μείωσης του φόρου ποικίλλει ανάλογα με το ποσό του εισοδήματος. Για τα χαμηλά εισοδήματα, η ελάχιστη βασική έκπτωση είναι 18.800 SEK και το μέγιστο ποσό είναι 34.200 SEK. Η έκπτωση επί του εισοδήματος άνω των 348.900 SEK είναι 13.000 SEK. Οι εργαζόμενοι λαμβάνουν επίσης γενική φορολογική μείωση κατά του φόρου εισοδήματος από την απασχόληση. Η έκπτωση χορηγείται μέχρι περίπου 26.381 SEK, ανάλογα με τον ισχύοντα δημοτικό φορολογικό συντελεστή και το ποσό των εσόδων από την απασχόληση που ελήφθη κατά τη διάρκεια του έτους εισοδήματος. Τα έξοδα μετακίνησης είναι αφαιρετικά στο φορολογητέο εισόδημα στο βαθμό που υπερβαίνουν τα 11.000 SEK ετησίως. Τα επαγγελματικά έξοδα ταξιδιού είναι αφαιρετικά στο βαθμό που δεν επιστρέφονται από εργοδότη. Η σουηδική φορολογική υπηρεσία καθορίζει συγκεκριμένα ημερήσια ποσά για δαπάνες εκτός από τα ταξίδια και τη διαμονή. Οι επιστροφές που υπερβαίνουν τα ημερήσια ποσά φορολογούνται ως μισθός. Οι περισσότερες σουηδικές εταιρείες έχουν προσαρμόσει τις πολιτικές αποζημίωσής τους ώστε να ανταποκρίνονται στις φορολογικές διατάξεις.

3.2.2. Νομικά Πρόσωπα

Οι εταιρείες που δραστηριοποιούνται στη Σουηδία υπόκεινται σε ευρύ φάσμα φόρων, συμπεριλαμβανομένων του φόρου εισοδήματος, φόρου παρακράτησης, ΦΠΑ, φόρο ακίνητης περιουσίας, τέλη χαρτοσήμου και κοινωνικούς φόρους που καταβάλλουν οι εργοδότες, μαζί με μια ποικιλία περιβαλλοντικών φόρων. Δεν υπάρχει φόρος υποκαταστήματος, φόρος υπέρ των κερδών ή κάποιος εναλλακτικός ελάχιστος φόρος. Η Σουηδία έχει εφαρμόσει τις οδηγίες της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένης της μητρικής-θυγατρικής, των τόκων και των δικαιωμάτων και τις οδηγίες για συγχωνεύσεις και εξαγορές. Επίσης είχε θέσει σε εφαρμογή την οδηγία για τις αποταμιεύσεις, η οποία απαιτούσε την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των φορολογικών διοικήσεων όταν καταβλήθηκαν τόκοι από χώρα κράτους μέλους της ΕΕ σε άτομο που κατοικεί σε άλλο κράτος μέλος. Η οδηγία καταργήθηκε από την 1η Ιανουαρίου 2016, για να συμπέσει με την καθιέρωση του κοινού προτύπου αναφοράς (CRS) εντός της ΕΕ μέσω της εφαρμογής νέας οδηγίας για την υποχρεωτική ανταλλαγή

πληροφοριών που θα αναφερθούμε παρακάτω. Η εξουσία επιβολής φόρων βαρύνει το κοινοβούλιο. Ωστόσο, ένας νόμος πρέπει να υπογραφεί από τον πρωθυπουργό πριν τεθεί σε ισχύ και τότε ο νόμος δημοσιεύεται στην επίσημη εφημερίδα. Η κυβέρνηση ασχολείται με θέματα φορολογίας μέσω του Υπουργείου Οικονομικών. Τέλος η φορολογική διοίκηση περιλαμβάνει το Εθνικό Φορολογικό Συμβούλιο, τις κεντρικές φορολογικές αρχές και τις τοπικές φορολογικές υπηρεσίες σε κάθε πόλη.

Όλα τα νομικά πρόσωπα πρέπει να εκδίδουν ετήσιες εκθέσεις, οι οποίες πρέπει να κατατίθενται το αργότερο επτά μήνες μετά το τέλος της χρήσης και για την καθυστερημένη κατάθεση υποβάλλονται κυρώσεις. Ο νόμος απαιτεί σε αυτές τις ετήσιες εκθέσεις μιας εταιρείας να περιλαμβάνεται διοικητική έκθεση, κατάσταση αποτελεσμάτων, ισολογισμός, κατάσταση κεφαλαίων και σημειώσεις σχετικά με αυτές τις οικονομικές καταστάσεις. Ο ισολογισμός και η κατάσταση αποτελεσμάτων πρέπει να καταρτίζονται σύμφωνα με συγκεκριμένες μορφές καθώς και οι λογιστικές πολιτικές της εταιρείας πρέπει να γνωστοποιούνται στις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις. Στις σημειώσεις στο προσάρτημα πρέπει να αναφέρεται κάθε άλλο σημαντικό θέμα που σχετίζεται με την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων της εταιρείας και την οικονομική της θέση. Πρέπει να δίνονται λεπτομέρειες για τυχόν μεταβολές στους λογαριασμούς των αποτελεσμάτων ή του ισολογισμού σχετικά με τον τρόπο που καταχωρούνται ή άλλες αλλαγές που επηρεάζουν τις συγκρίσεις μεταξύ των λογαριασμών για το εν λόγω έτος και των ίδιων λογαριασμών για τα προηγούμενα. Επίσης, οι ετήσιες οικονομικές καταστάσεις πρέπει να είναι στα σουηδικά. Σχεδόν σε όλες τις εταιρείες ή στα υποκατάστημα ξένης επιχείρησης πρέπει να έχει έναν ελεγκτή, είτε ένα εξουσιοδοτημένο λογιστή ή διορισμένο δημόσιο λογιστή καθώς και οι απαιτήσεις των εταιρειών στα σουηδικά πρότυπα εξαρτώνται από το μέγεθος τους και από τον είναι εισηγμένες ή όχι. Οι εισηγμένες εταιρείες πρέπει να τηρούν τους κανονισμούς της Ευρωπαϊκής νομοθεσίας καθώς και οι όμιλοι και ενοποιημένες εταιρείες πρέπει να ετοιμάζουν οικονομικές καταστάσεις σύμφωνα με τα διεθνή λογιστικά πρότυπα (IFRS). Τα σουηδικά πρότυπα στα οποία υποχρεούνται οι υπόλοιπες μη εισηγμένες εταιρείες, βασίζονται στα διεθνή με μερικές όμως σημαντικές τροποποιήσεις και εξαιρέσεις.

Το φορολογικό πλαίσιο για τις επιχειρήσεις στη Σουηδία είναι πιο ευνοϊκό συγκριτικά με άλλα έθνη του ΟΟΣΑ (Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και

Ανάπτυξης). Ο συντελεστής εταιρικού φόρου είναι χαμηλός σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα και βασίζεται επίσης μόνο στο ετήσιο κέρδος της εταιρείας. Η σουηδική νομοθεσία έχει δημιουργήσει ένα ευεργετικό φορολογικό κλίμα για τις επιχειρήσεις που ιδρύουν θυγατρική, εταιρεία συμμετοχών ή υποκατάστημα στη Σουηδία. Το φορολογικό πακέτο περιλαμβάνει απαλλαγές από κεφαλαιουχικά κέρδη και μερίσματα εντός ομίλου, χωρίς κανόνα περί κεφαλαιοποίησης, χωρίς παρακράτηση φόρου επί των τόκων πληρωμής και μηδενική ή χαμηλή παρακράτηση φόρου επί των μερισμάτων. Μαζί με μια ευνοϊκή νομοθεσία, αυτό έχει κάνει τη Σουηδία μία από τις πιο ελκυστικές χώρες της Ευρώπης σε φορολογικά καθεστώτα. Επιπλέον, οι φορολογικές συμβάσεις που έχει με περισσότερες από 80 χώρες βοηθούν για την αποφυγή της διπλής φορολογίας. Το σουηδικό εθνικό συμβούλιο των αποφάσεων προσφέρει δέσμευση και φορολογικές αποφάσεις που επιτρέπουν σε μια εταιρεία να ρωτήσει για το αν η συγκεκριμένη φορολογική στρατηγική της είναι εφαρμοστέα ή όχι σύμφωνα με τη σουηδική φορολογική νομοθεσία. Μια σουηδική εταιρεία φορολογείται γενικά για το παγκόσμιο εισόδημά της. Οι ζημιές που δημιουργούνται σε μια εταιρεία μπορούν να μεταφερθούν σε επόμενες χρήσεις ανεξαρτήτου χρονικού περιορισμού και να μειώσουν το φορολογητέο κέρδος. Περιορισμοί στη χρήση των ζημιών μπορούν ωστόσο να ισχύουν όταν συμβαίνει αλλαγή ιδιοκτησίας. Οι εταιρείες και τα υποκαταστήματα που ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα και έχουν μόνιμη εγκατάσταση στη Σουηδία υπόκεινται σε φόρο στη Σουηδία. Το φορολογητέο εισόδημα υπολογίζεται γενικά από τα διεθνή λογιστικά πρότυπα και προσδιορίζεται με αναφορά στα λογιστικά κέρδη πριν από οποιαδήποτε πρόβλεψη για το φόρο εισοδήματος της Σουηδίας, μετά τις σχετικές προσαρμογές που απαιτούνται από το νόμο. Για όλα τα παραπάνω θα αναφερθούμε πιο αναλυτικά παρακάτω.

Μορφές Εταιρειών

Οι μορφές εταιρειών στη Σουηδία είναι οι παρακάτω:

- Limited Liability Company (AB)
- General Partnership (HB)
- Limited Partnership (KB)
- Branch of foreign company (Filial)

➤ Sole trader

Για επεξηγηματικούς λόγους να αναφέρουμε ότι η (AB) θυμίζει την γνωστή στην Ελλάδα ΕΠΕ καθώς η μορφή και λειτουργία της είναι ίδια. Αποτελεί την πιο κοινή για τους Σουηδούς μορφή εταιρείας, η οποία έχει περιορισμένο αριθμό μετοχών και οι μέτοχοι αυτών δεν φέρουν προσωπική αλλά εταιρική ευθύνη για τις υποχρεώσεις αυτής. Η (HB) είναι μια μορφή εταιρείας που θυμίζει ομόρρυθμη για τα Ελληνικά δεδομένα εταιρεία. Η (KB) λειτουργεί υπό τις ίδιες προϋποθέσεις με τη (HB) με τη μόνη διαφορά ότι πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον έναν εταίρο ο οποίος να φέρει απεριόριστη προσωπική ευθύνη για την εταιρεία ενώ οι υπόλοιποι μπορούν να έχουν περιορισμένη προσωπική ευθύνη σε σχέση πάντα με το μερίδιο που συνεισφέρουν σε αυτή. Το τελευταίο μοντέλο θυμίζει αυτό της δικής μας ετερόρρυθμης εταιρείας. Η μορφή (Filial) ή Branch of foreign company αποτελεί ένα αντιπρόσωπο γραφείο μιας ξένης εταιρείας η οποία δραστηριοποιείται στην αγορά της Σουηδίας. Κάθε ξένη εταιρεία μπορεί να έχει ένα μόνο γραφείο στη Σουηδία, το οποίο αντιμετωπίζεται φορολογικά ως μια (AB) εταιρεία στη χώρα. Τέλος, η μορφή sole trader είναι το ελεύθερο επάγγελμα που ασκείται και στη χώρα μας από οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο. Παρακάτω θα αναλύσουμε τη φορολογική αντιμετώπιση των εισοδημάτων που αποκτούνται από τις παραπάνω μορφές εταιρειών.

Φορολογική Κατοικία

Μια εταιρεία θεωρείται ότι διαμένει στη Σουηδία εάν έχει συσταθεί σύμφωνα με τις σουηδικές φορολογικές αρχές και σύμφωνα με τον Νόμο SFS 2005:551.

Φορολογικό Έτος

Ο φόρος εισοδήματος των επιχειρήσεων στη Σουηδία υπολογίζεται βάσει του καθαρού εισοδήματος που αποκτήθηκε κατά το προηγούμενο έτος (έτος εισοδήματος). Για τις εταιρείες, το έτος εισοδήματος αντιστοιχεί στο οικονομικό έτος. Οι εταιρείες συνήθως χρησιμοποιούν ένα οικονομικό έτος 12 μηνών που λήγει στις 31 Δεκεμβρίου,

30 Απριλίου, 30 Ιουνίου ή 31 Αυγούστου, εκτός εάν οι φορολογικές αρχές επιτρέψουν διαφορετική ημερομηνία.

Οι εταιρείες πραγματοποιούν μηνιαίες προκαταβολές φόρων επί του εκτιμώμενου εισοδήματός τους κατά τη διάρκεια του έτους. Η πρώτη προκαταβολή πρέπει να υποβληθεί πριν από τις 30 Νοεμβρίου του έτους που προηγείται του φορολογητέου έτους και οι μηνιαίες υπολογιζόμενες πληρωμές φόρων πρέπει να καταβάλλονται κατά τη διάρκεια του έτους βάσει αυτής τη αρχικής προκαταβολής. Η τελική αξιολόγηση πραγματοποιείται κατά το έτος που ακολουθεί το φορολογητέο έτος. Αυτό κανονικά εκδίδεται εντός έξι μηνών από την κατάθεση της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος και είτε εκδίδεται επιστροφή φόρου είτε το τελικό υπόλοιπο πρέπει να καταβληθεί. Υπάρχουν τέσσερις διαφορετικές ημερομηνίες κατάθεσης της ετήσιας φορολογικής δήλωσης:

- Για εταιρείες με οικονομικό έτος που λήγει μεταξύ 31 Ιανουαρίου και 30 Απριλίου, η δήλωση πρέπει να γίνεται μέχρι την 1η Νοεμβρίου αν είναι σε χειρόγραφη μορφή ή αν είναι σε ηλεκτρονική μορφή πρέπει να υποβάλλεται την 1η Δεκεμβρίου του ημερολογιακού έτος κατά το οποίο έληξε το οικονομικό έτος.
- Για εταιρείες με οικονομικό έτος που λήγει μεταξύ 31 Μαΐου και 30 Ιουνίου, η δήλωση πρέπει να γίνει αν είναι σε χειρόγραφη μορφή μέχρι τις 15 Δεκεμβρίου του ημερολογιακού έτους κατά το οποίο το οικονομικό έτος έληξε ή αν είναι σε ηλεκτρονική έως τις 15 Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους μετά το ημερολογιακό έτος κατά την οποία έληξε το οικονομικό έτος.
- Για εταιρείες με οικονομικό έτος που λήγει μεταξύ 31 Ιουλίου και 31 Αυγούστου, η δήλωση πρέπει να γίνει έως την 1η Μαρτίου ή την 1η Απριλίου αν είναι με ηλεκτρονικά μέσα η υποβολή του ημερολογιακού έτους μετά το ημερολογιακό έτος κατά το οποίο έληξε το οικονομικό έτος.
- Για εταιρείες με οικονομικό έτος που λήγει μεταξύ 30 Σεπτεμβρίου και 31 Δεκεμβρίου, η δήλωση πρέπει να υποβάλλεται μέχρι την 1η Ιουλίου αν είναι χειρόγραφη ή την 1η Αυγούστου αν είναι σε ηλεκτρονική μορφή, του ημερολογιακού έτους μετά το έτος κατά το οποίο έληξε το οικονομικό έτος.

Όλες οι εταιρείες, ανεξαρτήτως εισοδήματος ή νομικής διάρθρωσης, έχουν φορολογικό λογαριασμό μέσω της φορολογικής τους αρχής στον οποίο πραγματοποιούν μηνιαίες πληρωμές όλων των ειδών των φόρων. Επιστροφές χρημάτων που οφείλονται από το κράτος καταβάλλονται στον λογαριασμό. Οι εταιρείες που διανέμουν μερίσματα οφείλουν να παρακρατούν και να παραδώσουν την παρακράτηση φόρου επί των μερισμάτων στο Σουηδική φορολογική υπηρεσία. Για τις ονομαστικές μετοχές ή τις μετοχές που έχουν εγγραφεί στην Euroclear Sweden AB, ο υποψήφιος ή η Euroclear Sweden AB είναι υπόχρεος να παρακρατήσει και να καταβάλει τον φόρο. Οι κυρώσεις κυμαίνονται από 6.250 sek έως 18.750 sek για την καθυστερημένη κατάθεση απόδοσης του φόρου. Σύμφωνα με το σουηδικό φορολογικό δίκαιο, μπορούν να επιβάλλονται φορολογικές κυρώσεις, εάν ο φορολογούμενος έχει παράσχει εσφαλμένες πληροφορίες ή δεν παρείχε επαρκείς πληροφορίες στη φορολογική δήλωση. Για φόρους εισοδήματος, οι κυρώσεις επιβάλλονται με συντελεστή 40% του οφειλόμενου φόρου για το κρυφό εισόδημα. Εάν είναι εσφαλμένες ή ανεπαρκείς πληροφορίες και έτσι υπάρχει μια χρονική καθυστέρηση, τότε φορολογικές κυρώσεις επιβάλλονται με συντελεστή 10% του φόρου εισοδήματος.

Φορολογητέο Εισόδημα

Οι σουηδικές εταιρείες φορολογούνται με βάση το παγκόσμιο εισόδημά τους μειωμένο κατά τα έξοδα που πραγματοποιούνται για να εισπραχθεί το εισόδημα αυτό, με την επιφύλαξη των διατάξεων των συμβάσεων αποφυγής διπλής φορολογίας. Οι αλλοδαπές εταιρείες φορολογούνται στη Σουηδία μόνο για το εισόδημα που αποκτούν εκεί και για τα ακίνητα που έχουν. Τα κέρδη ενός υποκαταστήματος μιας αλλοδαπής εταιρείας φορολογούνται με το ίδιο ποσοστό όπως και τα κέρδη μιας ημεδαπής εταιρείας με συντελεστή 22%.

Εκπιπτόμενα Έξοδα

Όλες οι δαπάνες που προκύπτουν από τη λειτουργία μιας επιχείρησης είναι εκπεστές, συμπεριλαμβανομένων των πληρωμών τόκων, μισθωμάτων και δικαιωμάτων που καταβάλλονται, τις αποσβέσεις, τις ζημίες και τα αποθεματικά.

Υπάρχουν ωστόσο όρια της έκπτωσης των τόκων για ορισμένα ενδοεταιρικά δάνεια που θα αναλύσουμε παρακάτω. Ορισμένα στοιχεία είναι μη εκπεστέα περιλαμβανομένων της διανομής κερδών, των δαπανών ψυχαγωγίας που υπερβαίνουν ένα καθορισμένο ποσό καθώς και οι φόροι.

Αποτίμηση και Απόσβεση

Για την αποτίμηση των αποθεμάτων και την απόσβεση εφαρμόζονται ευέλικτοι κανόνες. Η αποτίμηση γίνεται με βάση τη μέθοδο FIFO (first in first out) και τα μηχανήματα και ο εξοπλισμός μπορούν να αποσβεστούν είτε με τη σταθερή μέθοδο απόσβεσης με ετήσιο ποσοστό 20% του κόστους κτήσης ή με τη φθίνουσα μέθοδο απόσβεσης με ποσοστό 30% της τρέχουσας λογιστικής αξίας που δείχνουν τα βιβλία μας κάθε χρόνο. Εξοπλισμός με μέγιστη διάρκεια ζωής τριών ετών υπάρχει η δυνατότητα να αποσβεστεί πλήρως το έτος κτήσης. Μια τρίτη μέθοδος απόσβεσης, η οποία βασίζεται στην υπόλοιπη αναπόσβεστη αξία, επιτρέπει στις εταιρείες να επιλέξουν οποιοδήποτε ποσοστό απόσβεσης έως και 25%. Μια εταιρεία πρέπει να χρησιμοποιεί την ίδια μέθοδο απόσβεσης κατά τη διάρκεια ενός έτους για όλα τα μηχανήματα και τον εξοπλισμό αλλά μπορεί να αλλάξει μέθοδο μετά το πέρας κάθε έτους. Οι μέθοδοι απόσβεσης των μηχανημάτων ισχύουν επίσης για την απόσβεση διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, εμπορικών σημάτων, υπεραξίας και άλλων άυλων περιουσιακών στοιχείων. Τα κτίρια μπορούν να αποσβένονται με τη σταθερή μέθοδο κατά την προσδοκώμενη διάρκεια ζωής τους. Γενικά, τα εμπορικά κτίρια μπορούν να αποσβένονται στο 1,5% - 5% ετησίως, τα εργοστάσια σε 4% και τα γραφεία στο 2%. Ποσοστό 3% - 5% μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε βιομηχανίες όπου η οικοδομική υποβάθμιση εμφανίζεται γρήγορα (π.χ. χημικές). Ακίνητα εργοστασιακού εξοπλισμού που είναι κατά κύριο λόγο μια επένδυση για βιομηχανική χρήση του κτιρίου και δεν αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του κτιρίου όπως για παράδειγμα γερανοί ή κάποια συστήματα μεταφοράς μπορούν να αποσβένονται ως μηχανήματα. Ακίνητα που αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του κτιρίου όπως για παράδειγμα το σύστημα θέρμανσης και ο ανελκυστήρας αποσβένονται ως τμήμα του κτιρίου. Τα περιουσιακά στοιχεία συνήθως δεν μπορούν να αποτιμηθούν προς τα πάνω. Ωστόσο, μπορεί να υπάρχουν πάγια περιουσιακά στοιχεία που μπορεί να αποτιμηθούν επιπλέον σε

μεγαλύτερη αξία με βάση το ποσό που δαπανήθηκε για τη βελτίωσή τους. Τα πάγια περιουσιακά στοιχεία μπορούν να αποτιμηθούν είτε στο κόστος κτήσης είτε στην τρέχουσα αγοραία αξία και η αποτίμηση αυτή πρέπει να γίνεται ετησίως. Τέλος, δεν υπάρχουν φόροι επί του ποσού της αναπροσαρμογής.

Αποθεματικά

Οι εταίροι φορολογούμενοι μπορούν να κρατούν μέχρι 25% των ετήσιων κερδών για διάστημα έως έξι ετών σε ένα αποθεματικό. Το ποσό που διατίθεται στο αποθεματικό μπορεί να μειωθεί κατά τον υπολογισμό του φορολογητέου εισοδήματος. Κατά τη διάρκεια της εξαετούς περιόδου, οι εταιρείες είναι ελεύθερες να αποφασίσουν πότε θα εξαντλήσουν αυτό το αποθεματικό. Στο τέλος των έξι ετών, το αποθεματικό πρέπει να προστεθεί στο φορολογητέο εισόδημα. Ένας επιπλέον τόκος έσοδο θα υπολογιστεί σε αυτό το αποθεματικό σε ποσοστό 72% του επιτοκίου των κρατικών δανείων στο τέλος του Νοεμβρίου του προηγούμενου οικονομικού έτους, πολλαπλασιαζόμενο με το αρχικό υπόλοιπο του ισολογισμού των συσσωρευμένων αποθεματικών κατανομής φόρων. Ο στόχος της νομοθεσίας είναι να προσφερθεί ένας μηχανισμός που θα επιτρέψει στις εταιρείες να μεταφέρουν τις ζημίες για να αντισταθμίσουν τα κέρδη των προηγούμενων ετών, δεδομένου ότι η σουηδική φορολογική νομοθεσία δεν έχει κάποια συγκεκριμένη πρόβλεψη για να μεταφέρει τρέχουσες ζημίες σε παρελθοντικές χρήσεις. Μια εταιρεία μπορεί να κάνει μια μείωση αυτού του αποθεματικού, υπό την προϋπόθεση ότι δεν υπερβαίνει το 25% του κέρδους προ φόρων για το συγκεκριμένο έτος.

Ζημίες

Οι καθαρές ζημίες εκμετάλλευσης του νομικού προσώπου γενικά μπορούν να αφαιρεθούν και να μεταφερθούν για συμψηφισμό έναντι μελλοντικών κερδών χωρίς περιορισμό. Ωστόσο, επιβάλλονται περιορισμοί για την αποτροπή της κατάχρησης της μεταφοράς της ζημίας όταν αλλάζει η ιδιοκτησία. Μια αλλαγή στην ιδιοκτησία προκύπτει όταν μια ζημιολόγος επιχείρηση βρίσκεται υπό νέο έλεγχο (δηλαδή πάνω από 50% αλλαγή ιδιοκτησίας) ή η ζημιολόγος εταιρεία (ή η μητρική της) αποκτά τον

έλεγχο μιας άλλης εταιρείας. Υπάρχουν επίσης περιορισμοί στις ζημιές από συναλλαγές με μετοχές και συναλλαγές μεταξύ εταιρειών ενός ομίλου. Οι ζημιές που προκαλούνται στο εξωτερικό από σουηδική εταιρεία γενικά εκπίπτουν από το εισόδημα στη Σουηδία, αλλά όταν μία φορολογική σύμβαση απαλλάσσει τα εισοδήματα αλλοδαπών πηγών από το σουηδικό φόρο, τότε οι ζημιές που προέρχονται από αυτή την πηγή δεν εκπίπτουν από το εισόδημα από σουηδική πηγή. Τέλος, η αναπροσαρμογή των ζημιών δεν επιτρέπεται.

Φορολογικές Ελαφρύνσεις μεταξύ Ομίλου

Οι εισφορές μεταξύ εταιρειών μέσα στον ίδιο όμιλο εκπίπτουν για την εταιρεία που πληρώνει και φορολογούνται για την εταιρεία που εισπράττει όταν πληρούνται οι παρακάτω όροι, όπως η μητρική να κρατά το 90% και άνω των μετοχών της θυγατρικής για ολόκληρο τον χρόνο, να μην είναι επενδυτική εταιρεία κάποια από αυτές, η εταιρεία που εισπράττει το μέρισμα να μην βρίσκεται εκτός Ε.Ε., η ενδοομιλική συναλλαγή να φαίνεται από φορολογικής άποψης στις οικονομικές καταστάσεις και στις 2 εταιρείες και το εισόδημα που αφορά αυτή η ενδοομιλική συναλλαγή να μην είναι απαλλασσόμενο φορολογικά. Οι συναλλαγές μεταξύ θυγατρικών που έχουν την ίδια μητρική και με ποσοστό πάνω από 90% σε κάθε θυγατρική είναι εκπεστέα η δαπάνη εάν η μητρική εταιρεία είναι μια εταιρεία επενδύσεων ή τα μερίσματα από τη θυγατρική που είναι απαλλασσόμενα από τον φόρο για την μητρική κατά τη διάρκεια του ίδιου έτους με εκείνο στο οποίο εισπράχθηκε ή πληρώθηκε αντίστοιχα. Επιπλέον, η συνεισφορά του ομίλου πρέπει να πραγματοποιηθεί με πραγματική μεταβίβαση πλούτου. Για σκοπούς δικαίου η εισφορά εντός ομίλου θεωρείται είτε ως μέρισμα που απαιτεί διανεμητέα κέρδη, εάν καταβάλλεται στη μητρική εταιρεία ή ως εισφορά μετόχου, εφόσον καταβάλλεται σε θυγατρική.

Κέρδη από Κεφάλαιο

Τα κέρδη από κεφάλαιο που προέρχονται από τις εταιρείες περιλαμβάνονται στο φορολογητέο εισόδημα και φορολογούνται κανονικά με το ποσοστό των 22%. Τα κεφαλαιουχικά κέρδη από τις προνομιούχες μετοχές (δηλαδή οι μετοχές που

σχετίζονται με την επιχείρηση), ωστόσο, απαλλάσσονται από το φόρο. Για να τύχει της απαλλαγής, οι μετοχές σε σουηδική ή συγκρίσιμη ξένη εταιρεία πρέπει να κατέχονται για «επιχειρηματικούς σκοπούς» και στην περίπτωση των μερισμάτων, οι μη εισηγμένες μετοχές θεωρούνται πάντοτε ότι κρατούνται για επιχειρηματικούς σκοπούς και οι εισηγμένες μετοχές πληρούν τις προϋποθέσεις εάν μια εταιρεία κατέχει τουλάχιστον το 10% των δικαιωμάτων ψήφου στην άλλη εταιρεία. Δεν υπάρχει καμιά ελάχιστη περίοδος κατοχής για τη λήψη φορολογικής απαλλαγής κατά τη διάθεση των μη εισηγμένων μετοχών αλλά απαιτείται περίοδος διατήρησης ενός έτους για τις εισηγμένες μετοχές. Τέλος, επειδή τα κέρδη είναι απαλλαγμένα από φόρο, οι ζημιές από μετοχές που κατέχονται για επιχειρηματικούς σκοπούς δεν εκπίπτουν.

Παραγραφή

Μια επανεκτίμηση ενός φόρου μπορεί να πραγματοποιηθεί κατά τη διάρκεια της εξαετούς περιόδου μετά το τέλος του ημερολογιακού έτους που έληξε η σχετική οικονομική χρήση. Ωστόσο, μόλις μία διετής περίοδος από τη λήξη του ημερολογιακού έτους κατά το οποίο έχει παρέλθει η χρήση που έληξε, μια επανεκτίμηση η οποία θα έφερνε σε μειονεκτική θέση τον φορολογούμενο μπορεί να γίνει μόνο υπό ορισμένες περιστάσεις, μεταξύ των οποίων ο φορολογούμενος παρείχε λανθασμένες πληροφορίες ή παρέλειψε να παράσχει πληροφορίες ή οι λάθος πληροφορίες ή η μη παροχή πληροφοριών οδήγησαν σε εσφαλμένη αξιολόγηση.

Φορολογικές Αρχές

Η Σουηδική Φορολογική Υπηρεσία είναι υπεύθυνη για όλες τις φορολογικές διοικήσεις και τη συμμόρφωση και των νομικών και των φυσικών προσώπων. Ο οργανισμός έχει γραφεία σε όλη τη χώρα, με ειδικά γραφεία που ειδικεύονται για παράδειγμα είτε σε μεγάλες εταιρείες και είτε σε ειδικές περιπτώσεις παρακρατούμενων φόρων σε αλλοδαπές εταιρείες. Η Σουηδία διαθέτει σύστημα φορολογικών ελέγχων. Ένας έλεγχος σημαίνει ότι η φορολογική υπηρεσία αποφάσισε να εξετάσει τις πληροφορίες στη φορολογική δήλωση για να βεβαιωθεί ότι έχει καταβληθεί το σωστό ποσό του οφειλόμενου φόρου. Η σουηδική φορολογική υπηρεσία

δεν έχει την εξουσία να εκδίδει δεσμευτικές αποφάσεις, αλλά είναι δυνατόν να ζητήσει απόφαση από το Εθνικό Συμβούλιο (National Board on Advance Rulings) σχετικά με τον φορολογικές εφαρμογές ορισμένων συναλλαγών η οποία θα είναι δεσμευτική. Η απόφαση του συμβουλίου μπορεί να της ασκηθεί προσφυγή ενώπιον των Σουηδών στο Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο.

Φόρος Υποκαταστημάτων

Η Σουηδία δεν επιβάλλει στα υποκαταστήματα αλλοδαπών εταιρειών κάποιον επιπλέον φόρο πέρα από αυτόν του φόρου εισοδήματος.

Δυνατότητα Μεταφοράς Κέρδους για Ομίλους Εταιρειών

Κάθε εταιρεία εντός ομίλου αποτελεί ξεχωριστή φορολογητέα οντότητα. Δεν υπάρχει δηλαδή φορολογία σε ενοποιημένο επίπεδο ενός σουηδικού ομίλου εταιρειών. Ωστόσο, η φορολογική νομοθεσία επιτρέπει τη μεταφορά κερδών μεταξύ εταιρειών εντός ομίλου που ανήκουν εξ ολοκλήρου στην εγχώρια αγορά ("εισφορές ομίλου") το οποίο σημαίνει ότι το ενοποιημένο εισόδημα, αφού βρίσκονται οι εταιρείες μέσα στην ίδια, χώρα έχει ουσιαστικά φορολογηθεί. Η φορολογική νομοθεσία στην Σουηδία είναι διαφανής και αποτελεσματική και έχει σχεδιαστεί για να ικανοποιήσει τις ανάγκες των παγκόσμιων επενδυτών. Οι εταιρείες ωφελούνται από πλεονεκτικούς φορολογικούς κανόνες, ευνοϊκές δομές για εταιρείες συμμετοχών και φορολογικές ελαφρύνσεις για αλλοδαπούς υπαλλήλους. Οι νόμοι σχετικά με ενδοομιλικές συναλλαγές επιτρέπουν τη μεταφορά κερδών μεταξύ δύο εταιρειών του ίδιου ομίλου και η μεταφορά είναι εκπεστέα για τη μεταβιβάζουσα εταιρεία, και φορολογείται στην εταιρεία που τα λαμβάνει, όπως αναφέρθηκε και παραπάνω. Οι μεταφορές αυτές αντικατοπτρίζονται στο τέλος του έτους σε μεταβατικούς λογαριασμούς εσόδων-εξόδων και των δύο εταιρειών και κλείνουν λογιστικά με τη μεταφορά κεφαλαίων. Μια σημαντική προϋπόθεση για τη φορολογική ελάφρυνση του ομίλου είναι ότι ο όμιλος να κατέχει περισσότερο από το 90% μετοχών σε όλη τη διάρκεια όλου του οικονομικού έτους.

Φορολογική Μεταχείριση Μερισμάτων

Μερίσματα που διανέμονται από εταιρεία μη εισηγμένη στο χρηματιστήριο σε έναν ξένο εταιρικό μέτοχο απαλλάσσονται γενικά από τη σουηδική παρακράτηση φόρου σύμφωνα με την σουηδική εγχώρια νομοθεσία, εφόσον ο δικαιούχος είναι κάτοικος σε μια χώρα εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κατέχει τουλάχιστον 10% των μετοχών στην εταιρεία. Επιπλέον, δεν υπάρχει παρακράτηση φόρου στην πληρωμή μερισμάτων σε μια "ξένη εταιρεία" στην οποία υπάρχει ο ίδιος ισοδύναμος τύπος σουηδικής εταιρείας περιορισμένης ευθύνης υπό τον όρο ότι το μέρισμα θα έπρεπε να είχε απαλλαγή από το φόρο βάσει της σουηδικής νομοθεσίας για τις απαλλαγές σαν να ήταν ο δικαιούχος σουηδική εταιρεία. Έτσι, μερίσματα σε μη εισηγμένες μετοχές απαλλάσσονται γενικά από τη σουηδική παρακράτηση φόρου. Εάν υπάρχει αβεβαιότητα για μια συγκεκριμένη ξένη εταιρεία αν μπορεί να θεωρείται ισοδύναμη μιας σουηδικής εταιρείας τύπου περιορισμένης ευθύνης τότε το ερώτημα διαβιβάζεται στο Εθνικό Συμβούλιο Αποφάσεων. Όσον αφορά τις εισηγμένες μετοχές, η κυριότητα πρέπει να αντιστοιχεί στο 10% των δικαιωμάτων ψήφου και οι μετοχές πρέπει να κατέχονται για τουλάχιστον ένα χρόνο πριν δοθεί το μέρισμα. Ο τυποποιημένος συντελεστής παρακράτησης φόρου (εάν ισχύει) είναι 30%, αλλά μπορεί και να μειωθεί στις περισσότερες φορολογικές συνθήκες, εάν δεν υπάρχει απαλλαγή βάσει της εγχώριας νομοθεσίας που αναφέρθηκε παραπάνω. Τέλος, δεν επιβάλλεται παρακράτηση φόρου στην περίπτωση που τα μερίσματα καταβάλλονται σε συμμετοχή που πληροί τις προϋποθέσεις της απαλλαγής από τη συμμετοχή της Σουηδίας και τα μερίσματα που καταβάλλονται σε κάτοικο Σουηδίας γενικά δεν υπόκεινται σε παρακράτηση φόρου στην πηγή, αν και υπόκεινται σε φόρο εισοδήματος εάν καταβάλλονται σε ιδιώτες.

Φορολογική Μεταχείριση Τόκων

Η Σουηδία δεν επιβάλλει παρακράτηση φόρου επί των τόκων, αλλά επιβάλλεται εθνικός φόρος εισοδήματος για τους καταβληθέντες τόκους σε κατοίκους. Το γεγονός ότι δεν παρακρατείται φόρος στην πηγή για τους τόκους έσοδα καθιστά ευνοϊκή τη δημιουργία δομών όπου η απόδοση της επένδυσης είναι αρκετά συμφέρουσα. Επίσης, τα έξοδα τόκων είναι γενικά πλήρως εκπεστέα για φορολογικούς

σκοπούς ανεξαρτήτως του σκοπού τους, εφόσον το δάνειο τηρεί τους όρους της αρχής των ίσων αποστάσεων (για παράδειγμα, όχι με επιτόκιο πάνω από το επιτόκιο της αγοράς). Ωστόσο, οι τόκοι έξοδα που αφορούν δάνεια εντός του ομίλου δεν εκπίπτουν. Υπάρχουν δύο εξαιρέσεις για αυτόν τον περιορισμό, δηλαδή οι τόκοι έξοδα από ενδοομιλικό δάνειο εκπίπτουν αν οι τόκοι έσοδα της εταιρείας που θα δώσει το δάνειο φορολογηθούν με τουλάχιστον 10% και ο λόγος του δανείου δεν είναι για να αποκτήσει κάποια από τις 2 εταιρείες του ομίλου φορολογικό πλεονέκτημα. Η δεύτερη εξαίρεση είναι ότι οι τόκοι έξοδα θα πρέπει να εκπέσουν εάν το υποκείμενο δάνειο οφείλεται κατά κύριο λόγο σε επιχειρηματικούς σκοπούς και ο πραγματικός δικαιούχος του εισοδήματος από τόκους είναι κάτοικος εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή υπό ορισμένες συνθήκες, σε κράτος με το οποίο η Σουηδία έχει συνάψει μια φορολογική συνθήκη.

Φορολογική Μεταχείριση Δικαιωμάτων

Τα δικαιώματα δεν υπόκεινται σε φόρο παρακράτησης στη Σουηδία. Ωστόσο, οι πληρωμές που καταβάλλονται στους μη κατοίκους της χώρας, θεωρείται ότι προέρχονται από μια σουηδική επιχείρηση και φορολογούνται ως εισόδημα από μόνιμη εγκατάσταση στη Σουηδία.

Επομένως, ο δικαιούχος φορολογείται στη Σουηδία επί του καθαρού εισοδήματος από δικαιώματα με συντελεστή 22 τοις εκατό. Η νομοθεσία της Σουηδίας που φορολογεί αυτά τα δικαιώματα μπορεί να μειώσει το ποσοστό σύμφωνα με μια ισχύουσα φορολογική μεταχείριση όπως είναι οι συμβάσεις αποφυγής διπλής φορολογίας καθώς και τα δικαιώματα που καταβάλλονται σε χώρα εντός της ΕΕ μπορεί επίσης να εξαιρεθεί από το σουηδικό φόρο.

Αλλοδαπές Ελεγχόμενες Εταιρείες (CFC)

Η νομοθεσία των CFC αναφέρει ότι ένας σουηδός μέτοχος με άμεσο ή έμμεσο συμφέρον (25% των ιδίων κεφαλαίων ή των δικαιωμάτων ψήφου) σε ορισμένες αλλοδαπές νομικές οντότητες με χαμηλή φορολογία υπόκειται σε άμεση φορολόγηση των κερδών της αλλοδαπής νομικής οντότητας. Μια ξένη εταιρεία θεωρείται ότι

υπόκειται σε χαμηλή φορολογία εάν το κέρδος της φορολογείται με συντελεστή κάτω του 12,1%, που υπολογίζεται σύμφωνα με τους σουηδικούς κανόνες. Οι μέτοχοι σε εταιρείες που εγκαθίστανται σε "εγκεκριμένες" χώρες, ωστόσο, δεν υπόκεινται στη φορολογία των CFC. Οι εγκεκριμένες χώρες περιλαμβάνονται σε μια λίστα που αποτελεί μέρος της φορολογικής νομοθεσίας της Σουηδίας για το φορολογητέο εισόδημα. Στο πλαίσιο του καθεστώτος ελεγχόμενης αλλοδαπής εταιρείας (CFC), μια σουηδική εταιρεία (ή ιδιώτης) ή οποιοσδήποτε μη μόνιμος κάτοικος με PE στη Σουηδία που έχει συμφέρον σε ορισμένες ξένες νομικές οντότητες είναι με την επιφύλαξη της άμεσης φορολόγησης του αναλογικού μεριδίου του στα κέρδη της αλλοδαπής νομικής οντότητας, εάν το η αλλοδαπή οικονομική οντότητα δεν φορολογείται ή εάν υπόκειται σε φόρο χαμηλότερο από 12,1% (δηλαδή το 55% των σουηδικών φορολογικό συντελεστή 22%). Για να ενεργοποιηθεί το καθεστώς CFC, ο μέτοχος πρέπει να ελέγχει, άμεσα ή έμμεσα, στο τέλος του τουλάχιστον το 25% του κεφαλαίου ή των δικαιωμάτων ψήφου στην αλλοδαπή νομική οντότητα, είτε μόνη είτε μαζί με πρόσωπα που έχουν μια κοινότητα ενδιαφέροντος με τον μέτοχο. Ωστόσο, ένα η απαλλαγή προβλέπεται για εισόδημα από ΚΦΕ που είναι κάτοικος του ΕΟΧ, εάν ο φορολογούμενος μπορεί αποδεικνύουν ότι το αλλοδαπό νομικό πρόσωπο είναι εγκατεστημένο στην έδρα του και συνεχίζει πραγματικές οικονομικές δραστηριότητες. Περαιτέρω, το εισόδημα δεν θα θεωρηθεί ότι υπόκειται σε χαμηλή φορολογία εάν το νόμιμος αλλοδαπός είναι φορολογικός κάτοικος και υπόκειται σε φόρο εισοδήματος σε μία από τις χώρες που περιλαμβάνονται σε ένα "Λευκή λίστα" που εκδόθηκε από την κυβέρνηση, υπό την προϋπόθεση ότι το εν λόγω εισόδημα δεν ήταν συγκεκριμένα εξαιρούνται.

3.2.3. Λοιποί φόροι

Φόρος Κληρονομιάς και Δωρεάς

Η Σουηδία δεν επιβάλλει φόρο κληρονομιάς ή δωρεάς. Η φορολογική ελάφρυνση για δωρεά σε μη κερδοσκοπικές οργανώσεις καταργήθηκε στις 1 Ιανουαρίου 2016.

Καθαρός φόρος περιουσίας

Η Σουηδία δεν επιβάλλει καθαρό φόρο περιουσίας αλλά οι ιδιώτες υπόκεινται σε δημοτικό τέλος ύψους 7,412 SEK κατ' ανώτατο όριο σε ακίνητα που ανήκουν στη Σουηδία.

Επιπλέον, όλα τα εισοδήματα που εισπράττονται φορολογούνται ξεχωριστά για τα έγγαμα ζευγάρια, αν και οι αποδόσεις συσχετίζονται με διασταυρούμενους αριθμούς προσωπικής ασφάλειας και οι σύζυγοι μπορούν να εξισορροπούν μεταξύ τους εισόδημα και εκπτώσεις. Τέλος, τα άτομα με φορολογητέα εισοδήματα απασχόλησης τουλάχιστον 18,800 SEK κατά τη διάρκεια του φορολογικού έτους πρέπει να υποβάλουν φορολογική δήλωση στην εφορία μέχρι τις 2 Μαΐου του έτους.

Φόρος Προστιθέμενης Αξίας

Στη Σουηδία ισχύουν οι ακόλουθοι συντελεστές ΦΠΑ:

- ✓ 25% είναι ο γενικός συντελεστής ΦΠΑ, που επιβαρύνει τα περισσότερα αγαθά και υπηρεσίες.
- ✓ 12% μειωμένος συντελεστής ΦΠΑ χρεώνεται στα τρόφιμα, ξενοδοχεία και τέχνες, όπως πώληση έργων τέχνης.
- ✓ 6% άλλος μειωμένος συντελεστής ΦΠΑ επιβαρύνει τις εφημερίδες, τα περιοδικά, τα βιβλία, τις συναυλίες, τα μεταφορικά μέσα (ταξί, λεωφορεία, αεροπλάνα, τρένα)

Κοινωνική Ασφάλιση

Η Σουηδία έχει μια μακρά ιστορία στην Κοινωνική Ασφάλιση. Η πρώτη κοινωνικοασφαλιστική νομοθεσία το 1890 κάλυπτε μια προαιρετική ασφάλιση ασθένειας. Το 1914 εισήχθη η εθνική σύνταξη γήρατος. Σε όλο τον 20ο αιώνα αναπτύχθηκε ένα υποδειγματικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης που κάλυπτε όλους τους «κοινωνικούς κινδύνους». Το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικών Υποθέσεων είναι υπεύθυνο σε κυβερνητικό επίπεδο για την λειτουργία του σουηδικού συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, εκτός από την ασφάλιση ανεργίας την αρμοδιότητα της οποίας έχει το Υπουργείο Βιομηχανίας, Απασχόλησης και Επικοινωνιών. Το Υπουργείο έχει

καθαρά επιτελικό χαρακτήρα με κύρια αρμοδιότητά του τη χάραξη της σχετικής κυβερνητικής πολιτικής και το νομοθετικό έργο. Ο έλεγχος των αποφάσεων των Γραφείων Κοινωνικής Ασφάλισης από τους ασφαλισμένους γίνεται με προσφυγή τους σε όλων των βαθμών τα Διοικητικά Δικαστήρια (23 County Administrative Court, 4 Administrative Court of Appeals, 1 Supreme Administrative Court).

Το National Social Insurance Board (RFV) παρέχει όλα τα είδη των συντάξεων, παροχές πρόνοιας και ασθένειας και καλύπτεται όλος ο πληθυσμός. Όλοι όσοι κατοικούν στη Σουηδία καλύπτονται από το Εθνικό Σύστημα Ασφάλισης Υγείας, το οποίο υποστηρίζει τις υπηρεσίες υγείας και πρόνοιας που είναι ευθύνη του κράτους. Τ

ην ευθύνη για την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, για τους εσωτερικούς και εξωτερικούς ασθενείς έχουν τα 23 νομαρχιακά συμβούλια και 3 μεγάλοι δήμοι. Την ευθύνη για υπηρεσίες κοινωνικής πρόνοιας έχουν κυρίως οι δήμοι. Εάν κάποιος ασθενήσει ή είναι αναγκασμένος να μείνει στο σπίτι για φροντίδα ασθενούντος παιδιού, αυτός/αυτή λαμβάνει φορολογητέο ημερήσιο επίδομα που αντιστοιχεί στο 75%-85% του απωλεσθέντος εισοδήματος, ανάλογα με τη διάρκεια της απουσίας. Ο ασθενής επιβαρύνεται με αμοιβή για ιατρικές επισκέψεις και οποιαδήποτε συνταγογραφημένα φάρμακα. Για άτομα που καταβάλλουν σημαντικές δαπάνες για ιατρική θεραπεία και φάρμακα, υπάρχει εντούτοις, ένα ανώτατο όριο 2200 SEK κατ' έτος, μετά το οποίο η επιπλέον θεραπεία και τα φάρμακα παρέχονται δωρεάν. Στη συνέχεια τα νομαρχιακά συμβούλια μαζί με το Εθνικό Σύστημα Ασφάλισης Υγείας καταβάλλουν το μεγαλύτερο μέρος των δαπανών νοσοκομειακής περίθαλψης και αμοιβών εργαστηριακών εξετάσεων. Ένα μεγάλο μέρος των αμοιβών των ιδιωτικών γιατρών καλύπτονται από αυτή την ασφάλιση. Επιπλέον, για οδοντιατρική περίθαλψη, οι ενήλικες ασθενείς καταβάλλουν το σύνολο των δαπανών μέχρι του ποσού των 700 SEK. Πάνω από το ποσό αυτό, η ασφάλιση υγείας συμμετέχει στις δαπάνες, με ποσοστό που κυμαίνεται μεταξύ 25% και μέχρι 70%. Οι περισσότεροι εργαζόμενοι στη Σουηδία έχουν ασφάλιση ανεργίας δια μέσου των συνδικαλιστικών τους ενώσεων, ενώ οι άνεργοι που δεν έχουν αυτή την κάλυψη μπορούν να λαμβάνουν μικρότερο βοήθημα σε μετρητά από την Κυβέρνηση.

Υπάρχουν εκτεταμένα κυβερνητικά προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης, προστατευόμενης απασχόλησης και επιχορηγήσεις επανεγκατάστασης για βοήθεια σε ανέργους να βρουν εργασία. Οι δαπάνες για κοινωνική ασφάλιση αγγίζουν το 16% του

ΑΕΠ και φτάνουν στο ποσό των 360.000.000.000 SEK το χρόνο, με το μεγαλύτερο ποσοστό 50% να πηγαίνει στις συντάξεις, το 30% στις παροχές ασθένειας, με 15% παροχές μητρότητας και παιδιών, με 3% σε άλλες παροχές και το μόνο το 2% σε δαπάνες διοίκησης. Με βάση την αρχή της αναπλήρωσης του εισοδήματος οι παροχές κοινωνικής ασφάλισης αποτελούν το 20-25% του οικογενειακού προϋπολογισμού. Η χρηματοδότησή της κοινωνικής ασφάλισης γίνεται με εισφορές εργοδοτών και εργαζομένων και από τον κρατικό προϋπολογισμό μέσω των φόρων. Ως προς την κατανομή τους ανά πηγή χρηματοδότησης το μεγαλύτερο ποσοστό 59% προέρχεται από εργοδοτικές εισφορές, το 16% από εισφορές εργαζομένων, το 17% από τον κρατικό προϋπολογισμό και το 8% από την αξιοποίηση των κεφαλαίων. Στη Σουηδία όλοι οι μόνιμοι κάτοικοι άνω των 16 ετών υπάγονται στην κοινωνική ασφάλιση. Πριν από την θέσπιση του νέου αναθεωρημένου συστήματος συντάξεων, δηλαδή το προηγούμενο του ισχύοντος σήμερα, που άρχισε να εφαρμόζεται το 1960 και ήταν ανταποδοτικό (Pay as you go, PAYG), για να δικαιωθεί ο δικαιούχος σύνταξης έπρεπε να έχει εργασθεί 30 χρόνια ή να κατοικεί 40 χρόνια στη Σουηδία και το ποσό της σύνταξης υπολογίζεται με βάση τα 15 καλύτερα (αποδοχές) χρόνια, ενώ από το 2002 και μετά υπολογίζονται όλα τα χρόνια ασφάλισης τριάντα (30) έτη για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης. Το 2000 η πλήρης βασική σύνταξη για ένα άτομο ήταν 325,5 ευρώ. Όμως με την πάροδο των ετών διαπιστώθηκε η κρίση του συστήματος, κυρίως λόγω του αυξημένου κόστους των καταβαλλομένων συντάξεων σε συνδυασμό με τη χαμηλή ανάπτυξη. Έτσι το 1998 το Σουηδικό Κοινοβούλιο ενέκρινε πρόταση για νέο σύστημα συντάξεων το οποίο είχε την σύμφωνη γνώμη 5 πολιτικών κομμάτων, τα οποία εκπροσωπούσαν το 80% του εκλογικού σώματος.

Οι βασικοί άξονες της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης είναι:

- ✓ Καθιέρωση εισφοράς ύψους 18,5% του εισοδήματος που κατανέμεται ισόποσα σε εργοδότη και εργαζόμενο (εισφορά καταβαλλόταν μόνο από τον εργοδότη).
- ✓ Υπολογισμός του ποσού σύνταξης από το σύνολο του συντάξιμου βίου και όχι από τα 15 καλύτερα αμειβόμενα έτη.
- ✓ Ελαστικότητα στο όριο ηλικίας συνταξιοδότησης που αρχίζει από τα 61 έτη.
- ✓ Εγγυημένο κατώτατο ύψος σύνταξης.
- ✓ Ειδικά μέτρα για τον περιορισμό των εργασιακών απουσιών λόγω ασθένειας.

- ✓ Τοποθέτηση των εισφορών των ασφαλισμένων, κατ' επιλογή των ιδίων, σε ένα πλήθος περίπου 600 επενδυτικών προγραμμάτων.

Το νέο σύστημα είναι σχεδιασμένο έτσι ώστε να είναι βιώσιμο σε δημιουργικές αλλαγές, σε πρόωρη ηλικία σύνταξης και ακόμη να θεωρούνται ασφαλιστέοι οι χρόνοι φροντίδας παιδιών, στρατιωτικής θητείας και σπουδών. Από το 2002 και μετά πληρώνουν εισφορές και οι εργαζόμενοι και το ποσό της συνολικής εισφοράς που αποδίδεται στο κράτος κατανέμεται ως εξής :

- ✓ 9,25 % επί του μισθού καταβάλλουν οι εργοδότες,
- ✓ 9,25 % καταβάλλουν οι εργαζόμενοι,

Σύνολο : 18,50 % επί του συνολικού μισθού.

Οι εργαζόμενοι καταβάλλουν εισφορές (9,25%) για ποσό μέχρι 35.000 ευρώ ετησίως. Για ποσά άνω αυτού του πλαφόν δεν καταβάλλουν εισφορές. Οι εργοδότες καταβάλλουν το 9,25 % ανεξαρτήτως ύψους του ποσού. Επίσης, ποσοστό από 3,5% και άνω επί του μισθού, καταβάλλουν οι εργοδότες για επαγγελματικά ταμεία ύστερα από συμφωνίες με τα σωματεία ή κλάδους εργαζομένων. Το 18,50% που καταβάλλεται στην Εφορία κατανέμεται ως εξής: το 16% του ποσού υπέρ της εγγυημένης παροχής— σύνταξης, το 2,5% με εισφορά από κεφάλαιο διαχειρίζεται η «Premium» συνταξιοδοτική αρχή, η οποία ύστερα από υπόδειξη του ασφαλισμένου, μια φορά το χρόνο τα επενδύει σε κάποιες από τις 600 επιλογές (μέχρι 5 διαφορετικούς τρόπους επένδυσης), που παρέχονται (υψηλού ή χαμηλού κινδύνου επιλογές π.χ. μετοχές ή κρατικά ομόλογα). Τα κεφάλαια της εισφοράς του 2,5 %, μπορούν να παραμείνουν και μετά την συνταξιοδότηση και να τα εκταμιεύσει ο ενδιαφερόμενος, όταν ανέβει η απόδοσή τους και τον συμφέρει καλύτερα. Οι αυτοαπασχολούμενοι καταβάλλουν 18,50 % εισφορές επί του μισθού, δηλαδή την εισφορά του εργοδότη και του εργαζόμενου. Το παράδοξο του συγκεκριμένου συστήματος είναι η πριμοδότηση των ανωτέρων εισοδημάτων (μη καταβολή εισφοράς 9,25 % των εργαζομένων για ποσά άνω των 35.000 ευρώ ετησίως) αντί να υπάρχει πριμοδότηση προς τα χαμηλά εισοδήματα (π.χ. μια καταβολή εισφοράς από τους εργαζόμενους για τα πρώτα 10.000 ευρώ). Σημειώνεται ότι το ποσοστό της εισφοροδιαφυγής είναι μηδαμινό αφού οι εισφορές κατατίθενται από τους εργοδότες στην Εφορία και από εκεί μεταφέρονται στο Κρατικό Ταμείο.

Σύστημα Συντάξεων

Οι νέες διατάξεις του αναθεωρημένου συστήματος συντάξεων που τέθηκαν σε ισχύ από 01/01/2002 αντικατέστησαν τη βασική σύνταξη και τις εθνικές συμπληρωματικές συντάξεις και θέσπισαν μια εγγυημένη σύνταξη, μια ανταποδοτική, συνδεδεμένη με το εισόδημα και τέλος την επαγγελματική σύνταξη.

- Η εγγυημένη σύνταξη αποσκοπεί στην παροχή βασικής κάλυψης σε άτομα με μικρό ή καθόλου μισθό και δίδεται και στα άτομα που θα πάρουν σύνταξη που συνδέεται με το εισόδημα.
- Η ανταποδοτική σύνταξη που η συνδεδεμένη με το εισόδημα προέρχεται από το 2,5% της εισφοράς το οποίο μεταφέρεται σε έναν ατομικό λογαριασμό ανταποδοτικής σύνταξης και κατατίθεται σε ένα ειδικό ταμείο. Κάθε ασφαλισμένος επιλέγει (μεταξύ 600 Funds Αποθεματικών) ένα για την επένδυση του κεφαλαίου του (μέχρι 5 τρόποι επένδυσης, αναλόγως του κινδύνου). Εισφορές ατόμων τα οποία δεν επιλέγουν διαχειριστή, επενδύονται στο Ταμείο Επένδυσης Αποταμιεύσεων και τελικώς αυτές οι αποδόσεις των επενδύσεων χρηματοδοτούν την σύνταξη αυτή την συνδεδεμένη με το εισόδημα.
- Τέλος σημαντικό κομμάτι του ποσού της σύνταξης (15-20%) αποτελεί η επαγγελματική σύνταξη.

Οι ηλικίες συνταξιοδότησης αρχίζουν από τα 61 έτη, όμως το ποσό της σύνταξης είναι αρκετά χαμηλό (50% του συντάξιμου μισθού), ως τα εξήντα πέντε (65) έτη (με ποσοστό αναπλήρωσης το 61% περίπου του μισθού), ενώ για κάθε έτος άνω των εξήντα πέντε (65) ετών αυξάνεται σημαντικά το ποσοστό αναπλήρωσης, με bonus παραμονής, ενώ στα 70 έτη είναι το 85% αυτού. Είναι φανερό ότι ο μεγαλύτερος χρόνος ασφάλισης αποδίδει μεγαλύτερο ποσό σύνταξης. Για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης λαμβάνεται υπ'όψιν όλος ο ασφαλιστικός βίος. Τα ανωτέρω ποσοστά περιλαμβάνουν και τα τρία είδη συντάξεων (εγγυημένη, συνδεδεμένη με εισόδημα και επαγγελματική). Τα άτομα χωρίς δικαίωμα σύνταξης ή με δικαίωμα σε

μικρή σύνταξη συνταξιοδοτούνται σε ηλικία 65 ετών και λαμβάνουν 722 ευρώ οι άγαμοι και από 645 ευρώ οι έγγαμοι.

Για την εφαρμογή του νέου συστήματος συντάξεων, οι ασφαλισμένοι χωρίστηκαν σε 3 ομάδες:

1. οι γεννηθέντες προ του 1937 συνταξιοδοτούνται εξολοκλήρου με το παλαιό σύστημα.
2. οι γεννηθέντες από 1938 - 1953 συνταξιοδοτούνται με το παλαιό και το νέο σύστημα.
3. οι γεννηθέντες μετά το 1954 συνταξιοδοτούνται με το νέο σύστημα.

Η καταβολή των συντάξεων, με το νέο σύστημα θα μεταφρασθεί σε δείκτη ο οποίος θα βασίζεται σε μελλοντικό ρυθμό αναπτύξεως 1,6% ετησίως και αν η πραγματική ανάπτυξη είναι μεγαλύτερη του ποσοστού αυτού θα αυξάνονται αναλόγως και οι συντάξεις, ενώ αν είναι χαμηλότερη θα μειώνονται ομοίως.

3.3. Βουλγαρία

Η Βουλγαρία, που βρίσκεται στη Βαλκανική Χερσόνησο της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, έχει στρατηγική γεωγραφική θέση ως γέφυρα μεταξύ Ευρώπης και Ασίας. Η Βουλγαρία χωρίζεται σε 28 επαρχίες, με πρωτεύουσα της Σόφιας. Η επίσημη γλώσσα της Βουλγαρίας είναι βουλγαρική και το νόμισμα είναι lev.

Η Βουλγαρία εντάχθηκε στο NATO το 2004 και η Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) το 2007. Από την 1^η Ιανουαρίου 2007 λόγω της ένταξης της Βουλγαρίας στην Ε.Ε ξεκίνησε μια διαδικασία εναρμόνισης της φορολογικής νομοθεσίας της Βουλγαρίας με τις οδηγίες και τους κανονισμούς της Ε.Ε. Με τη φορολογική μεταρρύθμιση του 2007 τέθηκε ως στόχος η ενίσχυση της επιχειρηματικότητας και η εξασφάλιση ενός διαφανούς και λειτουργικού φορολογικού συστήματος σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο. Με την ανωτέρω μεταρρύθμιση καταργήθηκε η προοδευτική φορολογική κλίμακα στα φυσικά πρόσωπα και αντικαστάθηκε από ενιαίο συντελεστή 10% ο οποίος ισχύει και για την φορολόγηση εταιρειών.

3.3.1. Φυσικά πρόσωπα

Ο νόμος περί Φόρων Εισοδήματος Φυσικών Προσώπων στη Βουλγαρία ρυθμίζει τη φορολόγηση των εισοδημάτων τόσο των τοπικών όσο και των ξένων φυσικών προσώπων, συμπεριλαμβανομένων των εισοδημάτων που προέρχονται από την επιχειρηματική τους δραστηριότητα. Το εισόδημα από δραστηριότητες διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας φορολογείται σύμφωνα με τον νόμο περί τοπικών φόρων και τελών.

Ο νόμος περί Φόρων Εισοδήματος Φυσικών Προσώπων στη Βουλγαρία τέθηκε σε ισχύ την 01.01.2007 και στις 01.01.2008 εισήγαγε δραστικές αλλαγές στη νομοθεσία, ο προοδευτικός φόρος αντικαταστάθηκε από ένα ενιαίο φορολογικό σύστημα. Ως γενική αρχή, το φορολογητέο εισόδημα είναι το σύνολο των εισοδημάτων του φυσικού προσώπου, συμπεριλαμβανομένου του εισοδήματος που προέρχεται από μια πηγή στο εξωτερικό (αρχή της παγκόσμιας φορολογίας εισοδήματος), ενώ οι αλλοδαποί φορολογούν μόνο το εισόδημα που προέρχεται από μια πηγή στη Βουλγαρία (εδαφική αρχή). Η ιδιότητα του πολίτη δεν αποτελεί παράγοντα διαφοροποίησης μεταξύ των τοπικών και ξένων προσώπων. Σύμφωνα με το άρθρο. 4, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά τους, ένα τοπικό φυσικό πρόσωπο είναι ένα άτομο:

1. του οποίου η μόνιμη κατοικία βρίσκεται στη Βουλγαρία, ή
2. ο οποίος ξοδεύει εντός της επικράτειας της Βουλγαρίας περισσότερες από 183 ημέρες σε κάθε περίοδο 12 διαδοχικών μηνών, ή
3. ο οποίος διαμένει στο εξωτερικό με αποστολή του βουλγαρικού κράτους, των αρχών του ή / και των οργανώσεών του ή των βουλγαρικών εγκαταστάσεων και των μελών της οικογένειάς τους είναι επίσης τοπικά φυσικά πρόσωπα ή
4. που έχει το κέντρο ζωτικών συμφερόντων στη Βουλγαρία. Το κέντρο ζωτικών συμφερόντων βρίσκεται στη Βουλγαρία, όταν τα συμφέροντα του ατόμου είναι στενά συνδεδεμένα με τη χώρα. Κατά τον προσδιορισμό αυτών των συμφερόντων, μπορούν να λαμβάνονται υπόψη διάφοροι παράγοντες - η οικογένεια, η περιουσία, ο τόπος όπου ασκείται η απασχόληση, η επαγγελματική ή επαγγελματική δραστηριότητα κ.λπ. Το πρόσωπο θεωρείται τοπικό για το έτος κατά τη διάρκεια που η παραμονή του υπερβαίνει τις 183 ημέρες. Η περίοδος παραμονής στη Βουλγαρία με μοναδικό σκοπό την παροχή

εκπαίδευσης ή ιατρικής περίθαλψης δεν θεωρείται ως περίοδος παραμονής στη Βουλγαρία.

Ένα άτομο που κατοικεί μόνιμα στη χώρα, αλλά το κέντρο ζωτικών συμφερόντων του δεν βρίσκεται στη χώρα, δεν είναι ένα τοπικό φυσικό πρόσωπο.

Ξένα φυσικά πρόσωπα είναι εκείνα τα πρόσωπα που δεν θεωρούνται τοπικά. Οι διεθνείς συμφωνίες για την αποφυγή της διπλής φορολογίας μπορούν να περιέχουν άλλα κριτήρια για τη διαφοροποίηση μεταξύ τοπικών και ξένων φυσικών προσώπων και κατά συνέπεια υπερισχύουν της φορολογία εισοδήματος της Βουλγαρίας και το άρθρο 4 του Συντάγματος της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας.

Αντικείμενο φορολόγησης είναι το εισόδημα που προέρχεται από εργασιακές και μη εργασιακές σχέσεις φυσικών προσώπων, έσοδα από ενοίκια, διαχείριση ακινήτων ή μεταβίβαση δικαιωμάτων και ο φόρος είναι ετήσιος.

Κλίμακα φορολογικών συντελεστών για Φυσικά Πρόσωπα

Μέχρι το 2007 ίσχυε η παρακάτω κλίμακα φορολόγησης φυσικών προσώπων στην Βουλγαρία.

Φορολογητέο Εισόδημα ανά έτος	Συντελεστής	Φορολογία
Μονάδες	%	Μονάδες
0-19.500	0	0
19.501-28.000	20	1.700
28.000-36.300	25	3.775

Από το 2008 ισχύει ο ενιαίος φορολογικός συντελεστής 10% ανεξαρτήτως ποσού εισοδήματος φυσικών προσώπων.

Φορολογικές αφαιρέσεις φυσικών προσώπων (αφαιρούνται από το εισόδημα)

Είδος εισοδήματος	Φοροαπαλλαγή
Δωρεές σε εγκεκριμένα φιλανθρωπικά ιδρύματα (με αποδείξεις)	Όλες
Από την 1η Ιανουαρίου 2017, ποσό που επενδύεται σε κάθε φορολογικό έτος είτε άμεσα είτε έμμεσα σε εγκεκριμένη καινοτόμο μικρή και μεσαία επιχείρηση	Μέχρι το 50% του φορολογητέου εισοδήματος όπως υπολογίζεται πριν από αυτή την έκπτωση (το ποσό της έκπτωσης δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 150.000 leu το έτος). Έκπτωση η οποία δεν χρησιμοποιήθηκε δύναται να μεταφέρεται και να διεκδικείται στα επόμενα 5 έτη, τηρουμένου του 50% περιορισμού επί του φορολογητέου εισοδήματος (και με μέγιστο ολικό ποσό 150.000 leu το έτος)
Συνδρομές σε συντεχνίες ή επαγγελματικούς συνδέσμους	Όλες
Ενοίκια εισπρακτέα	20% των ενοικίων
Εισφορές στις Κοινωνικές Ασφαλίσεις, σχεδίων ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης (περιορίζονται στο 1,5% των αποδοχών), ταμείων συντάξεως και ταμείων προνοίας (περιορίζονται στο 10% των αποδοχών) και για ασφάλιστρα ζωής (περιορίζονται στο 7% του ασφαλιζόμενου ποσού).	Μέχρι 1/6 του φορολογητέου εισοδήματος
Ζημιά τρέχοντος έτους και προηγούμενων ετών (για φυσικά άτομα	Όλη

που υποχρεούνται να ετοιμάσουν οικονομικές καταστάσεις, δεν επιτρέπεται να συμψηφίζεται ζημία με το φορολογητέο εισόδημα οποιασδήποτε χρονιάς μετά την πάροδο 5 ετών)	
---	--

3.3.2. Νομικά πρόσωπα

Σύμφωνα με το Νόμο περί φόρου εισοδήματος εταιρειών όλα τα νομικά πρόσωπα και ενώσεις τα οποία συναλλάσσονται εμπορικά στη χώρα φορολογούνται. Ο φόρος εισοδήματος είναι 10% ανεξαρτήτως ποσού κερδών και υπολογίζεται αφαιρώντας από τα έσοδα της εταιρείας τις συνολικές δαπάνες. Επιπλέον, δεν υπάρχει προκαταβολή φόρου για το επόμενο φορολογικό έτος. Όλες οι βουλγαρικές εταιρείες υποβάλλουν φορολογικές δηλώσεις και πληρώνουν τον φόρο τους μέχρι τις 31 Μαρτίου κάθε χρόνο.

Ο βουλγαρικός νόμος περί φόρου εισοδήματος εταιρειών, ο οποίος τέθηκε σε ισχύ την 01.01.2007, εφάρμοσε τις οδηγίες της ΕΕ για την άμεση φορολογία και απαριθμεί τις λογιστικές εισπράξεις που δεν αναγνωρίζονται για φορολογικούς σκοπούς - αυτές περιλαμβάνουν για παράδειγμα τα έσοδα που προκύπτουν από μερίσματα που διανέμονται από τοπικά νομικά πρόσωπα - αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι το μέρισμα είναι αποτέλεσμα ήδη φορολογηθέντων κερδών και η εκ νέου αναγνώριση του εισοδήματος θα οδηγούσε και πάλι σε φορολογία. Η είσπραξη αυτού του φόρου δυνάμει της βουλγαρικής φορολογικής νομοθεσίας ισχύει για οποιαδήποτε κατανομή προς όφελος ενός προσώπου ως αποτέλεσμα του μεριδίου αυτού του προσώπου στο κεφάλαιο άλλου προσώπου, επιφέροντας μείωση των ιδίων κεφαλαίων του τελευταίου, συμπεριλαμβανομένων:

- Έσοδα από μετοχές.
- Έσοδα από συμμετοχές, περιλαμβανομένης της συμμετοχής σε εταιρίες μη ανώνυμης εταιρικής μορφής ή από άλλα δικαιώματα που αντιμετωπίζονται ως εισόδημα από μετοχές.

- Απόκρυψη της διανομής κερδών

Νομικές Μορφές εταιρειών

- Εταιρεία περιορισμένης ευθύνης
- Ανώνυμη εταιρεία

Φορολογική Κατοικία στην Βουλγαρία

Για να ιδρύσει κανείς μια εταιρεία στην Βουλγαρία είναι αρκετά εύκολο οπότε σε συνδυασμό με το ευνοϊκό φορολογικό καθεστώς της ολοένα και περισσότεροι επιχειρηματίες ιδρύουν ή μεταφέρουν την επιχείρησή τους σε αυτήν την χώρα. Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία στη Βουλγαρία, μια βουλγάρικη εταιρεία μπορεί να ανήκει και εξ ολοκλήρου σε αλλοδαπούς υπηκόους. Η διαδικασία για την υλοποίηση ενός τέτοιου σκοπού είναι εξαιρετικά απλή και περιλαμβάνει τα αντίστοιχα στάδια:

- Καταχώρηση της εταιρείας στο εμπορικό μητρώο (χωρίς να απαιτείται πλέον δικαστική απόφαση), σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει για κάθε τύπο εταιρείας ο Νόμος για τις Εμπορικές Εγγραφές (Commercial Register Act) του 2008. Το καταστατικό, το οποίο εγκρίνεται πριν από την εγγραφή της εταιρείας, πρέπει να περιλαμβάνει τα στοιχεία εκείνα, τα οποία κρίνονται υποχρεωτικά για την συγκεκριμένη μορφή εταιρείας, σύμφωνα με δίκαιο της Βουλγαρίας. Το χρονικό διάστημα που απαιτείται για την ολοκλήρωση όλων των διαδικασιών μέχρι την τελική εγγραφή της εταιρείας στο μητρώο υπολογίζεται σε περίπου 1 μήνα.
- Μετά την one-stop εγγραφή στο εμπορικό μητρώο, η εταιρεία λαμβάνει έναν εξειδικευμένο κωδικό (Unified Identification Code), ο οποίος εξυπηρετεί κάθε δημόσιο σκοπό (κοινωνικοασφαλιστικό, στατιστικό, φορολογικό κτλ.) και δεν απαιτείται πλέον καμία επιπρόσθετη εγγραφή (π.χ. στο Εθνικό Στατιστικό Ινστιτούτο). Το κόστος σύστασης μιας εταιρείας στη Βουλγαρία ανέρχεται συνολικά περίπου στο ποσό των 500-600 lev. (συνυπολογίζοντας όμως και τη μετάφραση των σχετικών εγγράφων στην αγγλική γλώσσα).

- Εάν ο ιδιοκτήτης της νέας εταιρείας συγκαταλέγεται στην κατηγορία των φυσικών προσώπων, τότε τα έξοδα μετάφρασης του διαβατηρίου του είναι ελάχιστα.
- Εάν ο ιδιοκτήτης ανήκει στη κατηγορία των νομικών προσώπων, τότε σ' αυτή τη περίπτωση απαιτούνται επικυρωμένα αντίγραφα του πιστοποιητικού προσωρινής κατάστασης και του καταστατικού λειτουργίας της μητρικής εταιρείας. Εάν η νέα εταιρεία είναι θυγατρική ελληνικής εταιρείας τότε τα ως άνω έγγραφα πρέπει αν είναι επίσημα μεταφρασμένα στη βουλγαρική. (το κόστος περίπου ανέρχεται στις 9 lev ανά σελίδα, με την προϋπόθεση πως η μετάφραση θα γίνει στη Βουλγαρία).
- Όσοι εκδηλώσουν κάποιο ενδιαφέρον μπορούν να ορίσουν πληρεξούσιο δικηγόρο, ο οποίος θα κατοχυρώσει την επωνυμία και θα τους εκπροσωπεί ενώπιων των τραπεζών των βουλγαρικών αρχών. Απαιτείται όμως η φυσική παρουσία του ενδιαφερόμενου στη Βουλγαρία με σκοπό την υπογραφή του πληρεξουσίου ενώπιων του συμβολαιογράφου. Η τράπεζα με τη σειρά της στη συνέχεια εκδίδει πιστοποιητικό για την κατάθεση του ελάχιστου απαιτούμενου κεφαλαίου, που σε συνδυασμό με τα υπόλοιπα δικαιολογητικά, υποβάλλονται στην υπηρεσία εμπορικού μητρώου.

Μια εταιρεία είναι φορολογικός κάτοικος της Βουλγαρίας εάν είναι ενσωματωμένη στο βουλγαρικό δίκαιο. Οι μόνιμες εταιρείες φορολογούνται με βάση το παγκόσμιο εισόδημά τους ενώ οι εταιρείες μη μόνιμοι κάτοικοι φορολογούνται μόνο βάσει του βουλγαρικού εισοδήματός τους.

Φορολογική μεταχείριση μερισμάτων

Όσον αφορά τα μερίσματα που καταβάλλονται σε εταιρείες μη μόνιμους κατοίκους επιβάλλεται συντελεστής 5% για τα μερίσματα και τα έσοδα εκκαθάρισης που διανέμονται σε οντότητες που είναι εγκατεστημένες σε τρίτη χώρα. Εξαιρούνται τα μερίσματα και τα έσοδα εκκαθάρισης που καταβάλλουν οι εγχώριες εταιρείες και σε μητρικές εταιρείες ΕΕ / ΕΟΧ και για τα οποία δεν απαιτείται ελάχιστο ποσοστό συμμετοχής ή ελάχιστη περίοδος κατοχής).

Το μέρος είναι στην πραγματικότητα εκείνο το μέρος του κέρδους του ισολογισμού που κάθε πάροχος κεφαλαίου αναμένει να λάβει μετά το τέλος του έτους όπως έχει συμφωνηθεί ή σύμφωνα με το ποσοστό συμμετοχής του στο μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας.

Ο τελικός φόρος που παρακρατείται στην πηγή στη Βουλγαρία σύμφωνα με το αρ.38 του βουλγαρικού φορολογικού νόμου οφείλεται από μερίσματα υπέρ:

- Τοπικά νομικά πρόσωπα που δεν είναι έμποροι (συμπεριλαμβανομένων δήμων) σε σχέση με τον βουλγαρικό νόμο για το εμπόριο
- Ιδρύματα, ενώσεις, οργανώσεις σύμφωνα με τον νόμο για τα νομικά πρόσωπα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα
- Ξένα νομικά πρόσωπα (εκτός από τις περιπτώσεις όπου το αλλοδαπό νομικό πρόσωπο λειτουργεί μέσω μόνιμης εγκατάστασης επιχειρηματικής δραστηριότητας στη Βουλγαρία).
- Τοπικό ή ξένο φυσικό πρόσωπο, όπου το εισόδημα προέρχεται από πηγή στη Βουλγαρία
- Ένα τοπικό φυσικό πρόσωπο, όπου το εισόδημα προέρχεται από πηγή στο εξωτερικό

Η βουλγαρική φορολογική νομοθεσία αποκλείει τη φορολόγηση των μερισμάτων που διανέμονται υπέρ νομικών προσώπων που κατοικούν σε κράτος μέλος της ΕΕ ή είναι συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας ΕΟΧ. Η διάταξη αυτή εφαρμόζει την οδηγία για τη φορολόγηση των μερισμάτων μεταξύ θυγατρικών και μητρικών εταιρειών εντός της ΕΕ.

Η βάση φορολόγησης των εισοδημάτων από μερίσματα είναι το ακαθάριστο ποσό των διανεμόμενων μερισμάτων. Ο φορολογικός συντελεστής είναι 5%. Γενικά, ο φόρος παρακρατείται και καταβάλλεται από την εταιρεία πληρωμής μέχρι το τέλος του μήνα που ακολουθεί το τρίμηνο, στο οποίο λήφθηκε η απόφαση για κατανομή, στην εδαφική διεύθυνση της Εθνικής Υπηρεσίας Φορολογίας στην οποία εδρεύει η εταιρεία.

Η δήλωση κατατίθεται στην εδαφική διεύθυνση της Εθνικής Υπηρεσίας Φορολογίας είτε με καταχώριση του πληρωτή του εισοδήματος είτε με τον τόπο καταχώρησης του πληρωτή του εισοδήματος. Σε περίπτωση που ο πληρωτής του

εισοδήματος δεν υπόκειται σε καταχώριση, η δήλωση πρέπει να κατατεθεί στην Εθνική Υπηρεσία Φορολογίας - Σόφια.

Μετά από αίτημα του ενδιαφερομένου, εκδίδεται πιστοποιητικό τυποποιημένου εντύπου σχετικά με τον φόρο που καταβάλλεται επί του εισοδήματος αλλοδαπών νομικών προσώπων από την εδαφική διεύθυνση της Εθνικής Υπηρεσίας Φορολογίας στην οποία κατατίθεται ή πρέπει να κατατεθεί η δήλωση.

Ο φόρος εταιρειών δηλώνεται μέχρι τις 31 Μαρτίου του επόμενου έτους από την εμφάνισή του και πρέπει να καταβληθεί ως τότε μετά την αφαίρεση των προκαταβολών και παρακρατήσεων (αρ.93 της βουλγάρικης εταιρικής νομοθεσίας). Το έντυπο φορολογικής δήλωσης πρέπει να υποβληθεί στην εδαφική διεύθυνση της Εθνικής Υπηρεσίας Εσόδων για την εγγραφή του υποκείμενου στον φόρο και προκειμένου να ενθαρρυνθεί η ηλεκτρονική υποβολή εγγράφων, ο νομοθέτης προέβλεψε μια προτίμηση. Οι υποκείμενοι στον φόρο που υποβάλλουν ηλεκτρονική φορολογική δήλωση και ετήσια έκθεση δραστηριοτήτων έως τις 31 Μαρτίου του επόμενου έτους ηλεκτρονικά και καταβάλλουν τον εταιρικό τους φόρο εντός της ίδιας προθεσμίας απολαμβάνουν απαλλαγής 1% του ετήσιου εταιρικού φόρου που οφείλεται εάν δεν υπερβαίνει το ποσό των 1.000 lev (άρθρο 92 παρ.5 της βουλγάρικης εταιρικής νομοθεσίας).

Σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 4 της βουλγάρικης εταιρικής νομοθεσίας υπάρχει ο νόμος περί στατιστικών που επιβάλλει στα πρόσωπα που διαχειρίζονται ή εκπροσωπούν νομικά πρόσωπα την υποχρέωση να υποβάλλουν στην Εθνική Στατιστική Υπηρεσία ετήσια έκθεση που περιέχει στατιστικά στοιχεία και λογιστικά έγγραφα. Πρέπει επίσης να παρέχονται στοιχεία σχετικά με τα υποκαταστήματα, τα γραφεία και άλλες δομικές μονάδες των νομικών προσώπων.

Σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 6 της φορολογίας εταιρειών στην Βουλγαρία, οι υποκείμενοι στον φόρο οφείλουν να επισυνάπτουν στην ετήσια φορολογική δήλωση την απόδειξη του ύψους των φόρων που καταβάλλονται στο εξωτερικό. Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται στα κέρδη / εισοδήματα από πηγές εξωτερικού που απαλλάσσονται από τη διπλή φορολογία δυνάμει μιας μεθόδου «απαλλαγής με πρόοδο» που προβλέπεται σε συμφωνία για την αποφυγή της διπλής φορολογίας.

Όσον αφορά τις διορθώσεις στην υποβληθείσα δήλωση που κατατέθηκε στο πλαίσιο της φορολογίας εταιρειών στην Βουλγαρία, η αρχή που ορίζεται στο άρθρο Εφαρμογή του άρθρου 104 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασία είναι ότι μετά την εκπνοή της προβλεπόμενης προθεσμίας υποβολής δηλώσεων, δεν επιτρέπεται να υποβάλει νέα δήλωση. Αυτό σημαίνει ότι οι αλλαγές σε μια υποβληθείσα δήλωση μπορούν να γίνουν με την υποβολή νέας δήλωσης πριν από την προθεσμία - στην περίπτωση αυτή 31 Μαρτίου του επόμενου έτους.

Φορολογική μεταχείριση τόκων και δικαιωμάτων

Ένα ποσοστό 10% ισχύει για τους τόκους και τα δικαιώματα που καταβάλλονται σε μια αλλοδαπή εταιρεία. Από την 1η Ιανουαρίου 2015 ισχύουν εξαιρέσεις για πληρωμές τόκων και δικαιωμάτων προς συνδεδεμένες με την ΕΕ εταιρείες βάσει της οδηγίας για τα επιτόκια και τις αμοιβές.

Η κατάσταση του παρακρατούμενου φόρου στην πηγή πραγματοποιείται ανά τρίμηνο μέχρι το τέλος του επόμενου μήνα. Τα πρόσωπα που υποχρεούνται να παρακρατούν και να καταβάλλουν φόρο στην πηγή σύμφωνα με το άρθρο 194 και πρέπει να απαλλαγεί από τον οφειλόμενο φόρο για το τρίμηνο μέσω δήλωσης σύμφωνα με ένα έντυπο. Με την επιφύλαξη υποβολής δηλώσεων περιλαμβάνονται επίσης και οι φόροι που παρακρατούνται στην πηγή επί των εσόδων από μερίσματα και εκκαθαριστικές μετοχές που αποφέρουν προς όφελος των τοπικών νομικών προσώπων που δεν είναι έμποροι.

Σε περιπτώσεις όπου ο πληρωτής του εισοδήματος είναι ένα πρόσωπο το οποίο δεν υποχρεούται να παρακρατεί και να παρακρατήσει φόρους, η φορολογική δήλωση υποβάλλεται από τον αποδέκτη του εισοδήματος μέχρι το τέλος του μήνα που ακολουθεί το τρίμηνο.

Η προθεσμία πληρωμής του φόρου είναι μέχρι το τέλος του μήνα που ακολουθεί το τρίμηνο κατά το οποίο γεννήθηκε η φορολογική υποχρέωση (άρθρο 202, παράγραφοι 1 και 2, της φορολογίας εταιρειών στην Βουλγαρία).

Πρέπει να σημειωθεί ότι όταν ο φόρος δεν παρακρατείται και καταβάλλεται ανάλογα, οφείλεται από κοινού από τους υποκείμενους στο φόρο αυτού του εισοδήματος.

Φόρος χαρτοσήμου

Δεν ορίζεται φόρος χαρτοσήμου στη Βουλγαρική φορολογική νομοθεσία.

Φορολογικές Ζημιές

Οι φορολογικές ζημιές μπορούν να μεταφερθούν για 5 χρόνια και δεν διενεργούνται προβλέψεις σχετικά με τη μεταφορά της φορολογικής ζημίας.

Φοροαπαλλαγές

Εκτός από τους είδη χαμηλούς φόρους, το κράτος προσφέρει επιπρόσθετες φοροαπαλλαγές (υπό ορισμένες προϋποθέσεις) σε επιχειρήσεις που έχουν επενδύσει σε υποβαθμισμένες περιοχές , δηλαδή σε περιοχές όπου η ανεργία, κατά το προηγούμενο έτος , ήταν σαφώς πιο αυξημένη από το μέσο όρο της χώρας.

Συγκεκριμένα:

- Απαλλαγή μέχρι και 100% του εταιρικού φόρου (10%) για βιομηχανικές μονάδες, εγκατεστημένες σε περιοχές με ανεργία που ξεπερνά το 35% τουλάχιστον του μέσου όρου. Η συγκεκριμένη απαλλαγή ισχύει για μία πενταετία ανεξαρτήτως από την εξέλιξη της ανεργίας.
- Μείωση του εταιρικού φόρου μέχρι το 10% επί της αξίας των πάγιων επενδύσεων, (με την εξαίρεση των επιβατικών αυτοκινήτων), με την προϋπόθεση πως η επένδυση πραγματοποιείται σε περιοχή που το ποσοστό της ανεργίας είναι μεγαλύτερο κατά 50% του εθνικού μέσου όρου.

- Επιχειρήσεις που προσλαμβάνουν εγγεγραμμένους ανέργους επωφελούνται με ειδική έκπτωση, δηλαδή αφαίρεση από τα κέρδη των αμοιβών και εργοδοτικών εισφορών μέχρι και για 12 μήνες.
- Απαλλαγή από τον εταιρικό φόρο για νομικά πρόσωπα που εκτελούν προγράμματα
- τεχνικής συνεργασίας, χρηματοδοτούμενα από Κοινοτικά Προγράμματα.

3.3.3. Λοιποί φόροι

Φόροι ακινήτων

Ο ετήσιος φόρος ακίνητης περιουσίας κυμαίνεται μεταξύ 0,01% έως 0,45% για τη φορολογική αποτίμηση του ακινήτου και καθορίζεται κάθε χρόνο από τους δήμους. Τα ετήσια τέλη συλλογής απορριμμάτων που προκύπτουν και αυτά από τη φορολογική αποτίμηση των ακινήτων συλλέγονται επίσης από τους δήμους. Απαλλάσσονται του φόρου τα ακίνητα που ανήκουν στους δήμους, στο κράτος και σε διάφορα κρατικά ιδρύματα. Επιπλέον, ο φόρος που επιβάλλεται για τη μεταβίβαση ακινήτων και οχημάτων έχει φορολογικούς συντελεστές από 0,1% έως 3%.

Φόρος κληρονομιάς

Ο φόρος κληρονομιάς επιβάλλεται στην περιουσία που βρίσκεται στην Βουλγαρία ή στο εξωτερικό όταν κληρονομείται από πολίτες της Βουλγαρίας. Επιβάλλεται επίσης στην περιουσία που βρίσκεται στην Βουλγαρία και κληρονομείται από μη κατοίκους της Βουλγαρίας. Το ποσοστό φόρου είναι 0,7% - 1,4% όταν κληρονομείται από τους συγγενείς ή 5%-10% όταν δεν αποκτιέται από τους συγγενείς. Σε μερικές περιπτώσεις η κληρονομιά απαλλάσσεται του φόρου (δωρεά στον/στην σύζυγο και συγγενείς α' βαθμού). Ο φόρος κληρονομιάς επιβάλλεται στην περιουσία που βρίσκεται μέσα στη χώρα ή στο εξωτερικό και κληρονομείται από διαθήκη ή από τον νόμο από πολίτες της χώρας καθώς επίσης και την περιουσία των μη κατοίκων μέσα στο έδαφος της χώρας.

Ετήσια φορολογική βάση εισοδήματος από εργασιακές σχέσεις

Το φορολογητέο εισόδημα που προέρχεται από εργασιακές σχέσεις είναι η αμοιβή εργασίας και όλες οι άλλες πληρωμές σε χρήμα ή / και σε είδος που πραγματοποιούνται από τον εργοδότη ή εις βάρος του εργοδότη. Εξαιρέσεις παρατίθενται στο άρθρο 24 της φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων στη Βουλγαρία και περιλαμβάνουν αποζημιώσεις, την αξία των ειδικών ενδυμάτων εργασίας, των κουπονιών τροφίμων και άλλων.

Η ετήσια φορολογική βάση για τα έσοδα από εργασιακές σχέσεις καθορίζεται ως εξής: το φορολογητέο εισόδημα που αναφέρεται στο 24 της φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων στη Βουλγαρία που έλαβε ο υποκείμενος στον φόρο κατά τη διάρκεια του έτους φορολογίας μειώνεται με τις υποχρεωτικές ασφαλιστικές εισφορές που παρακρατούνται από τον εργοδότη εις βάρος του φυσικού προσώπου, σύμφωνα με τον Κώδικα Κοινωνικής Ασφάλισης και τον νόμο περί ασφάλισης υγείας, καθώς και από την υποχρεωτική ασφαλιστικές εισφορές, που κατατίθενται στο εξωτερικό, οι οποίες είναι εις βάρος του φυσικού προσώπου.

Ετήσια φορολογική βάση για το εισόδημα από ενοίκια ή για οποιαδήποτε άλλη χορήγηση χρήσης δικαιωμάτων ή περιουσίας

Το φορολογητέο εισόδημα που προέρχεται από ενοίκιο ή οποιαδήποτε άλλη χορήγηση της χρήσης κινητής ή ακίνητης περιουσίας εξ επαχθούς αιτίας καθορίζεται με τη μείωση του εισοδήματος που εισπράττεται από τα έξοδα ύψους 10%.

Σύμφωνα με το άρθρο 32 της φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων στη Βουλγαρία, η ετήσια φορολογική βάση για το εισόδημα των τοπικών φυσικών προσώπων που προέρχονται από ενοίκιο ή οποιαδήποτε άλλη χορήγηση της χρήσης δικαιωμάτων ή περιουσιακών στοιχείων καθορίζεται με τη μείωση του φορολογητέου εισοδήματος που αναφέρεται στο 31 της φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων

στη Βουλγαρία, όπου το εν λόγω εισόδημα εισπράττεται κατά τη διάρκεια του φορολογικού έτους, με τις εισφορές τις οποίες το πρόσωπο ήταν υποχρεωμένο να καταβάλει κατά τη διάρκεια του έτους φορολογίας με δικά του έξοδα, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 31, 40, παρ. 5 του νόμου περί ασφάλισης υγείας.

Ετήσια φορολογική βάση για το εισόδημα που προκύπτει από τη μεταβίβαση δικαιωμάτων ή περιουσίας

Το φορολογητέο εισόδημα ρυθμίζεται από το άρθρο 33 της φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων στη Βουλγαρία. Σύμφωνα με το άρθρο 34 η ετήσια βάση φορολόγησης των εισοδημάτων που προέρχονται από τη μεταβίβαση δικαιωμάτων ή περιουσιακών στοιχείων είναι το φορολογητέο εισόδημα που αναφέρεται στο άρθρο 33 που ελήφθη κατά τη διάρκεια του έτους.

Φορολογικές ελαφρύνσεις

Οι φορολογικές ελαφρύνσεις ρυθμίζονται στο άρθρο 17 της φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων στη Βουλγαρία. Σύμφωνα με το άρθρο 17 και άρθρο 18 λόγω της έλλειψης ελάχιστου μη φορολογητέου ποσού, μειώνεται κατά 7.920 lev κατά το συνολικό ποσό των ετήσιων φορολογικών βάσεων για άτομα με μειωμένη εργασιακή ικανότητα κατά 50% ή περισσότερο. Η φορολογική βάση για το εισόδημα που προκύπτει από εργασιακές σχέσεις για άτομα με μειωμένη εργασιακή ικανότητα ισχύει και για τον μήνα κατά τον οποίο σημειώθηκε η μειωμένη ικανότητα και για τον μήνα κατά τον οποίο λήγει η ισχύς της απόφασης αυτής.

Έμμεσοι Φόροι

Το καθεστώς φορολογίας στη Βουλγαρία μπορεί να χωριστεί σε δύο βασικές κατηγορίες: άμεσοι (φόρος εισοδήματος εταιρειών, φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων, φόροι παρακρατηθέν στην πηγή) και έμμεσοι φόροι (φόρος προστιθεμένης αξίας και ειδικοί φόροι). Η Βουλγαρία ακολουθεί τους κανόνες της ΕΕ σχετικά με τη

συμμόρφωση με τον ΦΠΑ, αλλά εξακολουθεί να είναι ελεύθερη να καθορίζει τον δικό της συντελεστή ΦΠΑ με μόνη προϋπόθεση να είναι πάνω από το 15%. Οι προμηθευτές αγαθών ή υπηρεσιών στη Βουλγαρία πρέπει να χρεώνουν τον κατάλληλο συντελεστή ΦΠΑ και να εισπράζουν τον φόρο για περαιτέρω πληρωμή στις βουλγαρικές φορολογικές αρχές μέσω πληρωμής ΦΠΑ.

Η εγγραφή υπό του Νόμου περί ΦΠΑ είναι υποχρεωτική και προαιρετική.

Η υποχρεωτική εγγραφή:

1. Κύκλο εργασιών άνω των 50.000 lev
2. Ενδοκοινοτικές συναλλαγές άνω των 20.000 lev
3. Πωλήσεις εξ αποστάσεως άνω των 70.000 lev

Κάθε πρόσωπο που είναι υποκείμενο σε φορολογία για περίοδο μη μακρύτερη από τους τελευταίους 12 μήνες πριν από τον τρέχον μήνα είναι υποχρεωμένο - μέσα σε περίοδο από 14 μέρες από τη λήξη φορολογικής περιόδου που απέκτησε αυτό τον κύκλο εργασιών – να υποβάλει αίτηση για εγγραφή στο ανάλογο περιφερειακό γραφείο του Εθνικού Οργανισμού εσόδων. Ανεξάρτητα από το φορολογούμενο κύκλο εργασιών, υποχρεωτική είναι η εγγραφή του κάθε προσώπου που μένει σε άλλο κράτος μέλος της ΕΕ, που δεν μένει στη χώρα και εκτελεί παράδοση αγαθών που είναι υποκείμενα σε φόρο οι οποίες εισάγονται στη Βουλγαρία εξ ή σε βάρος του και ο παραλήπτης τους δεν είναι πρόσωπο υποκείμενο στο ΦΠΑ.

Προαιρετική εγγραφή: κάθε πρόσωπο υποκείμενο σε φόρο ανεξάρτητα από το μέγεθος του φορολογούμενου κύκλου εργασιών μπορεί να εγγραφεί υπό του Νόμου περί ΦΠΑ οικειοθελώς.

Ποσοστά	Είδος	Αγαθά και Υπηρεσίες
20%	Τυπικός	Όλα τα φορολογητέα αγαθά και υπηρεσίες
9%	Μειωμένος	Διαμονή

0%	Μηδενικός	Ενδοκοινοτικές και διεθνείς συναλλαγές
----	-----------	---

Ο ειδικός φόρος είναι έμμεσος φόρος που χρεώνεται στα εξής εμπορεύματα:

- Αλκοόλ, συμπεριλαμβανομένων κρασί και μπίρα
- Καπνός
- Ενεργειακά προϊόντα και ηλεκτρική ενέργεια
- Αυτοκίνητα
- Καφές και εγχυλίσματα του καφέ

Κοινωνικοί Ασφάλιση στην Βουλγαρία

Το δικαίωμα ασφάλισης της υγείας κατοχυρώνεται στο Σύνταγμα της Βουλγαρίας, στο άρθρο 52. Πιο συγκεκριμένα ο συνταγματικός νομοθέτης στην παράγραφο 1, ορίζει ότι οι πολίτες έχουν δικαίωμα στην ασφάλιση υγείας η οποία τους εξασφαλίζει πρόσβαση σε ιατρική βοήθεια και δωρεάν χρησιμοποιήσει των ιατρικών υπηρεσιών, σύμφωνα με τους όρους και τις διαδικασίες που ορίζονται σε νόμο. Στην παράγραφο 2, αναφέρεται ότι η υγειονομική περίθαλψη των πολιτών χρηματοδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό, τους εργοδότες, από προσωπικές και συλλογικές ασφαλιστικές εισφορές και από άλλες πηγές, στη βάση των όρων και των διατάξεων που ορίζονται σε νόμο. Ο κοινός νομοθέτης θέσπισε με την σειρά του τον «Νόμο για την ασφάλιση της υγείας» (ΦΕΚ 70/1998, όπως ισχύει μετά τις αλλαγές και συμπληρώσεις του), με τον οποίο ρυθμίζονται όλα τα θέματα που σχετίζονται τόσο με την υποχρεωτική όσο και με την εθελοντική ασφάλιση υγείας.

Σύμφωνα με το άρθρο 2, του Ν.70/1998, η υποχρεωτική ασφάλιση υγείας (ΥΑΥ) αποτελεί δραστηριότητα που αναφέρεται στη διαχείριση και τη δαπάνη των πόρων, από τις υποχρεωτικές εισφορές ασφάλισης υγείας για την πληρωμή ιατροφαρμακευτικών δραστηριοτήτων, και πραγματοποιείται από το Εθνικό Ταμείο

Ασφάλισης Υγείας – ΕΤΑΥ και τις περιφερειακές του διευθύνσεις. Η ΕΤΑΥ εξασφαλίζει την παροχή ενός βασικού πακέτου ιατροφαρμακευτικών δραστηριοτήτων, οι οποίες καλύπτονται από τον προϋπολογισμό του ΕΤΑΥ. Το Ταμείο οργανώνει τη συλλογή, διοίκηση και κατανομή των πόρων που προορίζονται για την υποχρεωτική ασφάλιση υγείας, ενώ η συλλογή των αντίστοιχων εισφορών υποχρεωτικής ασφάλισης υγείας, αποτελεί ευθύνη της Εθνικής Υπηρεσίας Εσόδων.

Σύμφωνα με τον άρθρο 3 του παραπάνω νόμου, η εθελοντική ασφάλιση υγείας (ΕΑΥ), αποτελεί δραστηριότητα ανάληψης κινδύνων που σχετίζονται με την χρηματοδοτική κάλυψη συγκεκριμένων ιατρικών υπηρεσιών και προϊόντων έναντι πληρωμής προμηθειών στην βάση ασφαλιστήριων συμβολαίων.

Στο καθεστώς υποχρεωτικής ασφάλισης υγείας του ΕΤΑΥ, υπάγονται:

- 1) Όλοι οι πολίτες της Βουλγαρίας που δεν είναι ταυτόχρονα πολίτες άλλης χώρας.
- 2) Οι πολίτες της Βουλγαρίας που είναι ταυτόχρονα πολίτες άλλης χώρας αλλά διαμένουν μόνιμα στο έδαφος της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας.
- 3) Αλλοδαποί που διαθέτουν άδεια παραμονής μόνιμη ή μακροχρόνια στο έδαφος της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά από διεθνή συμφωνία της οποίας είναι μέρος η Δημοκρατία της Βουλγαρίας.
- 4) Πρόσωπα που τελούν υπό καθεστώς πρόσφυγα, ανθρωπιστικό καθεστώς ή πρόσωπα στα οποία έχει χορηγηθεί άσυλο.
- 5) Αλλοδαποί προπτυχιακοί/μεταπτυχιακοί φοιτητές και υποψήφιοι διδάκτορες που έχουν γίνει δεκτοί σε πανεπιστήμια ή επιστημονικούς οργανισμούς της χώρας βάσει του διατάγματος του Υπουργικού Συμβουλίου αριθ. 103 του 1993 για την υλοποίηση εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων μεταξύ των Βούλγαρων πολιτών στο εξωτερικό και του διατάγματος του Υπουργικού Συμβουλίου αριθ. 228 του 1997 για την εισδοχή πολιτών της FYROM στα κρατικά πανεπιστήμια της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας.
- 6) Πρόσωπα που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των περιπτώσεων 1 έως 5 και για τα οποία εφαρμόζεται η νομοθεσία της Βουλγαρίας, σύμφωνα με τους κανόνες συντονισμού των καθεστώτων κοινωνικής ασφάλισης. Όσοι υπάγονται σε καθεστώς ασφάλισης υγείας άλλου κράτους μέλους δεν υπάγονται υποχρεωτικά στο ΕΤΑΥ, σύμφωνα με τους κανόνες συντονισμού των καθεστώτων κοινωνικής ασφάλισης.

Η υποχρεωτική ασφάλιση υγείας, διασφαλίζει στους ασφαλισμένους ελεύθερη πρόσβαση σε ιατρική περίθαλψη μέσω μιας δέσμης δραστηριοτήτων υγειονομικής

περίθαλψης συγκεκριμένου τύπου, εμβέλειας και ποσού, καθώς και ελεύθερη επιλογή παρόχων περίθαλψης οι οποίοι είναι συμβεβλημένοι με Περιφερειακό ταμείο ασφάλισης υγείας. Το δικαίωμα επιλογής ισχύει σε ολόκληρο το έδαφος της Βουλγαρίας και μπορεί να μην περιορίζεται από γεωγραφικές ή/και διοικητικές υποδιαιρέσεις. Οι ασφαλισμένοι δικαιούνται να επιλέγουν ελεύθερα γενικό γιατρό (στο πλαίσιο της πρωτοβάθμιας εξωνοσοκομειακής περίθαλψης καθώς και οδοντίατρο σε ολόκληρη τη χώρα. Οι ασφαλισμένοι μπορούν να αλλάζουν τον γενικό γιατρό τους κάθε ημερολογιακό έτος, κατά τις περιόδους από την 1η έως την 30ή Ιουνίου και από την 1η έως την 31η Δεκεμβρίου. Σε περίπτωση αλλαγής τόπου κατοικίας, ο ασφαλισμένος δικαιούται να διαλέξει νέο γενικό γιατρό ανά πάσα στιγμή κατά τη διάρκεια του έτους. Ειδική εξωνοσοκομειακή περίθαλψη παρέχεται σε ασφαλισμένους που διαθέτουν «Ιατρικό παραπεμπτικό ιατρικής επίσκεψης ή κοινής θεραπείας» το οποίο έχει εκδοθεί από τον γενικό γιατρό που τους παρακολουθεί. Το παραπεμπτικό αυτό ισχύει για τις επόμενες 30 ημέρες από την έκδοσή του. Με την επίδειξη του παραπεμπτικού τους, οι ασφαλισμένοι μπορούν να επιλέξουν ειδικό γιατρό σε οποιοδήποτε νοσοκομείο είναι συμβεβλημένο με το Περιφερειακό ταμείο ασφάλισης υγείας. Οι γιατροί και οι οδοντίατροι μπορούν να παραπέμπουν τους ασθενείς σε επιλεγμένα ιδρύματα ενδονοσοκομειακής περίθαλψης σε ολόκληρη τη χώρα. Το νοσοκομείο (ή κέντρο υγείας) πρέπει να είναι συμβεβλημένο με το Περιφερειακό ταμείο ασφάλισης υγείας. Από το 2011 οι ασθενείς μπορούν να επιλέγουν ομάδα γιατρών και νοσηλευτών στο εκάστοτε ίδρυμα υγειονομικής περίθαλψης.

Σύμφωνα με το άρθρο 37 του Ν.70/1998, καθώς και των διαταγμάτων του Υπουργικού Συμβουλίου που συγκεκριμενοποιούν τα ποσά, τις διαδικασίες και τις εξαιρέσεις, για κάθε επίσκεψη σε γενικό γιατρό, ειδικό γιατρό σε εξωτερικά ιατρεία ή οδοντίατρο, για την οποία παρασχέθηκε ιατρική περίθαλψη, οι ασφαλισμένοι καταβάλλουν συμμετοχή που αντιστοιχεί στο 1% του κατώτατου εθνικού μισθού. Για το 2016, εφόσον ο κατώτατος μισθός είναι 420 lev, το ποσό της συμμετοχής του ασφαλισμένου ανέρχεται σε 4,2 lev. Για το 2017 ο κατώτατος μισθός ανέρχεται στα 460 lev και το ποσό της συμμετοχής του ασφαλισμένου στα 4,6 lev. Για τους συνταξιούχους γήρατος η συμμετοχή τους είναι μειωμένη στο 1 lev και η διαφορά καλύπτεται από τον κρατικό προϋπολογισμό, μέσω του ΕΤΑΥ. Σε περίπτωση που ο ασφαλισμένος χρήζει νοσηλείας, πρέπει να καταβάλλει το 2% του κατώτατου εθνικού

μισθού για κάθε ημέρα νοσηλείας, (άρα για το 2016 και 2017, το ποσό της συμμετοχής του ασφαλισμένου ανέρχεται σε 8,4 και 9,2 lev αντίστοιχα), όταν η συνολική της διάρκεια δεν υπερβαίνει τις 10 ημέρες κατ' έτος. Μετά τη 10η ημέρα, ο ασθενής δεν χρειάζεται να καταβάλει συμμετοχή. Δεν καταβάλλουν συμμετοχή για την παροχή εξωνοσοκομειακής και ενδονοσοκομειακής ιατρικής και οδοντιατρικής περίθαλψης: τα ανήλικα και άνεργα μέλη της οικογένειας, τα θύματα επιχειρήσεων που σχετίζονται με την άμυνα της χώρας, οι βετεράνοι και ανάπηροι πολέμου, οι κρατούμενοι και τρόφιμοι φυλακών, οι άποροι που λαμβάνουν κρατικό βοήθημα, τα άτομα χωρίς εισόδημα που διαμένουν σε ιδρύματα περίθαλψης, οι έγκυες γυναίκες και λεχώνες έως και 45 ημέρες μετά τον τοκετό, οι ασφαλισμένοι με σοβαρή αναπηρία που επιπλέον πάσχουν από συγκεκριμένες ασθένειες, οι ασθενείς με κακοήγη νεοπλάσματα. Τα άτομα των οποίων τα δικαιώματα ασφάλισης υγείας έχουν λήξει καταβάλλουν τίμημα για τις υπηρεσίες υγειονομικής περίθαλψης που τους παρέχονται.

Σύμφωνα με το άρθρο 40 του Ν.70/1998, οι εισφορές ασφάλισης υγείας, αντιστοιχούν σε ένα ποσοστό των ασφαλιστέων αποδοχών, το ύψος του οποίου καθορίζεται σε ετήσια βάση στον προϋπολογισμό του Εθνικού Ταμείου Ασφάλισης Υγείας (για παράδειγμα για το 2016 είναι 8%). Οι εισφορές ασφάλισης υγείας όπως και οι εισφορές κοινωνικής ασφάλισης παρακρατούνται επί των καταβεβλημένων, περιλαμβανομένων των δεδουλευμένων και μη εισπραχθέντων, μηνιαίων μισθών. Οι εισφορές δεν μπορούν να υπολείπονται των εισφορών που υπολογίζονται επί των ελάχιστων ασφαλιστέων αποδοχών, όπως αυτές καθορίζονται ανάλογα με τη βασική οικονομική δραστηριότητα και την επαγγελματική κατηγορία σε ετήσια βάση στον Νόμο για τον προϋπολογισμό της Κρατικής Κοινωνικής Ασφάλισης.

Για όσους δεν έχουν οριστεί ελάχιστες ασφαλιστέες αποδοχές, οι εισφορές παρακρατούνται από τον εθνικό ελάχιστο μηνιαίο μισθό. Το 2016 οι ελάχιστες ασφαλιστέες αποδοχές για τους αυτοαπασχολούμενους κυμαίνονται από 420 lev (215 ευρώ) έως 550 lev (282 ευρώ), ανάλογα με το ετήσιο φορολογητέο εισόδημά τους για το 2014. Για όσους δεν επιδόθηκαν σε προσοδοφόρες δραστηριότητες το 2014 και για τους αυτοαπασχολούμενους που ξεκίνησαν την οικονομική τους δραστηριότητα το 2015 και το 2016, το ελάχιστο ποσό ασφαλιστέων αποδοχών ανέρχεται σε 420 LEV (215 ευρώ). Οι εισφορές δεν μπορούν να υπερβαίνουν και το ύψος των εισφορών που

υπολογίζονται επί των μέγιστων μηνιαίων ασφαλιστέων αποδοχών (για το 2016, ανέρχονται σε 2.600 LEV ή 1.329 ευρώ). Από το 2008 η κατανομή των εισφορών ασφάλισης υγείας μεταξύ εργοδότη και ασφαλιζόμενου διαμορφώνεται στη σχέση 60:40 (4,8% για λογαριασμό του εργοδότη και 3,2% για λογαριασμό του ασφαλιζόμενου). Οι αυτοαπασχολούμενοι, οι ναυτικοί, οι αγρότες, οι άνεργοι που δεν δικαιούνται το επίδομα ανεργίας, καταβάλλουν οι ίδιοι εις το ακέραιο το ποσό της εισφοράς τους (8% για το 2016).

Οι εισφορές των δημοσίων υπαλλήλων, των δικαστών, των εισαγγελέων, των ανακριτών, των δικαστικών επιμελητών, των δικαστικών υπαλλήλων και των στρατιωτικών, (8% για το 2016) καλύπτονται από τον κρατικό προϋπολογισμό. Ασφαλίζονται και καλύπτονται επίσης από τον κρατικό προϋπολογισμό: τα ανήλικα και άνεργα μέλη της οικογένειας, οι φοιτητές (Βούλγαροι και αλλοδαποί) που φοιτούν (με μορφή τακτικής φοίτησης), μέχρι το 26ο έτος της ηλικίας τους, σε βουλγάρικα πανεπιστημιακά ιδρύματα, τα θύματα επιχειρήσεων που σχετίζονται με την άμυνα της χώρας, οι βετεράνοι και ανάπηροι πολέμου, οι κρατούμενοι και τρόφιμοι φυλακών, οι άποροι που λαμβάνουν κρατικό βοήθημα, τα άτομα χωρίς εισόδημα που διαμένουν σε ιδρύματα περίθαλψης, οι ασφαλισμένοι με σοβαρή αναπηρία που επιπλέον πάσχουν από συγκεκριμένες ασθένειες. Για όλες αυτές τις κατηγορίες ασφαλισμένων οι εισφορές υπολογίζονται ως ποσοστό (8% για το 2016) επί του 55% (για το 2016) των ελάχιστων μηνιαίων ασφαλιστέων αποδοχών των αυτοαπασχολούμενων. Για κάθε χρόνο μετά το 2016, το ποσοστό αυξάνεται κατά πέντε μονάδες για να φτάσει σταδιακά στο 100% των ελάχιστων μηνιαίων ασφαλιστέων αποδοχών των αυτοαπασχολούμενων.

Τα δικαιώματα ασφάλισης υγείας των προσώπων που υποχρεούνται να καταβάλλουν ίδια δαπάνη εισφορές κοινωνικής ασφάλισης, αναστέλλονται (άρθρο 109 του Ν.70/1998), σε περίπτωση που τα πρόσωπα αυτά παραλείψουν να καταβάλουν περισσότερες από 3 οφειλόμενες μηνιαίες εισφορές εντός διαστήματος 36 μηνών, μέχρι τον μήνα που προηγείται του μήνα κατά τον οποίο παρασχέθηκαν οι υπηρεσίες υγειονομικής περίθαλψης. Τα εν λόγω πρόσωπα ανακτούν τα οικεία δικαιώματα ασφάλισης μόλις καταβάλουν τις ανεξόφλητες εισφορές των 60 προηγούμενων μηνών. Τα δικαιώματα ασφάλισης υγείας ισχύουν εκ νέου από την ημερομηνία καταβολής των οφειλόμενων εισφορών. Τα ποσά που καταβάλλονται για παρεχόμενες υπηρεσίες

υγειονομικής περίθαλψης δεν επιστρέφονται. Στις περιπτώσεις όπου η εισφορά καταβάλλεται υποχρεωτικά από τον εργοδότη ή άλλο πρόσωπο, τυχόν παράλειψη καταβολής της εισφοράς δεν στερεί από τον ασφαλισμένο το δικαίωμά του σε ασφάλιση υγείας.

3.4. Γενική Παρουσίαση φορολογικού συστήματος στην Ελλάδα

Η ελληνική φορολογική νομοθεσία πάσχει από παθογένειες ετών που σχετίζονται τόσο με την ποιότητα της νομοθέτησης, όσο και με την ποσότητα των φόρων, των νόμων, την πολυπλοκότητα των διατάξεων και τις αδυναμίες των μηχανισμών επίλυσης φορολογικών διαφορών, τόσο στο πλαίσιο της διοίκησης όσο και σε επίπεδο δικαστικής επίλυσης των φορολογικών διαφορών.

Είναι γεγονός ότι ο αριθμός των φορολογικών νόμων στην Ελλάδα είναι αντιστρόφως ανάλογος με τα φορολογικά έσοδα, και όχι τυχαία. Οι πολλοί και πολύπλοκοι φόροι παρέχουν και κίνητρο αλλά και περισσότερους τρόπους φοροδιαφυγής, καθιστούν πιο κοστοβόρα και δύσκολη την επιμόρφωση και εξειδίκευση των φορολογικών υπηρεσιών και οργάνων και ακόμα δυσκολότερη την αξιολόγησή τους και την εξαγωγή συμπερασμάτων σχετικά με το ποιος φόρος είναι αποδοτικότερος, ποιος έχει το μικρότερο κοινωνικό κόστος κλπ. Είναι χαρακτηριστικό ότι στη χώρα μας ψηφίζονται κάθε χρόνο κατά μέσο όρο τουλάχιστον 3 νόμοι με φορολογικό κορμό, ενώ οι τροπολογίες που προστίθενται σε άλλα νομοθετήματα και επιφέρουν τροποποιήσεις φορολογικού περιεχομένου είναι πολύ περισσότερες. Αυτό σε συνδυασμό με την πρόχειρη διαδικασία νομοθέτησης έχει σαν αποτέλεσμα την έκδοση πολυάριθμων εγκυκλίων από το Υπουργείο Οικονομικών, οι οποίες εν τέλει περισσότερο περιπλέκουν παρά απλοποιούν τη νομοθεσία για φορολογούμενους και διοικητικό προσωπικό των φορολογικών αρχών.

3.4.1. Φυσικά πρόσωπα

Η φορολογία εισοδήματος φυσικών προσώπων καθορίζεται με τις διατάξεις του Κώδικα φορολογίας Εισοδήματος (ν.4172/2013), ο οποίος ισχύει για εισοδήματα που αποκτώνται και δαπάνες που πραγματοποιούνται, κατά περίπτωση, στα φορολογικά

έτη που αρχίζουν από 1η Ιανουαρίου 2014 και μετά. Σύμφωνα με αυτόν, ο φορολογούμενος που έχει την φορολογική κατοικία του στην Ελλάδα υπόκειται σε φόρο για το φορολογητέο εισόδημά του που προκύπτει στην ημεδαπή και την αλλοδαπή, ήτοι το παγκόσμιο εισόδημά του που αποκτάται μέσα σε ορισμένο φορολογικό έτος. Αντίθετα, ο φορολογούμενος που δεν έχει την φορολογική του κατοικία στην Ελλάδα, υπόκειται σε φόρο για το φορολογητέο του εισόδημα που προκύπτει στην Ελλάδα, μέσα σε ορισμένο φορολογικό έτος. Ο φόρος που προκύπτει μειώνεται κατά το ποσό των χιλίων εννιακοσίων (1.900) ευρώ για το φορολογούμενο χωρίς εξαρτώμενα τέκνα, όταν το φορολογητέο εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και συντάξεις δεν υπερβαίνει το ποσό των είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ. Η μείωση του φόρου ανέρχεται σε χίλια εννιακόσια πενήντα (1.950) ευρώ για το φορολογούμενο με ένα (1) εξαρτώμενο τέκνο, σε δύο χιλιάδες (2.000) ευρώ για δύο (2) εξαρτώμενα τέκνα και σε δύο χιλιάδες εκατό (2.100) ευρώ για τρία (3) εξαρτώμενα τέκνα και άνω.

Εάν το ποσό του φόρου είναι μικρότερο των ποσών αυτών, η μείωση του φόρου περιορίζεται στο ποσό του αναλογούντος φόρου. Για φορολογητέο εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και συντάξεις, το οποίο υπερβαίνει το ποσό των είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ, το ποσό της μείωσης μειώνεται κατά δέκα (10) ευρώ ανά χίλια (1.000) ευρώ του φορολογητέου εισοδήματος από μισθούς και συντάξεις.

Κλίμακα φυσικών προσώπων

Κλίμακιο Εισοδήματος	Φορολογικός συντελεστής	Σύνολο φόρου
0 – 20.000	22%	4.400
20.001 – 30.000	29%	7.300
30.001 – 40.000	37%	11.000
40.000 -	45%	

3.4.2. Νομικά πρόσωπα

Σε φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων υπόκεινται:

- α) οι κεφαλαιουχικές εταιρείες που συστήθηκαν στην ημεδαπή ή την αλλοδαπή,
- β) οι προσωπικές εταιρείες που συστήθηκαν στην ημεδαπή ή την αλλοδαπή,
- γ) τα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου που συστήθηκαν στην ημεδαπή ή την αλλοδαπή και στα οποία περιλαμβάνονται και τα κάθε είδους σωματεία και ιδρύματα, με εξαίρεση μόνο τα κάθε είδους έσοδα που πραγματοποιούνται κατά την επιδίωξη της εκπλήρωσης του σκοπού τους, τα οποία δεν αποτελούν αντικείμενο φόρου,
- δ) συνεταιρισμοί και ενώσεις αυτών,
- ε) κοινωνίες αστικού δικαίου, αστικές κερδοσκοπικές ή μη κερδοσκοπικές εταιρείες, συμμετοχικές ή αφανείς εφόσον ασκούν επιχείρηση ή επάγγελμα,
- στ) κοινοπραξίες,
- ζ) οι νομικές οντότητες που ορίζονται στο άρθρο 2 του Κώδικα φορολογίας εισοδήματος και δεν περιλαμβάνονται σε μια από τις προηγούμενες περιπτώσεις.

Τα παραπάνω νομικά πρόσωπα φορολογούνται με συντελεστή 29% και έχουν από την 01/01/2017 και πλέον 100% προκαταβολή φόρου.

3.4.3. Λοιποί φόροι

Ενδεικτικά θα αναφέρουμε κάποιους επιπλέον σημαντικούς φόρους του φορολογικού συστήματος της χώρας μας.

Φορολογική κλίμακα για εισοδήματα από ακίνητη φυσικών προσώπων

Εισόδημα	Φορολογικός συντελεστής	Σύνολο φόρου
0 – 12.0000	15%	1800
12.001 – 35.000	35%	9850
35.001 -	45%	

Σε περίπτωση που έχουμε εισοδήματα από ακίνητα ενός νομικού προσώπου, το ποσό αυτό προστίθεται στην κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα με συντελεστή 29% όπως ανέφερα παραπάνω.

Φόρος μεταβίβασης ακινήτων

Οι αγορές ακινήτων στην Ελλάδα υπόκεινται σε φορολογία. Είναι υποχρεωτικό να καταβάλλεται ο φόρος αγοράς πριν από την υπογραφή της σύμβασης. Το ποσό του φόρου υπολογίζεται επί της αξίας του ακινήτου. Ο φόρος μεταβίβασης χρεώνεται στο 3% της τιμής του ακινήτου και υπολογίζεται στην μεγαλύτερη μεταξύ αντικειμενικής αξίας και αξίας πώλησης βάση συμβολαίου.

Αν ο πωλητής είναι εργολάβος/κατασκευαστής τότε η φορολογία είναι 24% Φ.Π.Α στην τιμή αγοράς του ακινήτου.

Φόρος κληρονομιάς

Η φορολογία κληρονομιών, δωρεών και γονικών παροχών διακρίνεται σε 3 κατηγορίες, η κάθε μία από τις οποίες προβλέπει διαφορετικό φόρο, ανάλογα με τον βαθμό συγγένειας μεταξύ του κληρονομούμενου και του κληρονόμου.

Α' Κατηγορία

Ανήκουν οι σύζυγοι, τα άτομα που έχουν υπογράψει σύμφωνο συμβίωσης, τα παιδιά, τα εγγόνια και οι γονείς.

Ο φόρος κληρονομιάς που καταβάλλεται για κάθε περιουσιακό στοιχείο, είναι σύμφωνα με τον παρακάτω πίνακα:

Περιουσία	Συντελεστής Φόρου	Φόρος
150.000,00	0%	0
300.000,00	1%	1.500
600.000,00	5%	16.500

Υπερβάλλον	10%	
------------	-----	--

Β' Κατηγορία

Ανήκουν τα αδέρφια, τα ανίψια, η γιαγιά, ο παππούς, οι γαμπροί, οι νύφες, οι πεθεροί, οι πεθερές, οι θείοι, ο προπάππους, η προγιαγιά και τα δισέγγονα. Ο φόρος κληρονομιάς που καταβάλλεται για κάθε περιουσιακό στοιχείο, είναι σύμφωνα με τον παρακάτω πίνακα:

Περιουσία	Συντελεστής Φόρου	Φόρος
30.000	0%	0
100.000	5%	3.500
300.000	10%	23.500
Υπερβάλλον	20%	

Γ' Κατηγορία

Ανήκουν φορολογούμενοι εξ αίματος ή εξ αγχιστείας συγγενείς του δωρητή (πλην των ανωτέρω) ή εξωτικοί (εκτός οικογενείας). Ο φόρος κληρονομιάς που καταβάλλεται για κάθε περιουσιακό στοιχείο είναι σύμφωνα με τον παρακάτω πίνακα:

Περιουσία	Συντελεστής Φόρου	Φόρος
6.000	0%	0
72.000	20%	13.200
267.000	30%	71.700
Υπερβάλλον	40%	

Εισφορά αλληλεγγύης

Εισόδημα	Φορολογικός συντελεστής	Σύνολο φόρου
0 -12.000	0%	0
12.001 – 20.000	2,2%	176
20.001 – 30.000	5%	676
30.001 – 40.000	6,5%	1.326
40.001 – 65.000	7,5%	3.201
65.001 – 220.000	9%	17.151
Υπερβάλλον	10%	

Φόρος Προστιθέμενης αξίας

Ο ΦΠΑ υπολογίζεται με βάση τις διατάξεις του Ν.2859/2000 και πλέον οι συντελεστές που ισχύουν έχουν ως εξής:

- α) ο κανονικός συντελεστής 24%,
- β) ο μειωμένος συντελεστής που εφαρμόζεται για τα αγαθά και τις υπηρεσίες του Κώδικα ΦΠΑ, 13%,
- γ) ο υπερμειωμένος συντελεστής για ορισμένα αγαθά και υπηρεσίες του Κώδικα ΦΠΑ, 6%.

Επιπλέον των ανωτέρω για τα νησιά στα οποία από 1.7.2018 καταργείται η μείωση του 30%, ισχύουν τα ακόλουθα:

Ο μειωμένος συντελεστής (13%) ισχύει για τις ακόλουθες υπηρεσίες:

- α) Τη διαμονή σε ξενοδοχεία, σε χώρους κατασκήνωσης ή κάμπινγκ για τροχόσπιτα (έως και 30.09.2015 υπαγόταν στον υπερμειωμένο συντελεστή)
- β) Την παροχή υπηρεσιών κατ' οίκον φροντίδας παιδιών, ηλικιωμένων, ασθενών και ατόμων με ειδικές ανάγκες.
- γ) Η παροχή υπηρεσιών για τη γεωργική παραγωγή.(άρθρο 70 ν.)
- δ) Η παροχή υπηρεσιών από οίκους ευγηρίας που ενεργείται στα πλαίσια κοινωνικής πρόνοιας, εφόσον δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της περίπτωσης θ' της παρ. 1 του άρθρου 22.(άρθρο 74 του)

Ο υπερμειωμένος συντελεστής (6%) ισχύει για τα ακόλουθα προϊόντα/υπηρεσίες:

- α) τα φάρμακα για την ιατρική του ανθρώπου των δασμολογικών κλάσεων 3003 και 3004, καθώς και τα εμβόλια για την ιατρική του ανθρώπου της δασμολογικής κλάσης 3002,
- β) τα βιβλία της δασμολογικής κλάσης 4901 και τα βιβλία για παιδιά της δασμολογικής κλάσης 4903,
- γ) τις εφημερίδες και τα περιοδικά της δασμολογικής κλάσης 4902,
- δ) τα εισιτήρια (δικαίωμα εισόδου) για θεατρικές παραστάσεις.

4. Σύγκριση με το φορολογικό σύστημα της Ελλάδας

Σύμφωνα με τον νόμο φορολογίας εισοδήματος φυσικών και νομικών προσώπων στην Ελλάδα τον 4172/2013 και τις τροποποιήσεις αυτού, ο εταιρικός φορολογικός συντελεστής στην Ελλάδα είναι 29% και στη Βουλγαρία 10%. Ο συντελεστής φορολόγησης των μερισμάτων είναι 5% στην Βουλγαρία και στην Ελλάδα 15%. Το εισόδημα των φυσικών προσώπων φορολογείται στη Βουλγαρία με ενιαίο συντελεστή 10% και στην Ελλάδα με συντελεστή που φθάνει ακόμη και στο 45% (χωρίς να υπολογίζεται η επιβάρυνση από την εισφορά αλληλεγγύης). Ο βασικός συντελεστής Φ.Π.Α είναι στην Ελλάδα 24% και στην Βουλγαρία 20%. Δεν είναι τυχαίο ότι, σύμφωνα με ανεπίσημες εκτιμήσεις, ο αριθμός των επιχειρήσεων ελληνικών συμφερόντων που έχουν ιδρυθεί στη Βουλγαρία ξεπερνούν τις 15.000 και αυξάνονται με ρυθμό 2.500 ετησίως και υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις ότι οι οκτώ στις δέκα από αυτές τις επιχειρήσεις έχουν απλώς μεταφέρει εικονικά τη φορολογική τους έδρα στη Βουλγαρία χωρίς να μεταφέρουν ούτε ένα μικρό μέρος της πραγματικής τους λειτουργίας εκεί.

Αντίστοιχα, ο διοικητής της ΑΑΔΕ σημείωσε πρόσφατα μιλώντας σε ημερίδα στη Θεσσαλονίκη ότι είναι κοινό μυστικό ότι "πολλοί Έλληνες ιδιοκτήτες εταιρειών που εδρεύουν σε γειτονικές χώρες φαίνεται να εκδίδουν τιμολόγια απευθείας από τη χώρα της καταστατικής έδρας για υπηρεσίες, που παρέχουν από την Ελλάδα. Στόχος της ελληνικής φορολογικής διοίκησης είναι να αντιμετωπίσει το διασυννοριακό αυτό φορολογικό αρμπιτράζ, δηλαδή τις περιπτώσεις κατάχρησης, όπου οι φορολογούμενοι,

μέσω επίπλαστων καταστάσεων, αποφεύγουν τεχνητά τη φορολογία στην Ελλάδα. Ήδη έχουμε εντοπίσει δεκάδες τέτοιες περιπτώσεις”.

Όσον αφορά τις διαφορές με την Σουηδία, ο εταιρικός φορολογικός συντελεστής στην Ελλάδα είναι 29% και στη Σουηδία 28%. Ο συντελεστής φορολόγησης των μερισμάτων είναι 30% στην Σουηδία και στην Ελλάδα 15%. Το εισόδημα των φυσικών προσώπων φορολογείται στη Σουηδία με προοδευτικό συντελεστή με μέγιστο το 57% και στην Ελλάδα με συντελεστή που φθάνει ακόμη και στο 45% όπως αναφέρθηκε και πιο πάνω. Ο βασικός συντελεστής Φ.Π.Α είναι στην Ελλάδα 24% και στην Σουηδία 25%. Κυρίαρχη θέση είναι πως η ανάπτυξη συνδέεται με μείωση της φορολογίας. Στη Σουηδία όμως συμβαίνει κάτι διαφορετικό. Ακολουθώντας μια τελείως διαφορετική οικονομική πολιτική που βασίζεται σε δύο άξονες: Υψηλοί φόροι και ίση διανομή πλούτου. Και αυτή η συνταγή, πέρα από κάθε αμφιβολία, έχει επιτυχία βάσει και των αποτελεσμάτων. Η Μαγκνταλένα Άντερσον, οικονομολόγος και υπουργός Οικονομικών της Σουηδίας, στέλεχος του σοσιαλδημοκρατικού κόμματος, από το 2014, όταν και ανέλαβε τα καθήκοντά της, έχει προωθήσει πολιτικές για αύξηση των φόρων, αλλά με στόχο την ενίσχυση της πρόνοιας και την ευημερία των πολιτών. Σε μακροοικονομικό επίπεδο, η Σουηδία το περασμένο έτος έπιασε ρυθμό ανάπτυξης πάνω από 4%, μετατρέποντας τα δημοσιονομικά ελλείμματα σε πλεονάσματα. Η Σουηδία επλήγη επίσης από μια βαθιά οικονομική κρίση στις αρχές της δεκαετίας του 1990. Οι τράπεζες έγιναν ασταθείς και οι δύο κρατικοποιήθηκαν, η ανεργία αυξήθηκε ραγδαία, με το δημόσιο χρέος να τίθεται εκτός ελέγχου. Ο δρόμος πίσω στη σταθερότητα και την επιτυχία δεν ήταν εύκολος. Ωστόσο, με την επιδίωξη εφευρετικών και θαρραλέων μεταρρυθμίσεων και τη δέσμευσή τους, η Σουηδία έχει μεταμορφώσει την οικονομία της και παρέμεινε ισχυρή ενόψει της νέας παγκόσμιας ύφεσης. Από την κρίση της δεκαετίας του '90, οι σουηδικές κυβερνήσεις εξισορροπούν τον προϋπολογισμό εδώ και πάνω από μια δεκαετία και συνέχισαν να το πράττουν ακόμη και μετά την παγκόσμια οικονομική κρίση του 2007-2008. Η Σουηδία επανέλαβε την οικονομική της διακυβέρνηση με μια σειρά καινοτόμων κανονισμών. Πρώτον, το 1996 θεσπίστηκε ανώτατο όριο για τις δημόσιες δαπάνες. Αυτό συνοδεύτηκε από την προσθήκη του «στόχου πλεονάσματος» στον κρατικό προϋπολογισμό. Αυτές οι μεταρρυθμίσεις αντιμετωπίστηκαν με ευρεία υποστήριξη από όλο το πολιτικό φάσμα στη Σουηδία. Βοήθησαν να διασφαλιστεί ότι το υψηλό

χρέος δεν συσσωρεύεται και ότι το χρέος δεν μετακυλιέται στις μελλοντικές γενιές. Επιπλέον, το 2007 δημιουργήθηκε το σουηδικό συμβούλιο δημοσιονομικής πολιτικής. Αυτή η επιτροπή εμπειρογνομόνων ελέγχει τις πολιτικές αποφάσεις της κυβέρνησης σχετικά με τα δημόσια οικονομικά και έχει ως στόχο να διασφαλίσει ότι θα παραμείνει συνεπής με τους στόχους της ανάπτυξης, της απασχόλησης και της μακροπρόθεσμης οικονομικής βιωσιμότητας. Η αξιόπιστη διαχείριση των δημόσιων οικονομικών από τη σουηδική κυβέρνηση σήμανε ότι η Σουηδία παραμένει στην κορυφαία ένωση των φορολογικά υπεύθυνων χωρών στην Ευρώπη. Ενώ οι κυβερνήσεις με μεγάλα δημοσιονομικά ελλείμματα εφαρμόζουν μέτρα λιτότητας αυξάνοντας τους φόρους και μειώνοντας τις δημόσιες δαπάνες, η Σουηδία απέφυγε αυτές τις δυσκολίες. Στην πραγματικότητα, οι φόροι στη Σουηδία έχουν μειωθεί από τότε που ξεκίνησε η κρίση. Η Σουηδία συνέχισε επίσης να επενδύει σε τομείς όπως η υγειονομική περίθαλψη, η εκπαίδευση και η έρευνα, αντί να χρειάζεται να περικόψει σημαντικά σε αυτούς τους τομείς, όπως σε ορισμένες χώρες.

Επιπλέον όσον αφορά την Ελβετία, ο εταιρικός φορολογικός συντελεστής στην Ελλάδα είναι 29% και στην Ελβετία 22%. Ο συντελεστής φορολόγησης των μερισμάτων είναι 35% στην Ελβετία και στην Ελλάδα 15%. Το εισόδημα των φυσικών προσώπων φορολογείται στην Ελβετία με προοδευτικό συντελεστή με μέγιστο το 45% και στην Ελλάδα με συντελεστή που φθάνει ακόμη επίσης το 45% όπως αναφέρθηκε και πιο πάνω. Ο βασικός συντελεστής Φ.Π.Α είναι στην Ελλάδα 24% και στην Ελβετία 7,7%. Οι εικόνες που έρχονται στο μυαλό μας όταν σκεφτόμαστε την Ελβετία είναι πολύ συγκεκριμένες: Ειδυλλιακά τοπία με λίμνες και χιονισμένες βουνοκορφές σε μία χώρα που διακρίνεται για το άφθονο μαύρο χρήμα, το οποίο κρύβεται στις τράπεζες και στο πολύπλοκο φορολογικό σύστημα. Η στοχοποίηση της Ελβετίας από τη διεθνή κοινότητα επέφερε αρκετή πίεση στις αρχές, ώστε να δρομολογήσουν αρκετές αλλαγές, καταρχήν στον τρόπο λειτουργίας του τραπεζικού τους συστήματος (με περισσότερη διαφάνεια, παροχή πληροφοριών, τέλος του τραπεζικού απορρήτου) και κατόπιν στο φορολογικό προφίλ της χώρας, έτσι ώστε να έρθει πιο κοντά στα διεθνή στάνταρ. Μάλιστα, σε διαπραγμάτευσή της με τις Βρυξέλλες, η Βέρνη είχε δεσμευτεί, ήδη από το 2014, να καταργήσει τα πλεονεκτήματα που παρείχε στις πολυεθνικές, έτσι ώστε να μην τις διευκολύνει να αποκρύπτουν έσοδα και, άρα, να γλυτώνουν φόρους. Αποτέλεσμα της δέσμευσης αυτής είναι η φορολογική μεταρρύθμιση που

δρομολογείται τώρα, στο επίκεντρο της οποίας βρίσκεται η κατάργηση του ειδικού καθεστώτος που απολαμβάνουν εκατοντάδες ξένες επιχειρήσεις και η υιοθέτηση ενός ενιαίου εταιρικού φόρου (με κάποιες εξαιρέσεις), τόσο για τις εγχώριες όσο και για τις διεθνείς εταιρίες.

Παρακάτω, παρατίθενται συνοπτικά οι θετικές και οι αρνητικές διαφορές των φορολογικών συστημάτων των 3 χωρών έναντι της χώρας μας.

Θετικές διαφορές των κρατών έναντι του φορολογικού συστήματος της Ελλάδας

Ελβετία	Σουηδία	Βουλγαρία
Δεν χρειάζεται να δηλωθεί παγκόσμιο εισόδημα	Η Σουηδία έχει το υψηλότερο ποσοστό απασχόλησης στην Ε.Ε και 2 λόγοι που οφείλεται αυτή η επιτυχία είναι η παροχή μεγάλης γονικής άδειας, η οποία χρηματοδοτείται από τα φορολογικά έσοδα, αλλά και η υψηλή ποιότητα ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης	Ευκολία λήψης δανείου στην Βουλγαρία, με ιδιαίτερα ευνοϊκούς όρους και χαμηλούς τόκους. Δραστηριοποιούνται αρκετές Ευρωπαϊκές τράπεζες, όπως και αρκετές Ελληνικές, που σημαίνει πως απλοποιούνται ιδιαίτερα τα πράγματα αναφορικά με το δανεισμό.
Δεν υπάρχει φόρος κέρδους κεφαλαίου, εκτός από την πώληση των επιχειρηματικών ακινήτων και των ακινήτων	Η Σουηδία είναι ένα κράτος με εξαγωγικό προσανατολισμό που έχει μεγάλο εμπορικό πλεόνασμα και εξαγει ποικίλα αγαθά. Εκτός από τη διατήρηση της ανταγωνιστικότητας στον τομέα	Η επιστροφή φόρου από το κράτος διεξάγεται εντός 45 ημερών, δίχως να απαιτούνται δύσκολες και χρονοβόρες διαδικασίες ούτε έλεγχος των

	των αγαθών και της μεταποίησης, η ανάπτυξη στους τομείς των σύγχρονων υπηρεσιών, όπως η τεχνολογία πληροφοριών και επικοινωνιών, ήταν ισχυρή στη Σουηδία.	λογιστικών βιβλίων από τις αρμόδιες αρχές.
Ολοκληρωμένο δίκτυο για φορολογικά ζητήματα	Ο πλούτος στη Σουηδία κατανέμεται πιο ομοιόμορφα στις περιφέρειες από οπουδήποτε αλλού στην Ε.Ε. Είναι αξιοσημείωτο ότι η Σουηδία είναι η μόνη χώρα της Ε.Ε. όπου κάθε περιφέρεια έχει υψηλότερο κατά κεφαλήν ΑΕΠ από τον μέσο όρο της Ε.Ε.	Οι ασφαλιστικές εισφορές που πρέπει να καταβάλλει ο εργοδότης για τους υπαλλήλους του ξεκινάνε από 70 με 80 lev το μήνα για τον ανειδίκευτο υπάλληλο.
Καλό βιοτικό επίπεδο και υγειονομική περίθαλψη		Υπάρχει μικρή γραφειοκρατία για την ίδρυση εταιρείας, όπως και μετέπειτα για οποιαδήποτε διαδικασία και συναλλαγή με το δημόσιο
Το κάθε καντόνι έχει διαφορετικούς φορολογικούς συντελεστές και διαφορετικό τρόπο φορολόγησης σε κάποια θέματα οπότε οι επιχειρήσεις μπορούν να επιλέξουν που θα εγκατασταθούν αναλόγως με		Εφόσον είστε ιδιοκτήτης μιας επιχείρησης στη Βουλγαρία έχετε το δικαίωμα να ασφαλιστείτε προαιρετικά, με την μόνη προϋπόθεση ότι πληρώνεται χρήματα για την ασφάλιση σας στην Ελλάδα, όπως για την

το πως εξυπηρετούνται τα συμφέροντα τους		ιατροφαρμακευτική σας περίθαλψη και τη σύνταξη που θα λάβετε κάποια στιγμή στο μέλλον.
		Μπορεί κανείς εύκολα να αγοράσει αυτοκίνητο στο όνομα της εταιρείας σας και να το χρησιμοποιεί σε καθημερινή βάση, με χαμηλό κόστος, όσον αφορά τα τέλη. Επίσης δεν υπάρχουν τέλη ανάλογα με τα κυβικά ενός αμαξίου και δεν υπάρχει φόρος πολυτελείας.

Αρνητικές διαφορές των κρατών έναντι του φορολογικού συστήματος της Ελλάδας

Ελβετία	Σουηδία	Βουλγαρία
Δημιουργείται φορολογικός ανταγωνισμός μέσα στα καντόνια σχετικά με τις εταιρείες που θα ιδρυθούν εκεί ή θα μεταφέρουν την	Λόγω νομοθεσίας και γενικής ανελαστικότητας υπάρχουν ελάχιστες διαθέσιμες οικίες κάτι που ανεβάζει το κόστος στους	Βασιλεύει η διαφθορά, όπως και στην Ελλάδα, με την μόνη διαφορά ότι εκεί είναι ξένη χώρα και χρειάζεται πάντα έναν

έδρα τους ή κάποιο υποκατάστημά τους	εργαζόμενους που θέλουν να πάνε Σουηδία	νομικός σύμβουλος οποιουδήποτε κώλυμα
Δεν υπάρχει ενιαία φορολογική νομοθεσία μέσα στο κράτος αλλά το κάθε ένα από τα 26 καντόνια έχει δικούς του φορολογικούς κανόνες γεγονός που δημιουργεί ένα περίπλοκο φορολογικό σύστημα	Το σύστημα φορολογίας καθιστά ασύμφορη την κατοχή εταιρικών μεριδίων από εργαζόμενους, μια πολύ συνηθισμένη τακτική παροχής σε άλλες χώρες	Πληρωμή μεταφραστή για οποιοδήποτε Βουλγάρικο έγγραφο διότι δεν δέχονται τίποτα στα Αγγλικά.
		Οι Βουλγαρικές επιχειρήσεις δεν έχουν το ίδιο κύρος με τις υπόλοιπες ανεπτυγμένες Ευρωπαϊκές χώρες, οπότε η νεοϊδρυόμενη εταιρεία εκεί δεν δείχνει καλή εικόνα προς το εξωτερικό.
		Συχνοί φορολογικοί έλεγχοι στις τριγωνικές συναλλαγές διότι οι Ελληνικές με τι φορολογικές αρχές συνεργάζονται πολύ με

		σκοπό την πάταξη της φοροδιαφυγής.
--	--	------------------------------------

4.1 Σύγκριση φυσικών προσώπων

Ελλάδα	Ελβετία	Σουηδία	Βουλγαρία
22% - 45%	22,6% - 44,75%	20% - 57%	10%

Ας υποθέσουμε επομένως ότι ένας φορολογούμενος έχει ετήσιος εισόδημα 100.000 μονάδες σε κάθε μία από τις 4 χώρες. Το μέγιστο ποσό φόρου που θα πληρώσει στην Ελβετία είναι 44.750, στη Σουηδία 57.000, στην Βουλγαρία είναι 10.000 και στην Ελλάδα με βάση την προοδευτική κλίμακα προκύπτει φόρος 38.000. Σαφώς προκύπτει υψηλότερος φόρος στην Ελβετία και στη Σουηδία, ωστόσο αυτές οι χώρες είναι πολύ περισσότερο ανταποδοτικές από την Ελλάδα, δηλαδή οι φόροι των πολιτών μετατρέπονται σε έργα και βελτίωση ποιότητας ζωής.

4.2. Σύγκριση νομικών προσώπων

Ελλάδα	Ελβετία	Σουηδία	Βουλγαρία
29%	12,32% - 24,16%	28%	10%

Ας υποθέσουμε επίσης ότι μια εταιρεία έχει κέρδη 100.000 μονάδες επομένως θα πληρώσει φόρο στην Ελλάδα 29.000 συν την προκαταβολή φόρου. Αυτό το ποσό που προκύπτει είναι υψηλότερο συγκριτικά με τις άλλες 3 Ευρωπαϊκές με συνέπεια

πολλές επιχειρήσεις να μην θέλουν να επενδύσουν στη χώρα μας και πολλές από αυτές που ήδη υπάρχουν επιδιώκουν να μετακινηθούν σε κάποια άλλη.

4.3. Σύγκριση λοιπών φόρων

Φόρος Προστιθέμενης Αξίας

Ελλάδα	Ελβετία	Σουηδία	Βουλγαρία
6% - 24%	3,7% - 7,7%	6% - 25%	9% - 20%

Φόρος Ακίνητης Περιουσίας

Ελλάδα	Ελβετία	Σουηδία	Βουλγαρία
2,8% - 2,9%	0,2% - 3%	7.412 SEK	0,01% - 0,45%

Παρακράτηση Φόρου Μερισμάτων

Ελλάδα	Ελβετία	Σουηδία	Βουλγαρία
15%	35%	0 - 30%	5%

Στους λοιπούς φόρους η Ελλάδα δείχνει να έχει πολύ υψηλά ποσοστά χωρίς να έχει τις αντίστοιχες παροχές στους πολίτες, γεγονός αρκετά ανησυχητικό. Ωστόσο η Σουηδία έχει υψηλό φορολογικό συντελεστή στα μερίσματα παρόλο που σε αρκετές

περιπτώσεις που αναφέραμε παραπάνω έχει απαλλαγές και προκύπτει και μηδενικός ο συγκεκριμένος φόρος.

5. Συμπεράσματα

Όπως είναι γνωστό η Ελβετία θεωρείται για πολλούς ένας φορολογικό παράδεισος διότι ο συνδυασμός της χαμηλής φορολογίας με το τραπεζικό σύστημα που προστατεύει τους λογαριασμούς, έχει κάνει την Ελβετία έναν δημοφιλή προορισμό για όσους θέλουν να «κρύψουν» κεφάλαια στο εξωτερικό και να απολαύσουν χαμηλότερους φόρους. Έχει περίπλοκο φορολογικό σύστημα διότι και τα φυσικά πρόσωπα και τα νομικά πρόσωπα φορολογούνται και από το κράτος και από τα καντόνια και από τις κοινότητες και οι συντελεστές σε αρκετά καντόνια είναι διαφορετικοί. Επομένως είναι αρκετά ανταγωνιστικός ο τρόπος φορολόγησης με αποτέλεσμα να προσελκύει πολλές εταιρείες που ιδρύουν εκεί κάποιο υποκατάστημα στο καντόνι που εξυπηρετεί τα δικά τους συμφέροντα. Επίσης, ένα από τα φορολογικά της κίνητρα όσον αφορά τους κατοίκους εκτός Ελβετίας που εγκαθίστανται εκεί είναι ότι δεν χρειάζεται να δηλωθεί παγκόσμιο εισόδημα, όπως επίσης δεν δηλώνεται φόρος κέρδους κεφαλαίου, με εξαίρεση την πώληση των επιχειρηματικών ακινήτων και των κινητών.

Το φορολογικό σύστημα της Σουηδίας έχει πολύ υψηλούς φόρους, ωστόσο η οργάνωση του κράτους και εμπιστοσύνη των πολιτών ως προς αυτό το καθιστούν ικανό να είναι ανταποδοτικό και να εισπράττει υψηλούς φόρους με σκοπό την καλύτερη παιδεία, υγεία και βελτίωση ποιότητα ζωής των πολιτών της. Ολοένα και περισσότεροι νέοι μεταναστεύουν εκεί για μια καλύτερη ποιότητα ζωής και ένα κράτος που ενδιαφέρεται για τους πολίτες του και το δείχνει έμπρακτα με τα έργα του.

Το φορολογικό σύστημα της Βουλγαρίας είναι πάρα πολύ ανταγωνιστικό με το δικό μας αλλά και με των υπόλοιπων Ευρωπαϊκών χωρών. Θα θεωρηθεί μια άνιση μάχη εάν προσπαθήσουμε να ανταγωνιστούμε το φορολογικό της σύστημα. Συνοπτικά, προσφέρει πολύ χαμηλό φορολογικό συντελεστή φυσικών και νομικών προσώπων καθώς και πολύ χαμηλό φόρο μερισμάτων. Σε περίπτωση επιστροφής φόρου πραγματοποιείται σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα όπως προανέφερα καθώς επίσης

και ο χαμηλές ασφαλιστικές εισφορές και η ελάχιστη γραφειοκρατία στην έναρξη επιχείρησης; την καθιστούν άκρως δελεαστική επιλογή σε κάποιον που θέλει να ιδρύσει μια νέα εταιρεία ή που θέλει να επενδύσει σε μια ήδη υπάρχουσα.

Τέλος, φαίνεται ότι η Ελλάδα θα μπορούσε να ενσωματώσει στο φορολογικό της σύστημα συγκεκριμένες πρακτικές που εφαρμόζονται από τα άλλα κράτη που εξετάζονται, στην κατεύθυνση της ενίσχυσης της φορολογικής εμπιστοσύνης μεταξύ φορολογούμενου και φορολογικής διοίκησης και της φορολογικής δικαιοσύνης στην χώρα καθώς επίσης και χαμηλότερους φορολογικούς συντελεστές που μελλοντικά θα φέρουν περισσότερα φορολογικά έσοδα, διότι θα προσελκύσουν περισσότερες εταιρείες και επενδυτές και θα γίνει μια πιο ανταγωνιστική χώρα στα πλαίσια μιας υγιούς ανάπτυξης. Παρατηρήθηκε μάλιστα ότι τα φορολογικά συστήματα των άλλων 3 χωρών δεν παρουσιάζουν τόσες μεταβολές όσο η χώρα μας και αυτή η μεταβλητότητα και η αστάθεια του φορολογικού μας συστήματος δημιουργεί μια εικόνα αναξιопιστίας και έλλειψης εμπιστοσύνης προς την Ευρώπη και γενικότερα.

6. Ειδικά θέματα προς περαιτέρω διερεύνηση

Αντιλαμβανόμαστε ότι η ανάλυσή μας κινείται σε βασικό επίπεδο. Ένας λόγος για αυτό φαίνεται να είναι το πλήθος των πηγών και των περιπτώσεων που θα μπορούσαν δυνητικά να διερευνηθούν.

Θέματα που θα μπορούσαν να αναπτυχθούν περαιτέρω στο πλαίσιο της ακαδημαϊκής έρευνας και για τα οποία προφανώς δεν υπήρχε επαρκής χώρος εδώ είναι:

1. Συσχέτιση των βασικών μακροοικονομικών δεδομένων των κρατών που αποτέλεσαν τις περιπτώσεις της ανάλυσης, εξαγωγή δεικτών και σύγκριση αυτών με τους αντίστοιχους της Ελλάδας
2. Αυτή η προσέγγιση θα μπορούσε δυνητικά να αξιοποιηθεί από ερευνητές των κλάδων της μακροοικονομικής, της οικονομικής πολιτικής και της πολιτικής οικονομίας (πέραν αυτών της φορολογίας και της ευρύτερης δημόσιας διοίκησης).
3. Με δηλωμένη την πρόθεση της ελληνικής φορολογικής διοίκησης να πατάξει την υψηλή φοροδιαφυγή και φοροαποφυγή στην χώρα, χρήσιμη θεωρούμε θα ήταν η ανάδειξη και η ανάλυση ελεγκτικών διαδικασιών.

7. Ηλεκτρονική Βιβλιογραφία

1. www.capital.gr
2. <http://www.parliament.bg/bg/const>;
3. <http://www.nssi.bg/legislationbg/laws/271-zzo>;
4. http://www.nssi.bg/images/bg/legislation/laws/Zakon_za_zdraveto.pdf;
5. <http://www.nhif.bg/web/guest/66>;
6. http://nssi.bg/images/bg/legislation/laws/zbdoo_2016.pdf.
7. www.eurostat.com
8. www.wikipedia.com
9. Bulgaria tax guide ανακτημένο από την ιστοσελίδα www.pkf.com
10. Υπουργείο οικονομικών Βουλγαρίας: <http://www.minfin.bg/en/>
11. <https://www.lowtax.net/information/bulgaria/bulgaria-company-introduction.html>
12. https://www.ggka.gr/sseu_sw.htm
13. <https://home.kpmg.com>
14. <https://en.portal.santandertrade.com/establish-overseas/sweden/tax-system>
15. <https://www.taxheaven.gr>
16. <https://www.oecd.org>
17. <https://www2.deloitte.com/content/dam/Deloitte/global/Documents/Tax/dtltax-swedenhighlights-2017.pdf>
18. <https://www.skatteverket.sehttps://www.icaew.com/en/technical/by-country/europe/sweden/tax-in-sweden>
19. <https://www.nordisketax.net/>

20. Γιώργος Α. Κορομηλάς, «Η «γοητεία» της ίδρυσης μιας εταιρείας στη Βουλγαρία», www.imerisia.gr
21. PwC, “International Tax Summaries”, www.taxsummaries.pwc.com
22. Ν. 70/1998 Βουλγαρίας
23. Ν. 4172/2013 Ελλάδας
24. Ν. Bundessteuergestz Ελβετίας
25. Ν. SFS 2005:551 Σουηδίας
26. Google Scholar, Stoian Tanchev, Consumer tax system of Bulgaria in terms of economic growth and crisis, χρόνος έκδοσης 2016
27. Google Scholar, Dan Ariely, Are Some Countries More Honest than Others? Evidence from a Tax Compliance Experiment in Sweden and Italy, χρόνος έκδοσης 2016
28. Google Scholar, Oliver Hümbelin, The suitability of tax data to study trends in inequality—A theoretical and empirical review with tax data from Switzerland, χρόνος έκδοσης 2016

Συντομογραφίες

ZH	Ζυρίχη
BE	Βέρνη
LU	Λουκέρνη
UR	Ούρι
SZ	Σβυτς

OW	Όμπβαλντεν
NW	Νίντβαλντεν
GL	Γκλάρους
ZG	Τσουγκ
FR	Φράιμπουργκ
SO	Σόλοτουρν
BS	Μπάζελ-Στατ
BL	Μπάζελ-Λάντσαφτ
SH	Σαφχάουζεν
AR	Άπεντσελ Άουσερχοντεν
AI	Άπεντσελ Ίνερχοντεν
SG	Σανκτ Γκάλλεν
GR	Γκραουμπύντεν
AG	Άαργκαου
TG	Τούργκαου
TI	Τιτσίνο
VD	Βω
VS	Βαλαί

NE	Νεσατέλ
GE	Γενεύη
JU	Γιούρα